

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

L 426

Wydanie polskie

Legislacja

Rocznik 63

17 grudnia 2020

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/2114 z dnia 16 grudnia 2020 r. zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1008/2008 w odniesieniu do tymczasowego przedłużenia obowiązywania nadzwyczajnych środków w celu zaradzenia skutkom pandemii COVID-19, dotyczących wyboru podmiotu świadczącego usługi obsługi naziemnej ⁽¹⁾ 1
- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/2115 z dnia 16 grudnia 2020 r. zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1008/2008 w odniesieniu do tymczasowego przedłużenia obowiązywania nadzwyczajnych środków w celu zaradzenia skutkom pandemii COVID-19 dotyczących koncesji ⁽¹⁾ 4
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/2116 z dnia 16 grudnia 2020 r. dotyczące odnowienia zezwolenia na stosowanie monohydratu monochlorowodoru L-histydyny wytwarzanego przez *Escherichia coli* ATCC 9637 jako dodatku paszowego dla łososiowatych, rozszerzenia jego zastosowania na inne ryby oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 244/2007 ⁽¹⁾ 7
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/2117 z dnia 16 grudnia 2020 r. dotyczące odnowienia zezwolenia na stosowanie selenometioniny wytwarzanej przez *Saccharomyces cerevisiae* CNCM I-3399, pod nową nazwą „drożdże wzbogacone selenem *Saccharomyces cerevisiae* CNCM I-3399”, jako dodatku paszowego dla wszystkich gatunków zwierząt oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 900/2009 ⁽¹⁾ 11
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/2118 z dnia 16 grudnia 2020 r. dotyczące odnowienia zezwolenia na stosowanie *Pediococcus pentosaceus* DSM 16244 jako dodatku paszowego dla wszystkich gatunków zwierząt oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 514/2010 ⁽¹⁾ 15
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/2119 z dnia 16 grudnia 2020 r. dotyczące odnowienia zezwolenia na stosowanie preparatu kwasu cytrynowego, kwasu sorbinowego, tymolu i waniliny jako dodatku paszowego dla wszystkich gatunków świń (odsadzonych od maciory), kurcząt rzeźnych, kurcząt odchowywanych na kury niośki, wszystkich podrzędnych gatunków ptaków rzeźnych i wszystkich podrzędnych gatunków ptaków odchowywanych na niośki oraz uchylające rozporządzenia (UE) nr 1117/2010 i (UE) nr 849/2012 (posiadacz zezwolenia Vetagro SpA) ⁽¹⁾ 18

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/2120 z dnia 16 grudnia 2020 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/1964 w odniesieniu do zezwolenia na stosowanie preparatu montmorylonit-illit jako dodatku paszowego dla wszystkich gatunków zwierząt ⁽¹⁾ 22
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/2121 z dnia 16 grudnia 2020 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie preparatu 6-fitazy wytwarzanej przez *Komagataella phaffii* DSM 32854 jako dodatku paszowego dla wszystkich gatunków drobiu, ptaków ozdobnych, prosiąt, tuczników, loch i podrzędnych gatunków świń przeznaczonych na tucz lub rozród (posiadacz zezwolenia: Huvepharma EOOD) ⁽¹⁾ 28
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/2122 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie przyznania na rok 2021 nieograniczonego bezcłowego dostępu do rynku Unii niektórym towarom pochodzącym z Norwegii otrzymanym w wyniku przetwarzania produktów rolnych objętych rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 510/2014 32

DECYZJE

- ★ Decyzja Komisji (UE) 2020/2123 z dnia 11 listopada 2020 r. w sprawie przyznania Republice Federalnej Niemiec i Królestwu Danii odstępstwa na podstawie art. 64 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/943 w odniesieniu do hybrydowego połączenia międzysystemowego Kriegers Flak (notyfikowana jako dokument nr C(2020) 7948) ⁽¹⁾ 35
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2020/2124 z dnia 9 grudnia 2020 r. nieudzielająca pozwoleń unijnego na rodzinę produktów biobójczych „Contec Hydrogen Peroxide” (notyfikowana jako dokument nr C(2020) 8394) 54
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2020/2125 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie uznania rządu Nunavut za organ upoważniony do wydawania dokumentów potwierdzających zgodność z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1007/2009 w odniesieniu do wprowadzania do obrotu w Unii produktów z fok 56
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2020/2126 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie ustalenia rocznych limitów emisji państw członkowskich na lata 2021–2030 zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/842 ⁽¹⁾ 58
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2020/2127 z dnia 16 grudnia 2020 r. zmieniająca decyzję wykonawczą Komisji (UE) 2019/541 w sprawie równoważności ram prawnych i nadzorczych mających zastosowanie do zatwierdzonych giełd i uznanych operatorów rynku w Singapurze zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 ⁽¹⁾ 65
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2020/2128 z dnia 16 grudnia 2020 r. zmieniająca załącznik do decyzji wykonawczej 2014/709/UE w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich (notyfikowana jako dokument nr C(2020) 9356) ⁽¹⁾ 68

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2020/2114

z dnia 16 grudnia 2020 r.

zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1008/2008 w odniesieniu do tymczasowego przedłużenia obowiązywania nadzwyczajnych środków w celu zaradzenia skutkom pandemii COVID-19, dotyczących wyboru podmiotu świadczącego usługi obsługi naziemnej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1008/2008 z dnia 24 września 2008 r. w sprawie wspólnych zasad wykonywania przewozów lotniczych na terenie Wspólnoty ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 24a ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Pandemia COVID-19 doprowadziła do gwałtownego spadku natężenia ruchu lotniczego w wyniku znacznego spadku popytu i bezpośrednich środków zastosowanych przez państwa członkowskie oraz państwa trzecie w celu powstrzymania rozprzestrzeniania się pandemii.
- (2) Zaistniała sytuacja jest poza kontrolą przewoźników lotniczych, a wynikające z niej dobrowolne lub narzucone odwoływanie usług lotniczych przez przewoźników lotniczych stanowi konieczną reakcję na te okoliczności.
- (3) Podmioty świadczące usługi obsługi naziemnej nadal borykają się z problemami z płynnością, które mogą spowodować zawieszenie usług obsługi naziemnej. To z kolei może prowadzić do ograniczenia lub zawieszenia usług portu lotniczego w unijnych portach lotniczych.
- (4) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/696 ⁽²⁾ umożliwiło organowi zarządzającemu portem lotniczym lub właściwemu organowi państwa członkowskiego – na okres od dnia 1 marca 2020 r. do dnia 31 grudnia 2020 r. – w przypadku gdy podmiot świadczący usługi obsługi naziemnej zaprzestaje działalności przed upływem okresu, na który został wybrany, bezpośredni wybór podmiotu świadczącego usługi obsługi naziemnej do świadczenia usług na maksymalny okres sześciu miesięcy lub na okres do dnia 31 grudnia 2020 r., w zależności od tego, który z tych okresów jest dłuższy. Rozporządzeniem (UE) 2020/696 przyznano również Komisji uprawnienia delegowane do przedłużenia tych okresów.
- (5) Zgodnie z art. 24a ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1008/2008 Komisja przedstawiła Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie podsumowujące do dnia 13 listopada 2020 r.
- (6) W sprawozdaniu podsumowującym Komisja zwraca uwagę, że pomimo stopniowego wzrostu w okresie od kwietnia do sierpnia 2020 r. poziomy ruchu lotniczego we wrześniu 2020 r. były wciąż znacznie niższe niż w tym samym okresie w 2019 r. Na podstawie danych Eurocontrol w dniu 25 listopada 2020 r. ruch lotniczy był o 63 % niższy niż w dniu 25 listopada 2019 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 293 z 31.10.2008, s. 3.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/696 z dnia 25 maja 2020 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1008/2008 w sprawie wspólnych zasad wykonywania przewozów lotniczych na terenie Wspólnoty, w związku z pandemią COVID-19 (Dz.U. L 165 z 27.5.2020, s. 1).

- (7) Pomimo trudności w dokładnym przewidywaniu ścieżki przywracania poziomu ruchu lotniczego uzasadnione jest oczekiwanie, że w najbliższej przyszłości sytuacja się nie zmieni i utrzyma się do grudnia 2021 r. Na podstawie najnowszej prognozy Eurocontrol dotyczącej ruchu lotniczego z września 2020 r. oczekuje się, że w lutym 2021 r. ruch lotniczy będzie o 50 % niższy niż w lutym 2020 r. (przy założeniu braku wspólnego podejścia państw członkowskich do wprowadzenia procedur operacyjnych i zniesienia ograniczeń krajowych). Dane Światowej Organizacji Zdrowia pokazują, że w dniu 22 listopada 2020 r. liczba cotygodniowo rejestrowanych przypadków COVID-19 w Europie wyniosła 1,77 mln (44 % nowych przypadków na świecie), co znacznie przewyższa liczbę przypadków wiosną 2020 r. Z danych Europejskiego Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób wynika, że 14-dniowy wskaźnik zgłoszonych przypadków w Europejskim Obszarze Gospodarczym i Zjednoczonym Królestwie stale rośnie od lata 2020 r. Z tygodniowego sprawozdania z nadzoru z dnia 22 listopada 2020 r. wynika, że wskaźnik ten wynosił 549 (zakres państw: 58–1 186) na 100 000 mieszkańców.
- (8) Założenie, że utrzymujący się spadek natężenia ruchu lotniczego wynika ze skutków pandemii COVID-19 jest zasadne. Na podstawie dostępnych danych dotyczących zaufania konsumentów w obliczu epidemii COVID-19, podczas gdy w kwietniu 2020 r. około 60 % respondentów odpowiadało, że prawdopodobnie wróci do podróży lotniczych w ciągu kilku miesięcy po wygaśnięciu pandemii, w czerwcu 2020 r. odsetek ten spadł do 45 %. Dostępne dane wyraźnie wskazują zatem na związek między pandemią COVID-19 a zapotrzebowaniem konsumentów na ruch lotniczy i nie wystąpiły żadne inne zdarzenia mogące wyjaśnić spadek popytu na transport lotniczy.
- (9) Ze sprawozdania podsumowującego Komisji wynika, że również krajowe i nieskoordynowane ograniczenia, wymogi dotyczące kwarantanny i środki w zakresie badań wprowadzone przez państwa członkowskie w odpowiedzi na rosnącą liczbę przypadków COVID-19 w Europie od połowy sierpnia, często ogłaszane z bardzo krótkim wyprzedzeniem, osłabiają zaufanie konsumentów i skutkują mniejszym zapotrzebowaniem na ruch lotniczy.
- (10) Biorąc pod uwagę bardzo niski poziom rezerwacji lotów, wyżej wymienione prognozy epidemiologiczne i dotyczące ruchu lotniczego, a także niepewność i nieprzewidywalność w odniesieniu do środków krajowych mających na celu powstrzymanie pandemii COVID-19, uzasadnione jest oczekiwanie, że niski poziom ruchu lotniczego i zapotrzebowania pasażerów na transport lotniczy wynikające z pandemii COVID-19 utrzymają się przez cały 2021 r. Oczekuje się, że przez kilka lat nie nastąpi powrót do poziomów natężenia ruchu sprzed pandemii COVID. Na tym etapie jest jednak zbyt wcześnie, aby stwierdzić, czy po 2021 r. ograniczenia zdolności będą nadal na podobnie wysokim poziomie.
- (11) Podmioty świadczące usługi obsługi naziemnej zostały poważnie dotknięte pandemią COVID-19 i wynikającym z niej ograniczeniem ruchu lotniczego. Znacznie ograniczona liczba lotów od początku pandemii miała negatywny wpływ na ich dochody ze świadczenia usług obsługi naziemnej w portach lotniczych Unii. Wiele podmiotów świadczących usługi obsługi naziemnej napotkało trudności finansowe i niektóre z nich rozpoczęły już restrukturyzację, otrzymały pakiet pomocy od państwa lub zaprzęstały działalności.
- (12) Na podstawie prognoz dotyczących poziomu ruchu lotniczego w nadchodzących miesiącach prawdopodobne jest, że trudne warunki rynkowe w sektorze obsługi naziemnej utrzymają się w związku z ograniczoną liczbą lotów obsługiwanych w 2021 r. Negatywna tendencja w ruchu lotniczym prawdopodobnie jeszcze bardziej pogorszy trudną sytuację finansową podmiotów świadczących usługi obsługi naziemnej, co pociągnie za sobą ryzyko dodatkowych bankructw. W tych okolicznościach więcej podmiotów świadczących usługi obsługi naziemnej w portach lotniczych, w których liczba podmiotów świadczących usługi obsługi naziemnej jest ograniczona, prawdopodobnie będzie musiało zaprzestać świadczenia usług obsługi naziemnej przed upływem okresu, na który zostały wybrane. Może to prowadzić do nagłych przerw w świadczeniu usług obsługi naziemnej w tych portach lotniczych przed dokonaniem wyboru nowego operatora na podstawie procedury określonej w art. 11 ust. 1 dyrektywy 96/67/WE.
- (13) Należy zatem przedłużyć okres obowiązywania odstępstwa przewidzianego w art. 24a ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1008/2008 od dnia 1 marca 2020 r. do dnia 31 grudnia 2021 r.
- (14) Aby uniknąć braku pewności prawa, w szczególności w odniesieniu do organu zarządzającego portem lotniczym i właściwego organu państwa członkowskiego, niniejsze rozporządzenie powinno zostać przyjęte w trybie pilnym określonym w art. 25b rozporządzenia (WE) nr 1008/2008 i powinno wejść w życie w trybie pilnym następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 24a rozporządzenia (WE) nr 1008/2008 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Na zasadzie odstępstwa od art. 11 ust. 1 lit. e) dyrektywy 96/67/WE w okresie od dnia 1 marca 2020 r. do dnia 31 grudnia 2021 r., w przypadku gdy podmiot świadczący usługi obsługi naziemnej zaprzestaje działalności przed upływem okresu, na który został wybrany, organ zarządzający portem lotniczym lub właściwy organ państwa członkowskiego może wybrać podmiot świadczący usługi obsługi naziemnej bezpośrednio na maksymalny okres sześciu miesięcy lub na okres do dnia 31 grudnia 2021 r., w zależności od tego, który z tych okresów jest dłuższy.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 grudnia 2020 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2020/2115**z dnia 16 grudnia 2020 r.****zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1008/2008 w odniesieniu do tymczasowego przedłużenia obowiązywania nadzwyczajnych środków w celu zaradzenia skutkom pandemii COVID-19 dotyczących koncesji****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1008/2008 z dnia 24 września 2008 r. w sprawie wspólnych zasad wykonywania przewozów lotniczych na terenie Wspólnoty ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 1b,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Pandemia COVID-19 doprowadziła do gwałtownego spadku natężenia ruchu lotniczego w wyniku znacznego spadku popytu i bezpośrednich środków zastosowanych przez państwa członkowskie oraz państwa trzecie w celu powstrzymania rozprzestrzeniania się pandemii.
- (2) Zaistniała sytuacja jest poza kontrolą przewoźników lotniczych, a wynikające z niej dobrowolne lub narzucone odwoływanie usług lotniczych przez przewoźników lotniczych stanowi konieczną reakcję na te okoliczności.
- (3) Unijni przewoźnicy lotniczy nadal napotykają problemy z płynnością, które mogą doprowadzić, zgodnie z art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1008/2008, do zawieszenia lub cofnięcia ich koncesji lub też zastąpienia ich koncesjami tymczasowymi, mimo iż nie jest to podyktowane przyczynami gospodarczymi o charakterze strukturalnym. Przyznanie koncesji tymczasowej mogłoby stanowić negatywny sygnał dla rynku w odniesieniu do perspektywy przetrwania przewoźnika lotniczego, co z kolei pogłębiłoby jego problemy finansowe, które w innej sytuacji miałyby charakter jedynie tymczasowy.
- (4) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/696 ⁽²⁾ zezwolono właściwym organom państw członkowskich wydającym koncesje na niecofanie lub niezawieszanie koncesji w okresie od dnia 1 marca 2020 r. do dnia 31 grudnia 2020 r., jeżeli w tym okresie przeprowadzona zostanie ocena wyników finansowych, oraz pod warunkiem że bezpieczeństwo nie jest zagrożone, oraz że występuje realna perspektywa odbudowy sytuacji finansowej w ciągu następnych 12 miesięcy. Rozporządzeniem (UE) 2020/696 przyznano również Komisji uprawnienia delegowane do przedłużenia okresu trwającego od dnia 1 marca 2020 r. do dnia 31 grudnia 2020 r., o którym mowa w art. 9 ust. 1a.
- (5) Zgodnie z art. 9 ust. 1c rozporządzenia (WE) nr 1008/2008 Komisja przedstawiła Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie podsumowujące do dnia 13 listopada 2020 r.
- (6) W sprawozdaniu podsumowującym Komisja zwraca uwagę, że pomimo stopniowego wzrostu w okresie od kwietnia do sierpnia 2020 r. poziomy ruchu lotniczego we wrześniu 2020 r. były wciąż znacznie niższe w porównaniu z tym samym okresem w 2019 r. Jak wynika z danych Eurocontrol w dniu 25 listopada 2020 r. ruch lotniczy był o 63 % niższy niż w dniu 25 listopada 2019 r.
- (7) Pomimo trudności w dokładnym przewidywaniu ścieżki przywracania poziomów ruchu lotniczego uzasadnione jest oczekiwanie, że w najbliższej przyszłości sytuacja się nie zmieni i utrzyma się do grudnia 2021 r. Na podstawie najnowszej prognozy Eurocontrol dotyczącej ruchu lotniczego z września 2020 r. oczekuje się, że w lutym 2021 r. ruch lotniczy będzie o 50 % niższy niż w lutym 2020 r. (przy założeniu braku wspólnego podejścia państw członkowskich do wprowadzenia procedur operacyjnych i zniesienia ograniczeń krajowych). Dane Światowej Organizacji Zdrowia pokazują, że w dniu 22 listopada 2020 r. liczba cotygodniowo rejestrowanych przypadków COVID-19

⁽¹⁾ Dz.U. L 293 z 31.10.2008, s. 3.⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/696 z dnia 25 maja 2020 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1008/2008 w sprawie wspólnych zasad wykonywania przewozów lotniczych na terenie Wspólnoty, w związku z pandemią COVID-19 (Dz.U. L 165 z 27.5.2020, s. 1).

w Europie wyniosła 1,77 mln (44 % nowych przypadków na świecie), co znacznie przewyższa liczbę przypadków wiosną 2020 r. Z danych Europejskiego Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób wynika, że 14-dniowy wskaźnik zgłoszonych przypadków w Europejskim Obszarze Gospodarczym i Zjednoczonym Królestwie stale rośnie od lata 2020 r. Z tygodniowego sprawozdania z nadzoru z dnia 22 listopada 2020 r. wynika, że wskaźnik ten wynosił 549 (zakres państw: 58–1186) na 100 000 mieszkańców.

- (8) Założenie, że utrzymujący się spadek natężenia ruchu lotniczego wynika ze skutków pandemii COVID-19 jest zasadne. Na podstawie dostępnych danych dotyczących zaufania konsumentów w obliczu epidemii COVID-19, podczas gdy w kwietniu 2020 r. około 60 % respondentów odpowiadało, że prawdopodobnie wróci do podróży lotniczych w ciągu kilku miesięcy po wygaśnięciu pandemii, w czerwcu 2020 r. odsetek ten spadł do 45 %. Dostępne dane wyraźnie wskazują zatem na związek między pandemią COVID-19 a zapotrzebowaniem konsumentów na ruch lotniczy i nie wystąpiły żadne inne zdarzenia mogące wyjaśnić spadek popytu na transport lotniczy.
- (9) Ze sprawozdania podsumowującego Komisji wynika, że również krajowe i nieskoordynowane ograniczenia, wymogi dotyczące kwarantanny i środki w zakresie badań wprowadzone przez państwa członkowskie w odpowiedzi na nowe przypadki COVID-19 w Europie od połowy sierpnia, często ogłaszane z bardzo krótkim wyprzedzeniem, osłabiają zaufanie konsumentów i skutkują mniejszym zapotrzebowaniem na ruch lotniczy.
- (10) Biorąc pod uwagę bardzo niski poziom rezerwacji lotów, wyżej wymienione prognozy epidemiologiczne i dotyczące ruchu lotniczego, a także niepewność i nieprzewidywalność w odniesieniu do środków krajowych mających na celu powstrzymanie pandemii COVID-19, uzasadnione jest oczekiwanie, że niski poziom ruchu lotniczego i zapotrzebowania pasażerów na transport lotniczy wynikające z pandemii COVID-19 utrzymają się przez cały 2021 r. Oczekuje się, że przez kilka lat nie nastąpi powrót do poziomów natężenia ruchu lotniczego do poziomów sprzed pandemii COVID. Na tym etapie jest jednak zbyt wcześnie, aby stwierdzić, czy po 2021 r. ograniczenia zdolności będą nadal na podobnie wysokim poziomie.
- (11) Tak niski poziom ruchu lotniczego i zapotrzebowania pasażerów na transport lotniczy mógłby spowodować utrzymujące się problemy z płynnością unijnych przewoźników lotniczych w okresie od dnia 31 grudnia 2020 r. do dnia 31 grudnia 2021 r., które mogłyby prowadzić do zawieszenia lub cofnięcia ich koncesji lub zastąpienia ich koncesjami tymczasowymi, mimo iż nie jest to podyktowane przyczynami gospodarczymi o charakterze strukturalnym.
- (12) Należy zatem zezwolić właściwym organom wydającym koncesje na niecofanie lub niezawieszanie koncesji na podstawie ocen wyników finansowych przeprowadzonych w przedłużonym okresie od dnia 1 marca 2020 r. do dnia 31 grudnia 2021 r., pod warunkiem że bezpieczeństwo nie jest zagrożone, oraz że występuje realna perspektywa odbudowy sytuacji finansowej w ciągu następnych 12 miesięcy. Po zakończeniu tego okresu unijny przewoźnik lotniczy powinien podlegać procedurze określonej w art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1008/2008.
- (13) Aby uniknąć braku pewności prawa, w szczególności w odniesieniu do organów wydających koncesje i przewoźników lotniczych, niniejsze rozporządzenie powinno zostać przyjęte w trybie pilnym określonym w art. 25b rozporządzenia (WE) nr 1008/2008 i powinno wejść w życie w trybie pilnym następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1008/2008 ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Właściwy organ wydający koncesje może zadecydować o niezawieszaniu lub niecofaniu koncesji unijnego przewoźnika lotniczego na podstawie ocen, o których mowa w ust. 1, przeprowadzonych w okresie od dnia 1 marca 2020 r. do dnia 31 grudnia 2021 r., przed upływem tego okresu, pod warunkiem że nie jest zagrożone bezpieczeństwo oraz że występuje realna perspektywa odbudowy sytuacji finansowej w ciągu następnych 12 miesięcy. Na koniec 12-miesięcznego okresu organ ten dokonuje oceny wyników tego unijnego przewoźnika lotniczego oraz podejmuje decyzję, czy należy zawiesić lub cofnąć koncesję, i czy przyznać tymczasową koncesję na podstawie ust. 1.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 grudnia 2020 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2020/2116

z dnia 16 grudnia 2020 r.

dotyczące odnowienia zezwolenia na stosowanie monohydratu monochlorowodorku L-histydyny wytwarzanego przez *Escherichia coli* ATCC 9637 jako dodatku paszowego dla łososiowatych, rozszerzenia jego zastosowania na inne ryby oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 244/2007

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 1831/2003 przewidziano udzielanie zezwoleń na stosowanie dodatków w żywieniu zwierząt oraz określono sposób uzasadniania i procedury udzielania oraz odnawiania takich zezwoleń.
- (2) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 244/2007 ⁽²⁾ zezwolono na stosowanie przez 10 lat monohydratu monochlorowodorku L-histydyny wytwarzanego przez *Escherichia coli* ATCC 9637 jako dodatku paszowego dla łososiowatych.
- (3) Zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 złożono wniosek o odnowienie zezwolenia na stosowanie monohydratu monochlorowodorku L-histydyny wytwarzanego przez *Escherichia coli* ATCC 9637 jako dodatku paszowego dla łososiowatych. We wniosku wystąpiono również o zmianę nazwy szczepu na *Escherichia coli* NITE SD 00268 i dołączono do niego dane szczegółowe oraz dokumenty wymagane na mocy art. 14 ust. 2 wspomnianego rozporządzenia. Ponadto we wniosku wystąpiono o to, by – zgodnie z art. 7 wspomnianego rozporządzenia – zezwolić na rozszerzenie zastosowania na inne ryby. Do wniosku dołączone zostały dane szczegółowe oraz dokumenty wymagane na mocy art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.
- (4) W opinii z dnia 18 marca 2020 r. ⁽³⁾ Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) stwierdził, że w proponowanych warunkach stosowania monohydrat monochlorowodorku L-histydyny wytwarzany przez *Escherichia coli* NITE SD 00268, jeżeli jest uzupełniany na poziomach zgodnych z wymogami gatunku docelowego, nie ma szkodliwych skutków dla zdrowia zwierząt, bezpieczeństwa konsumentów ani środowiska. Ponadto Urząd stwierdził, że choć przedmiotowy dodatek nie stanowi substancji działającej drażniąco na skórę, to nie jest w stanie stwierdzić, czy może być toksyczny w przypadku dostania się do dróg oddechowych lub czy stanowi substancję działającą drażniąco na oczy bądź substancję działającą uczulająco na skórę. W związku z tym Komisja uważa, że należy zastosować odpowiednie środki ochronne, aby zapobiec szkodliwym skutkom dla zdrowia ludzi, w szczególności w odniesieniu do użytkowników dodatku. Urząd uznał również, że dodatek jest bogatym źródłem aminokwasu histydyny dla ryb. Zdaniem Urzędu nie ma potrzeby wprowadzania szczegółowych wymogów dotyczących monitorowania po wprowadzeniu do obrotu. Urząd zweryfikował również sprawozdania dotyczące metody analizy dodatku paszowego w paszy, przedłożone przez laboratorium referencyjne ustanowione rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003.
- (5) Ocena monohydratu monochlorowodorku L-histydyny wytwarzanego przez *Escherichia coli* NITE 00268 dowodzi, że warunki udzielenia zezwolenia przewidziane w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 są spełnione. W związku z tym należy zezwolić na stosowanie tego dodatku, jak określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (6) W związku z odnowieniem zezwolenia na stosowanie monohydratu monochlorowodorku L-histydyny wytwarzanego przez *Escherichia coli* ATCC 9637 jako dodatku paszowego na warunkach określonych w załączniku do niniejszego rozporządzenia należy uchylić rozporządzenie (WE) nr 244/2007.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 244/2007 z dnia 7 marca 2007 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie monohydrochlorku L-histydyny monohydratu jako dodatku paszowego (Dz.U. L 73 z 13.3.2007, s. 6).⁽³⁾ Dziennik EFSA 2020;18(4):6072.

- (7) Ponieważ względy bezpieczeństwa nie wymagają natychmiastowego zastosowania zmian w warunkach zezwolenia na stosowanie monohydratu monochlorowodoru L-histydyny wytwarzanego przez *Escherichia coli* ATCC 9637, należy przewidzieć okres przejściowy, aby umożliwić zainteresowanym stronom przygotowanie się do spełnienia nowych wymogów wynikających z odnowienia zezwolenia.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zezwolenie na stosowanie monohydratu monochlorowodoru L-histydyny wytwarzanego przez *Escherichia coli* ATCC 9637, należącego do kategorii „dodatki dietetyczne” i do grupy funkcjonalnej „aminokwasy, ich sole i podobne produkty”, odnawia się zgodnie z warunkami określonymi w załączniku.

Artykuł 2

1. Monohydrat monochlorowodoru L-histydyny wytwarzany przez *Escherichia coli* ATCC 9637 oraz premiksy zawierające ten dodatek, wyprodukowane i opatrzone etykietami przed dniem 6 lipca 2021 r. zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem 6 stycznia 2021 r., mogą być nadal wprowadzane do obrotu i stosowane aż do wyczerpania zapasów.
2. Materiały paszowe i mieszanki paszowe zawierające substancje, o których mowa w ust. 1, wyprodukowane i opatrzone etykietami przed dniem 6 stycznia 2022 r. zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem 6 stycznia 2021 r., mogą być nadal wprowadzane do obrotu i stosowane aż do wyczerpania zapasów, jeżeli są przeznaczone dla łososiowatych.

Artykuł 3

Rozporządzenie (WE) nr 244/2007 traci moc.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 grudnia 2020 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK

Numer identyfikacyjny dodatku	Nazwa posiadacza zezwolenia	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Pozostałe przepisy	Data ważności zezwolenia
						mg/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %			

Kategoria: dodatki dietetyczne Grupa funkcjonalna: aminokwasy, ich sole i podobne produkty

3c351	-	Monohydrat monochlorowodoru L-histydyny	<i>Skład dodatku</i> Substancja w proszku o minimalnej zawartości 98 % monohydratu monochlorowodoru L-histydyny i 72 % histydyny oraz maksymalnej zawartości 100 ppm histaminy <i>Charakterystyka substancji czynnej</i> Monohydrat monochlorowodoru L-histydyny wytwarzany w drodze fermentacji przez <i>Escherichia coli</i> NITE SD 00268 Wzór chemiczny: $C_3H_3N_2-CH_2-CH(NH_2)-COOH \cdot HCl \cdot H_2O$ Numer CAS: 5934-29-2 Numer EINECS: 211-438-9 <i>Metoda analityczna</i> ⁽¹⁾ Do oznaczania ilościowego histydyny w dodatku paszowym: — wysokosprawna chromatografia cieczowa z detekcją fotometryczną (HPLC-UV), — chromatografia jonowymienna z derywatyzacją pokolumnową i detekcją optyczną (IEC-VIS/FLD) Do oznaczania ilościowego zawartości histydyny w premiksach, materiałach paszowych i w mieszankach paszowych:	Ryby	-	-	-	- Monohydrat monochlorowodoru L-histydyny może być wprowadzany do obrotu i stosowany jako dodatek stanowiący preparat. - W informacjach na temat stosowania dodatku i premiksu należy wskazać warunki przechowywania oraz stabilność przy obróbce cieplnej. - Informacje, jakie należy podać na etykiecie dodatku i premiksu: „Suplementacja monohydratem monochlorowodoru L-histydyny nie może wykroczać poza potrzeby żywieniowe zwierzęcia docelowego, które zależą od gatunku, kondycji fizjologicznej zwierzęcia, poziomu efektywności, warunków środowiskowych, poziomu innych aminokwasów w diecie oraz poziomu niezbędnych pierwiastków śladowych takich jak miedź i cynk.”, - Zawartość histydyny.	6.1.2031
-------	---	---	--	------	---	---	---	---	----------

			— chromatografia jonowymienna z derywatyzacją pokolumnową i detekcją fotometryczną (IEC-VIS), rozporządzenie Komisji (WE) nr 152/2009 (załącznik III sekcja F) Do oznaczania ilościowego histaminy w dodatku paszowym: — wysokosprawna chromatografia cieczowa z detekcją spektrofotometryczną (HPLC-UV)					4. Podmioty działające na rynku pasz ustanawiają procedury postępowania i środki organizacyjne dla użytkowników dodatku i premiksu, tak aby ograniczyć ewentualne zagrożenia dla oczu i skóry oraz związane z wdychaniem. Jeżeli takich zagrożeń nie można wyeliminować ani maksymalnie ograniczyć za pomocą tych procedur i środków, dodatek i premiksy należy stosować przy użyciu środków ochrony indywidualnej.	
--	--	--	---	--	--	--	--	--	--

(¹) Szczegóły dotyczące metod analitycznych można uzyskać pod następującym adresem laboratorium referencyjnego: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2020/2117

z dnia 16 grudnia 2020 r.

dotyczące odnowienia zezwolenia na stosowanie selenometioniny wytwarzanej przez *Saccharomyces cerevisiae* CNCM I-3399, pod nową nazwą „drożdże wzbogacone selenem *Saccharomyces cerevisiae* CNCM I-3399”, jako dodatku paszowego dla wszystkich gatunków zwierząt oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 900/2009

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 1831/2003 przewidziano udzielanie zezwoleń na stosowanie dodatków w żywieniu zwierząt oraz określono sposób uzasadniania i procedury udzielania oraz odnawiania takich zezwoleń.
- (2) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 900/2009 ⁽²⁾ zezwolono na stosowanie przez 10 lat selenometioniny wytwarzanej przez *Saccharomyces cerevisiae* CNCM I-3399 jako dodatku paszowego dla wszystkich gatunków zwierząt.
- (3) Zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 złożono wniosek o odnowienie zezwolenia na stosowanie selenometioniny wytwarzanej przez *Saccharomyces cerevisiae* CNCM I-3399 jako dodatku paszowego dla wszystkich gatunków zwierząt w kategorii „dodatki dietetyczne”. Do wniosku dołączone zostały dane szczegółowe oraz dokumenty wymagane na mocy art. 14 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.
- (4) W opinii z dnia 7 maja 2020 r. ⁽³⁾ Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) stwierdził, że w proponowanych warunkach stosowania selenometionina wytwarzana przez *Saccharomyces cerevisiae* CNCM I-3399 nie ma szkodliwych skutków dla zdrowia zwierząt, bezpieczeństwa konsumentów ani środowiska. Urząd stwierdził również, że dodatek ten stanowi substancję potencjalnie działającą uczulająco na skórę i drogi oddechowe. W związku z tym Komisja uważa, że należy zastosować odpowiednie środki ochronne, aby zapobiec szkodliwym skutkom dla zdrowia ludzi, w szczególności w odniesieniu do użytkowników dodatku. Dowód skuteczności dodatku stanowiący podstawę pierwotnego zezwolenia ma również zastosowanie w procedurze odnowienia zezwolenia. Ponadto Urząd zalecił zmianę nazwy dodatku. Urząd poddał również weryfikacji sprawozdanie dotyczące metody analizy dodatku paszowego w paszy, przedłożone przez laboratorium referencyjne ustanowione rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003.
- (5) Ocena selenometioniny wytwarzanej przez *Saccharomyces cerevisiae* CNCM I-3399 dowodzi, że warunki udzielenia zezwolenia przewidziane w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 są spełnione. W związku z tym należy odnowić zezwolenie na stosowanie tego dodatku.
- (6) W związku z odnowieniem zezwolenia na stosowanie selenometioniny wytwarzanej przez *Saccharomyces cerevisiae* CNCM I-3399 jako dodatku paszowego należy uchylić rozporządzenie (WE) nr 900/2009.
- (7) Ponieważ względy bezpieczeństwa nie wymagają natychmiastowego zastosowania zmian w warunkach zezwolenia na stosowanie selenometioniny wytwarzanej przez *Saccharomyces cerevisiae* CNCM I-3399, należy przewidzieć okres przejściowy, aby umożliwić zainteresowanym stronom przygotowanie się do spełnienia nowych wymogów wynikających z odnowienia zezwolenia.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 900/2009 z dnia 25 września 2009 r. dotyczące pozwoleń na stosowanie selenometioniny wytwarzanej przez *Saccharomyces cerevisiae* CNCM I-3399 jako dodatku paszowego (Dz.U. L 256 z 29.9.2009, s. 12).⁽³⁾ Dziennik EFSA 2020; 18(5):6144.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zezwolenie na stosowanie dodatku wyszczególnionego w załączniku, należącego do kategorii „dodatki dietetyczne” i do grupy funkcjonalnej „związki pierwiastków śladowych”, odnawia się zgodnie z warunkami określonymi w załączniku.

Artykuł 2

1. Selenometionina wytwarzana przez *Saccharomyces cerevisiae* CNCM I-3399 oraz premiksy zawierające ten dodatek, wyprodukowane i opatrzone etykietami przed dniem 6 lipca 2021 r. zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem 6 stycznia 2021 r., mogą być nadal wprowadzane do obrotu i stosowane aż do wyczerpania zapasów.
2. Materiały paszowe i mieszanki paszowe zawierające selenometioninę wytwarzaną przez *Saccharomyces cerevisiae* CNCM I-3399, wyprodukowane i opatrzone etykietami przed dniem 6 stycznia 2022 r. zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem 6 stycznia 2021 r., mogą być nadal wprowadzane do obrotu i stosowane aż do wyczerpania zapasów, jeżeli są przeznaczone dla zwierząt, od których lub z których pozyskuje się żywność.
3. Materiały paszowe i mieszanki paszowe zawierające selenometioninę wytwarzaną przez *Saccharomyces cerevisiae* CNCM I-3399, wyprodukowane i opatrzone etykietami przed dniem 6 stycznia 2023 r. zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem 6 stycznia 2021 r., mogą być nadal wprowadzane do obrotu i stosowane aż do wyczerpania zapasów, jeżeli są przeznaczone dla zwierząt, od których lub z których nie pozyskuje się żywności.

Artykuł 3

Rozporządzenie (WE) nr 900/2009 traci moc.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 grudnia 2020 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK

Numer identyfikacyjny dodatku	Nazwa posiadacza zezwolenia	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Pozostałe przepisy	Data ważności zezwolenia
						Selen w mg/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %			

Kategoria: dodatki dietetyczne Grupa funkcjonalna: mieszanki pierwiastków śladowych

3b812	–	Drożdże wzbogacone selenem <i>Saccharomyces cerevisiae</i> CNCM I-3399, dezaktywowane	Skład dodatku Preparat selenu organicznego: zawartość selenu: 2 000–3 500 mg Se/kg Selen organiczny > 97–99 % selenu ogółem Selenometionina > 63 % selenu ogółem Charakterystyka substancji czynnej Selenometionina wytwarzana przez <i>Saccharomyces cerevisiae</i> CNCM I-3399 Wzór chemiczny: C₅H₁₁NO₂Se <i>Metoda analityczna</i> ⁽¹⁾ Do oznaczania selenometioniny w dodatku paszowym: — wysokosprawna chromatografia cieczowa w odwróconym układzie faz z detektorem UV (RP-HPLC-UV) lub — wysokosprawna chromatografia cieczowa i spektrometria mas z jonizacją w plazmie indukcyjnie sprzężonej (HPLC-ICP-MS) po trzykrotnym trawieniu enzymami proteolitycznymi Do oznaczania selenometioniny ogółem w dodatku paszowym: — atomowa spektrometria emisyjna ze wzbudzeniem w plazmie indukcyjnie sprzężonej (ICP-AES), lub — spektrometria mas z jonizacją w plazmie sprzężonej indukcyjnie (ICP-MS) Do oznaczania selenometioniny ogółem w premiksach, mieszankach paszowych i materiałach paszowych:	Wszystkie gatunki	–		0,50 (łącznie)	1. Dodatek jest włączany do pasz w postaci premiksu. 2. W informacjach na temat stosowania dodatku i premiksów należy podać warunki przechowywania i stabilności. 3. Podmioty działające na rynku pasz ustanawiają procedury postępowania i środki organizacyjne dla użytkowników dodatku i premiksów, tak aby ograniczyć ewentualne zagrożenia związane z wdychaniem i kontaktem ze skórą. Jeżeli takich zagrożeń nie można wyeliminować ani maksymalnie ograniczyć za pomocą tych procedur i środków, dodatek i premiksy należy stosować przy użyciu środków ochrony indywidualnej. 4. Maksymalna suplementacja selenem organicznym: 0,2 mg Se/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %.	6.1.2031
-------	---	--	--	-------------------	---	--	----------------	--	----------

			— atomowa spektrometria absorpcyjna z generowaniem wodorków (HGAAS) po uprzedniej mineralizacji mikrofalowej (EN 16159:2012)						
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

(¹) Szczegóły dotyczące metod analitycznych można uzyskać pod następującym adresem laboratorium referencyjnego Unii Europejskiej: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2020/2118

z dnia 16 grudnia 2020 r.

dotyczące odnowienia zezwolenia na stosowanie *Pediococcus pentosaceus* DSM 16244 jako dodatku paszowego dla wszystkich gatunków zwierząt oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 514/2010

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 1831/2003 przewidziano udzielanie zezwoleń na stosowanie dodatków w żywieniu zwierząt oraz określono sposób uzasadniania i procedury udzielania oraz odnawiania takich zezwoleń.
- (2) Rozporządzeniem Komisji (UE) nr 514/2010 ⁽²⁾ zezwolono na stosowanie przez 10 lat *Pediococcus pentosaceus* DSM 16244 jako dodatku paszowego dla wszystkich gatunków zwierząt.
- (3) Zgodnie z art. 14 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 złożono wnioski o odnowienie zezwolenia na stosowanie *Pediococcus pentosaceus* DSM 16244 jako dodatku paszowego dla wszystkich gatunków zwierząt, wnosząc o sklasyfikowanie go w kategorii „dodatki zootechniczne”. Do wniosku dołączone zostały dane szczegółowe oraz dokumenty wymagane na mocy art. 14 ust. 2 tego rozporządzenia.
- (4) W opinii z dnia 25 maja 2020 r. ⁽³⁾ Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) stwierdził, że wnioskodawca przedstawił dowody, że dodatek jest zgodny z obowiązującymi warunkami udzielenia zezwolenia. Urząd stwierdził, że *Pediococcus pentosaceus* DSM 16244 nie ma szkodliwych skutków dla zdrowia zwierząt, bezpieczeństwa konsumentów ani środowiska. Ponadto Urząd stwierdził, że dodatek nie jest substancją działającą drażniącą na skórę i oczy, ale uznał go za substancję działającą uczulająco na skórę i drogi oddechowe. W związku z tym Komisja uważa, że należy zastosować odpowiednie środki ochronne, aby zapobiec szkodliwym skutkom dla zdrowia ludzi, w szczególności w odniesieniu do użytkowników dodatku.
- (5) Ocena *Pediococcus pentosaceus* DSM 16244 dowodzi, że warunki udzielenia zezwolenia przewidziane w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 są spełnione. W związku z tym należy odnowić zezwolenie na stosowanie tego dodatku, jak określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (6) W związku z odnowieniem zezwolenia na stosowanie *Pediococcus pentosaceus* DSM 16244 jako dodatku paszowego na warunkach określonych w załączniku do niniejszego rozporządzenia należy uchylić rozporządzenie (UE) nr 514/2010.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zezwolenie na stosowanie dodatku wyszczególnionego w załączniku, należącego do kategorii „dodatki technologiczne” i do grupy funkcjonalnej „dodatki do kiszonki”, odnawia się zgodnie z warunkami określonymi w załączniku.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 514/2010 z dnia 15 czerwca 2010 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie *Pediococcus pentosaceus* (DSM 16244) jako dodatku paszowego w żywieniu zwierząt wszystkich gatunków (Dz.U. L 150 z 16.6.2010, s. 42).⁽³⁾ Dziennik EFSA 2020;18(6):6166.

Artykuł 2

Rozporządzenie (UE) nr 514/2010 traci moc.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 grudnia 2020 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK

Numer identyfikacyjny dodatku	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Pozostałe przepisy	Data ważności zezwolenia
					jtk/kg materiału świeżego			
Kategoria: dodatki technologiczne. Grupa funkcjonalna: dodatki do kiszonki								
1k2101	Pediococcus pentosaceus DSM 16244	Skład dodatku	Wszystkie gatunki zwierząt	-	-	-	1. W informacjach na temat stosowania dodatku i premiksów należy podać warunki przechowywania. 2. Minimalna zawartość dodatku w przypadku stosowania bez łączenia z innymi mikroorganizmami stosowanymi jako dodatki do kiszonki: 1×10 ⁸ jtk/kg materiały świeżego. 3. Podmioty działające na rynku pasz ustanawiają procedury postępowania i środki organizacyjne dla użytkowników dodatku i premiksów, tak aby ograniczyć ewentualne zagrożenia wynikające ze stosowania. Jeżeli zagrożeń nie można wyeliminować ani maksymalnie ograniczyć za pomocą tych procedur i środków, dodatek i premiksy należy stosować przy użyciu środków ochrony indywidualnej, w tym rękawic ochronnych i środków ochrony dróg oddechowych.	6.1.2031
		Preparat <i>Pediococcus pentosaceus</i> DSM 16244 zawierający min. 4 × 10 ¹¹ jtk/g dodatku.						
		Charakterystyka substancji czynnej <i>Pediococcus pentosaceus</i> DSM 16244.						
		Metoda analityczna ⁽¹⁾ — Oznaczenie liczby: metoda posiewu powierzchniowego na agarze MSR (EN 15786). — Analiza jakościowa: elektroforeza pulsacyjna w zmiennym polu elektrycznym (PFGE).						

⁽¹⁾ Szczegóły dotyczące metod analitycznych można uzyskać pod następującym adresem laboratorium referencyjnego: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2020/2119

z dnia 16 grudnia 2020 r.

dotyczące odnowienia zezwolenia na stosowanie preparatu kwasu cytrynowego, kwasu sorbinowego, tymolu i waniliny jako dodatku paszowego dla wszystkich gatunków świń (odsadzonych od maciory), kurcząt rzeźnych, kurcząt odchowywanych na kury nioski, wszystkich podrzędnych gatunków ptaków rzeźnych i wszystkich podrzędnych gatunków ptaków odchowywanych na nioski oraz uchylające rozporządzenia (UE) nr 1117/2010 i (UE) nr 849/2012 (posiadacz zezwolenia Vetagro SpA)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 1831/2003 przewidziano udzielanie zezwoleń na stosowanie dodatków w żywieniu zwierząt oraz określono sposób uzasadniania i procedury udzielania oraz odnawiania takich zezwoleń.
- (2) Rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1117/2010 ⁽²⁾ zezwolono na stosowanie przez 10 lat preparatu kwasu cytrynowego, kwasu sorbinowego, tymolu i waniliny jako dodatku paszowego dla prosiąt odsadzonych od maciory, a rozporządzeniem Komisji (UE) nr 849/2012 ⁽³⁾ zezwolono na stosowanie tego preparatu przez taki sam okres jako dodatku paszowego dla kurcząt rzeźnych, kurcząt odchowywanych na kury nioski, wszystkich podrzędnych gatunków ptaków rzeźnych i odchowywanych na nioski oraz odsadzonych od maciory świń i innych niż *Sus scrofa domestica*.
- (3) Zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 posiadacz tego zezwolenia złożył wniosek o odnowienie zezwolenia na stosowanie preparatu kwasu cytrynowego, kwasu sorbinowego, tymolu i waniliny jako dodatku paszowego dla wszystkich gatunków świń (odsadzonych od maciory), kurcząt rzeźnych, kurcząt odchowywanych na kury nioski, wszystkich podrzędnych gatunków ptaków rzeźnych i odchowywanych na nioski, wnosząc o sklasyfikowanie go w kategorii „dodatki zootechniczne”. Do wniosku dołączone zostały dane szczegółowe oraz dokumenty wymagane na mocy art. 14 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.
- (4) W opinii z dnia 17 marca 2020 r. ⁽⁴⁾ Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) stwierdził, że w proponowanych warunkach stosowania preparat kwasu cytrynowego, kwasu sorbinowego, tymolu i waniliny nie ma szkodliwych skutków dla zdrowia zwierząt, bezpieczeństwa konsumentów ani środowiska. Urząd stwierdził również, że dodatek uznaje się za substancję potencjalnie działającą drażniąco na oczy i skórę oraz działającą uczulająco na skórę i drogi oddechowe. W związku z tym Komisja uważa, że należy zastosować odpowiednie środki ochronne, aby zapobiec szkodliwym skutkom dla zdrowia ludzi, w szczególności w odniesieniu do użytkowników dodatku.
- (5) Ocena preparatu kwasu cytrynowego, kwasu sorbinowego, tymolu i waniliny dowodzi, że warunki udzielenia zezwolenia przewidziane w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 są spełnione. W związku z tym należy odnowić zezwolenie na stosowanie tego dodatku.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1117/2010 z dnia 2 grudnia 2010 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie preparatu kwasu cytrynowego, kwasu sorbinowego, tymolu i waniliny jako dodatku paszowego dla prosiąt odsadzonych od maciory (posiadacz zezwolenia – Vetagro SpA) (Dz.U. L 317 z 3.12.2010, s. 3).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 849/2012 z dnia 19 września 2012 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie preparatu kwasu cytrynowego, kwasu sorbinowego, tymolu i waniliny jako dodatku paszowego dla kurcząt rzeźnych, kurcząt odchowywanych na kury nioski, wszystkich podrzędnych gatunków ptaków rzeźnych i odchowywanych na nioski oraz odsadzonych od maciory świń i innych niż *Sus scrofa domestica* (posiadacz zezwolenia Vetagro S.p.A) (Dz.U. L 253 z 20.9.2012, s. 8).

⁽⁴⁾ Dziennik EFSA 2020;18(4):6063.

- (6) W związku z odnowieniem zezwolenia na stosowanie preparatu kwasu cytrynowego, kwasu sorbinowego, tymolu i waniliny jako dodatku paszowego należy uchylić rozporządzenia (UE) nr 1117/2010 i (UE) nr 849/2012.
- (7) Ponieważ względy bezpieczeństwa nie wymagają natychmiastowego zastosowania zmian w warunkach zezwolenia na stosowanie preparatu kwasu cytrynowego, kwasu sorbinowego, tymolu i waniliny, należy przewidzieć okres przejściowy, aby umożliwić zainteresowanym stronom przygotowanie się do spełnienia nowych wymogów wynikających z zezwolenia.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zezwolenie na stosowanie preparatu wyszczególnionego w załączniku, należącego do kategorii „dodatki zootechniczne” i do grupy funkcjonalnej „inne dodatki zootechniczne”, odnawia się zgodnie z warunkami określonymi w załączniku.

Artykuł 2

Rozporządzenia (UE) nr 1117/2010 i (UE) nr 849/2012 tracą moc.

Artykuł 3

Preparat kwasu cytrynowego, kwasu sorbinowego, tymolu i waniliny, określony w rozporządzeniach (UE) nr 1117/2010 i (UE) nr 849/2012, oraz premiksy i mieszanki paszowe zawierające ten dodatek, wyprodukowane i opatrzone etykietami przed dniem 6 stycznia 2021 r. zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem 6 stycznia 2021 r., mogą być nadal wprowadzane do obrotu i stosowane aż do wyczerpania zapasów.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 grudnia 2020 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK

Numer identyfikacyjny dodatku	Nazwa posiadacza zezwolenia	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Pozostałe przepisy	Data ważności zezwolenia
						mg/kg dodatku w mieszance paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %			
Kategoria: dodatki zootechniczne Grupa funkcjonalna: inne dodatki zootechniczne (poprawa parametrów wydajności)									
4d3	Vetagro SpA	Preparat zabezpieczonego kwasu cytrynowego, kwasu sorbinowego, tymolu i waniliny	Skład dodatku Preparat w postaci zabezpieczonych mikrogranulek zawierających kwas cytrynowy, kwas sorbinowy, tymol i wanilinę o minimalnej zawartości: Kwas cytrynowy: 25 g/100 g Tymol: 1,7 g/100 g Kwas sorbinowy: 16,7 g/100 g Wanilina: 1 g/100 g	Kurczęta rzeźne Kurczęta odchowywane na kury nioski Wszystkie podrzędne gatunki ptaków rzeźnych i odchowywanych na nioski	-	200	-	1. W informacjach na temat stosowania dodatku i premiksu należy wskazać warunki przechowywania oraz stabilność przy obróbce cieplnej. 2. Instrukcje dotyczące stosowania muszą zawierać następującą informację: „W mieszankach paszowych pełnoporcjowych nie można przekraczać łącznej maksymalnej zawartości kwasu cytrynowego i kwasu sorbinowego z różnych źródeł”. 3. Podmioty działające na rynku pasz ustanawiają procedury postępowania i środki organizacyjne dla użytkowników dodatku i premiksów, tak aby ograniczyć ewentualne zagrożenia związane z ich stosowaniem: działanie drażniące na skórę i oczy oraz uczulające na skórę. Jeżeli zagrożeń nie można wyeliminować ani	6.1.2031
			Charakterystyka substancji czynnej Kwas cytrynowy C ₆ H ₈ O ₇ (czystość ≥ 99,5 %) Kwas 2-hydroksypropano-1,2,3-trikarboksylowy, numer CAS 77-92-9 bezwodny Kwas sorbinowy C ₆ H ₈ O ₂ (czystość ≥ 99,5 %) Kwas 2,4-heksadienowy, numer CAS 110-44-1 Tymol (czystość ≥ 98 %) 5-metylo-2-(1-metyloetylo)fenol, numer CAS 89-83-8) Wanilina (czystość ≥ 99,5 %) aldehyd 4-hydroksy-3-metoksybenzoesowy, numer CAS 121-33-5)	Wszystkie gatunki świń (odsadzone od maciory)		1 000			
			Metoda analityczna ¹ Oznaczanie kwasu sorbinowego i tymolu w dodatku paszowym, premiksach i paszach:	-	-				

			— Wysokosprawna chromatografia cieczowa w odwróconym układzie faz z detektorem UV z matrycą fotodiodową (RP-HPLC-UV/DAD) Określenie kwasu cytrynowego w dodatku i premiksach: — Wysokosprawna chromatografia cieczowa w odwróconym układzie faz z detektorem UV z matrycą fotodiodową (RP-HPLC-UV/DAD) Oznaczanie kwasu cytrynowego w paszach: — oznaczanie enzymatyczne metodą spektrometryczną zawartości kwasu cytrynowego – NADH (formy zredukowanej dinukleotydu nikotynoamidoadeninowego)					maksymalnie ograniczyć za pomocą tych procedur i środków, dodatek i premiksy należy stosować przy użyciu środków ochrony indywidualnej, w tym środków ochrony skóry, oczu i dróg oddechowych.	
--	--	--	---	--	--	--	--	--	--

¹ Szczegóły dotyczące metod analitycznych można uzyskać pod następującym adresem laboratorium referencyjnego: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2020/2120**z dnia 16 grudnia 2020 r.****zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/1964 w odniesieniu do zezwolenia na stosowanie preparatu montmorylonit-illit jako dodatku paszowego dla wszystkich gatunków zwierząt****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 1831/2003 przewidziano udzielanie zezwoleń na stosowanie dodatków w żywieniu zwierząt oraz określono sposób uzasadniania i procedury udzielania lub zmiany takich zezwoleń.
- (2) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/1964 ⁽²⁾ zezwolono na stosowanie preparatu montmorylonit-illit jako dodatku paszowego dla wszystkich gatunków zwierząt.
- (3) Zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 Komisja zwróciła się do Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) o wydanie opinii w sprawie tego, czy zezwolenie na stosowanie preparatu montmorylonit-illit jako dodatku paszowego nadal będzie spełniało warunki określone w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003, biorąc pod uwagę zmianę warunków tego zezwolenia. Zmiana dotyczy aktualnego zezwolenia na stosowanie dodatku jako środka przeciwbrylającego w mieszankach paszowych uzupełniających. Do wniosku dołączono odpowiednie dane na jego poparcie.
- (4) W opiniach z dnia 30 października 2014 r. ⁽³⁾, z dnia 10 września 2015 r. ⁽⁴⁾ oraz z dnia 20 marca 2020 r. ⁽⁵⁾ Urząd stwierdził, że proponowana zmiana warunków zezwolenia na stosowanie preparatu montmorylonit-illit nie zmienia wcześniejszych wniosków, zgodnie z którymi dodatek nie ma szkodliwych skutków dla zdrowia zwierząt, bezpieczeństwa konsumentów ani środowiska. Ponadto Urząd stwierdził, że pył, który powstaje podczas normalnego obchodzenia się z dodatkiem, może narazić cały układ oddechowy użytkownika na działanie substancji szkodliwych (krzemionka krystaliczna), w przypadku których nie określono bezpiecznych poziomów narażenia, jak również stwierdził, że z powodu braku danych na temat oddziaływania na skórę i oczy dodatek należy uznać za substancję działającą drażniąco na skórę i oczy oraz za substancję potencjalnie działającą uczulająco na skórę. W związku z tym Komisja uważa, że należy zastosować odpowiednie środki ochronne, aby zapobiec szkodliwym skutkom dla zdrowia ludzi, w szczególności w odniesieniu do użytkowników dodatku. Urząd stwierdził również, że dodatek jest skuteczny jako środek przeciwbrylający. Zdaniem Urzędu nie ma potrzeby wprowadzania szczegółowych wymogów dotyczących monitorowania po wprowadzeniu do obrotu. Urząd zweryfikował również sprawozdanie dotyczące metod analizy dodatków paszowych w paszy, przedłożone przez laboratorium referencyjne ustanowione rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003.
- (5) Ocena proponowanej zmiany zezwolenia dowodzi, że warunki udzielenia zezwolenia przewidziane w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 są spełnione.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/1964.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1964 z dnia 9 listopada 2016 r. dotyczące zezwoleń na stosowanie preparatu dolomit-magnezyt jako dodatku paszowego dla krów mlecznych i innych gatunków przeżuwaczy utrzymywanych do celów produkcji mleka, prosiąt odsadzonych od maciory i tuczników oraz preparatu montmorylonit-illit jako dodatku paszowego dla wszystkich gatunków zwierząt (Dz.U. L 303 z 10.11.2016, s. 7).⁽³⁾ Dziennik EFSA 2014;12(11):3904.⁽⁴⁾ Dziennik EFSA 2015;13(9):4237.⁽⁵⁾ Dziennik EFSA 2020;18(5):6095.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1964 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 grudnia 2020 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

W załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1964 pozycja dotycząca dodatku montmorylonit-illit o numerze identyfikacyjnym 1g557 otrzymuje brzmienie:

Numer identyfikacyjny dodatku	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analizy	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Inne przepisy	Data ważności zezwolenia
					mg dodatku/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %			
Kategoria: dodatki technologiczne. Grupa funkcjonalna: spoiwa								
„1g557	Montmorylonit-illit	Skład dodatku Preparat minerału mieszanopakietowego montmorylonit-illit: krzemiany warstwowe ≥ 75 % Charakterystyka substancji czynnej Krzemiany warstwowe ≥ 75 %: ≥ 35 % montmorylonit-illit (pęczniejący) ≥ 30 % illit-muskowit ≤ 15 % kaolinit (niepęczniejący) Kwarc ≤ 20 % Żelazo (strukturalne) 3,6 % (średnio) Wolny od azbestu Metoda analityczna ⁽¹⁾ Do oznaczenia w dodatku paszowym: — dyfraktometria rentgenowska (XRD) — atomowa spektrometria emisyjna ze wzbudzeniem w plazmie indukcyjnie sprzężonej (ICP-AES)	Wszystkie gatunki zwierząt	-	10 000	20 000	1. W instrukcjach stosowania wskazuje się, że: — »Należy unikać stosowania doustnego równocześnie z makrolidami«, — »Ponadto w przypadku drobiu stosowanie doustne równocześnie z robenidyną jest niewskazane«. 2. W odniesieniu do drobiu: stosowanie doustne równocześnie z kokcydiostatykami innymi niż robenidyna jest przeciwwskazane, w przypadku gdy poziom preparatu montmorylonit-illit przekracza 10 000 mg/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej. 3. Na etykiecie dodatku paszowego i premiksu zawierającego dodatek podaje się następujące informacje: »Dodatek montmorylonit-illit jest bogaty w żelazo (obojętne)«. 4. Podmioty działające na rynku pasz ustanawiają procedury postępowania i środki organizacyjne dla użytkowników dodatku i premiksów, tak aby ograniczyć ewentualne zagrożenia wynikające ze stosowania. Jeżeli takich zagrożeń nie można wyeliminować lub ograniczyć do minimum za	30 listopada 2026 r.”

Numer identyfikacyjny dodatku	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analizy	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Inne przepisy	Data ważności zezwolenia
					mg dodatku/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %			
							pomocą tych procedur i środków, dodatek i premiksy należy stosować przy użyciu odpowiednich środków ochrony indywidualnej, w tym ochrony dróg oddechowych. 5. Łączna ilość poszczególnych źródeł montmorylonitu-illitu w mieszance paszowej pełnoporcjowej nie przekracza najwyższego dopuszczalnego poziomu 20 000 mg/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej.	

(¹) Szczegóły dotyczące metod analitycznych można uzyskać pod następującym adresem laboratorium referencyjnego: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>.

Numer identyfikacyjny dodatku	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Pozostałe przepisy	Data ważności zezwolenia
					mg dodatku/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %			

Kategoria: dodatki technologiczne. Grupa funkcjonalna: środki przeciwbrylające

„1g557	Montmorylonit-illit	Skład dodatku Preparat minerału mieszanopakietowego montmorylonit-illit: krzemiany warstwowe ≥ 75 % Charakterystyka substancji czynnej Krzemiany warstwowe ≥ 75 %: ≥ 35 % montmorylonit-illit (pęczniejący) ≥ 30 % illit-muskowit ≤ 15 % kaolinit (niepęczniejący) Kwarc ≤ 20 % Żelazo (strukturalne) 3,6 % (średnio) Wolny od azbestu Metoda analityczna ⁽¹⁾ Do oznaczenia w dodatku paszowym: — dyfraktometria rentgenowska (XRD) — atomowa spektrometria emisyjna ze wzbudzeniem w plazmie indukcyjnie sprzężonej (ICP-AES)	Wszystkie gatunki zwierząt	-	-	20 000	- W instrukcjach stosowania wskazuje się, że: »Należy unikać stosowania doustnego równocześnie z makrolidami«, »Ponadto w przypadku drobiu stosowanie doustne równocześnie z robenidyną jest niewskazane«. - Dodatek stosuje się na minimalnym poziomie wynoszącym: 10 000 mg/kg, jeśli jest stosowany jako środek przeciwbrylający bezpośrednio w mieszankach paszowych uzupełniających, 20 000 mg/kg, jeśli jest stosowany jako środek przeciwbrylający w mieszankach paszowych pełnoporcjowych. - W odniesieniu do drobiu: stosowanie doustne równocześnie z kokcydiostatykami innymi niż robenidyna jest przeciwwskazane. - Na etykiecie dodatku paszowego i premiksu zawierającego dodatek podaje się następujące informacje: »Dodatek montmorylonit-illit jest bogaty w żelazo (obojętne)«. - Podmioty działające na rynku pasz ustanawiają procedury postępowania i środki organizacyjne dla użytkowników dodatku i premiksów, tak aby	30 listopada 2026 r.”
--------	---------------------	---	----------------------------	---	---	--------	---	-----------------------

Numer identyfikacyjny dodatku	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Pozostałe przepisy	Data ważności zezwolenia
					mg dodatku/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %			
							ograniczyć ewentualne zagrożenia wynikające ze stosowania. Jeżeli takich zagrożeń nie można wyeliminować lub ograniczyć do minimum za pomocą tych procedur i środków, dodatek i premiksy należy stosować przy użyciu odpowiednich środków ochrony indywidualnej, w tym ochrony dróg oddechowych. 6. Łączna ilość poszczególnych źródeł montmorylonitu-illitu w mieszance paszowej pełnoporcjowej nie przekracza najwyższego dopuszczalnego poziomu 20 000 mg/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej.	

(¹) Szczegóły dotyczące metod analitycznych można uzyskać pod następującym adresem laboratorium referencyjnego: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2020/2121

z dnia 16 grudnia 2020 r.

dotyczące zezwolenia na stosowanie preparatu 6-fitazy wytwarzanej przez *Komagataella phaffii* DSM 32854 jako dodatku paszowego dla wszystkich gatunków drobiu, ptaków ozdobnych, prosiąt, tuczników, loch i podrzędnych gatunków świń przeznaczonych na tucz lub rozród (posiadacz zezwolenia: Huvepharma EOOD)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 1831/2003 przewidziano udzielanie zezwoleń na stosowanie dodatków w żywieniu zwierząt oraz określono sposób uzasadniania i procedury udzielania takich zezwoleń.
- (2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 złożono trzy wnioski o zezwolenie na stosowanie preparatu 6-fitazy. Do wniosków dołączone zostały dane szczegółowe oraz dokumenty wymagane na mocy art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.
- (3) Wnioski dotyczą zezwoleń na stosowanie preparatu 6-fitazy wytwarzanej przez *Komagataella phaffii* DSM 32854 jako dodatku paszowego dla wszystkich gatunków drobiu, ptaków ozdobnych, prosiąt, tuczników, loch i podrzędnych gatunków świń przeznaczonych na tucz lub rozród, celem sklasyfikowania go w kategorii „dodatki zootechniczne”, grupa funkcjonalna „substancje polepszające strawność”.
- (4) W opiniach z dnia 7 maja 2020 r. ⁽²⁾, z dnia 25 maja 2020 r. ⁽³⁾ i z dnia 1 lipca 2020 r. ⁽⁴⁾ Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) stwierdził, że w proponowanych warunkach stosowania preparat 6-fitazy wytwarzanej przez *Komagataella phaffii* DSM 32854 nie ma szkodliwych skutków dla zdrowia wszystkich gatunków drobiu, ptaków ozdobnych, prosiąt, tuczników, loch i podrzędnych gatunków świń przeznaczonych na tucz lub rozród, oraz nie ma szkodliwych skutków dla bezpieczeństwa konsumentów ani środowiska. Urząd stwierdził również, że dodatek należy uznać za substancję działającą drażniąco na oczy oraz potencjalnie działającą uczulająco na skórę i drogi oddechowe. W związku z tym Komisja uważa, że należy zastosować odpowiednie środki ochronne, aby zapobiec szkodliwym skutkom dla zdrowia ludzi, w szczególności w odniesieniu do użytkowników dodatku. Urząd stwierdził, że dodatek stanowi skuteczny dodatek zootechniczny polepszający strawność w żywieniu wszystkich gatunków drobiu, ptaków ozdobnych, prosiąt, tuczników, loch i podrzędnych gatunków świń przeznaczonych na tucz lub rozród. Zdaniem Urzędu nie ma potrzeby wprowadzania szczegółowych wymogów dotyczących monitorowania po wprowadzeniu do obrotu. Urząd zweryfikował również sprawozdanie dotyczące metody analizy dodatku paszowego w paszy, przedłożone przez laboratorium referencyjne ustanowione na mocy rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.
- (5) Ocena preparatu 6-fitazy wytwarzanej przez *Komagataella phaffii* DSM 32854 dowodzi, że warunki udzielenia zezwolenia przewidziane w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 są spełnione. W związku z tym należy zezwolić na stosowanie tego preparatu, jak określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.⁽²⁾ Dziennik EFSA 2020;18(5): 6141.⁽³⁾ Dziennik EFSA 2020;18(6): 6161.⁽⁴⁾ Dziennik EFSA 2020;18(7): 6204.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Preparat wyszczególniony w załączniku, należący do kategorii „dodatki zootechniczne” i do grupy funkcjonalnej „substancje polepszające strawność”, zostaje dopuszczony jako dodatek stosowany w żywieniu zwierząt zgodnie z warunkami określonymi w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 grudnia 2020 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK

Numer identyfikacyjny dodatku	Nazwa posiadacza zezwolenia	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Pozostałe przepisy	Data ważności zezwolenia
						Jednostki aktywności/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %			

Kategoria: dodatki zootechniczne. Grupa funkcjonalna: substancje polepszające strawność

4a32	Huvepharma EOOD	6-fitaza (EC 3.1.3.26)	Skład dodatku Preparat 6-fitazy (EC 3.1.3.26) wytwarzanej przez <i>Komagataella phaffii</i> (DSM 32854) o minimalnej aktywności 5 000 FTU ¹ /g w postaci granulatu 5 000 FTU/g w postaci powlekanej 5 000 FTU/g w postaci cieczy	— wszystkie gatunki drobiu — ptaki ozdobne — prosięta — tuczniki — lochy — podrzędne gatunki świń przeznaczonych na tucz lub rozród	-	250 FTU	-	1. W informacjach na temat stosowania dodatku i premiksu należy wskazać warunki przechowywania oraz stabilność przy obróbce cieplnej. 2. Podmioty działające na rynku pasz ustanawiają procedury postępowania i środki organizacyjne dla użytkowników dodatku i premiksów, tak aby ograniczyć ewentualne zagrożenia wynikające ze stosowania. Jeżeli zagrożeń nie można wyeliminować ani maksymalnie ograniczyć za pomocą tych procedur i środków, dodatek i premiksy należy stosować przy użyciu środków ochrony, w tym środków ochrony dróg oddechowych, oczu oraz skóry.	6.1.2031
			Charakterystyka substancji czynnej 6-fitaza (EC 3.1.3.26) wytwarzana w drodze fermentacji przez <i>Komagataella phaffii</i> DSM 32854						
			Metoda analityczna ² Do oznaczania ilościowego aktywności fitazy w dodatku paszowym: — metoda kolorymetryczna w oparciu o reakcję enzymatyczną fitazy z fitynianem – VDLUFA 27.1.4 — Do oznaczania ilościowego aktywności fitazy w premiksach: — metoda kolorymetryczna w oparciu o reakcję enzymatyczną fitazy z fitynianem – VDLUFA 27.1.3						

			— Do oznaczania ilościowego aktywności fitazy w materiałach paszowych i w mieszankach paszowych: — metoda kolorymetryczna w oparciu o reakcję enzymatyczną fitazy z fitynianem – EN ISO 30024						
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

¹ 1 FTU odpowiada ilości enzymu uwalniającej 1 mikromol nieorganicznego fosforanu na minutę z fitynianu sodowego w warunkach reakcji wynoszących pH 5,5 oraz 37 °C.

² Szczegóły dotyczące metod analitycznych można uzyskać pod następującym adresem laboratorium referencyjnego: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2020/2122**z dnia 16 grudnia 2020 r.****w sprawie przyznania na rok 2021 nieograniczonego bezcłowego dostępu do rynku Unii niektórym towarom pochodzącym z Norwegii otrzymanym w wyniku przetwarzania produktów rolnych objętych rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 510/2014**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 510/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające zasady handlu niektórymi towarami pochodzącymi z przetwórstwa produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 1216/2009 i (WE) nr 614/2009 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 16 ust. 1 lit. a),

uwzględniając decyzję Rady 2004/859/WE z dnia 25 października 2004 r. w sprawie zawarcia Umowy w formie Wymiany Listów między Wspólnotą Europejską a Królestwem Norwegii, odnośnie do protokołu 2 do dwustronnej Umowy o Wolnym Handlu zawartej między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii ⁽²⁾, w szczególności jej art. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Protokół 2 do Umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii z dnia 14 maja 1973 r. ⁽³⁾ („dwustronna Umowa o Wolnym Handlu zawarta między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii”) oraz protokół 3 do Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym („Porozumienie EOG”) ⁽⁴⁾ zmieniony decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 140/2001 z dnia 23 listopada 2001 r. zmieniającą protokoły 2 i 3 do Porozumienia EOG, dotyczące przetworzonych produktów rolnych i innych produktów rolnych ⁽⁵⁾, określają uzgodnienia handlowe między Unią a Królestwem Norwegii dotyczące niektórych produktów rolnych i przetworzonych produktów rolnych.
- (2) Protokół 3 do Porozumienia EOG przewiduje zerową stawkę celną dla wód zawierających dodatek cukru lub innego środka słodzącego lub aromatyzowanych, objętych kodem CN 2202 10 00, oraz dla innych napojów bezalkoholowych, niezawierających produktów objętych pozycjami od 0401 do 0404 lub tłuszczu uzyskanego z produktów objętych pozycjami od 0401 do 0404, sklasyfikowanych w ramach kodu CN 2202 90 10.
- (3) Od dnia 1 stycznia 2017 r. kod CN 2202 90 został zastąpiony kodami CN 2202 91 00 i 2202 99. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem obejmować produkty objęte kodami CN 2202 10 00, ex 2202 91 00 i ex 2202 99.
- (4) Umowa w formie Wymiany Listów między Wspólnotą Europejską a Królestwem Norwegii w sprawie protokołu nr 2 do dwustronnej Umowy o Wolnym Handlu zawartej między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii ⁽⁶⁾ („umowa w formie wymiany listów”) tymczasowo zawiesza system zwolnienia z opłat celnych obowiązujący zgodnie z protokołem 2 w odniesieniu do towarów sklasyfikowanych w ramach kodów CN 2202 10 00 (wody, włącznie z wodami mineralnymi i wodami gazowanymi, zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego, lub wody aromatyzowane) i ex 2202 90 10 (pozostałe napoje bezalkoholowe zawierające cukier) zastąpionych kodami 2202 10 00, ex 2202 91 00 i ex 2202 99. Zgodnie z umową w formie wymiany listów bezcłowy przywóz tych towarów pochodzących z Norwegii jest dozwolony tylko w granicach kontyngentu bezcłowego. Za przywóz towarów przekraczający ten kontyngent bezcłowy należy zapłacić cło.
- (5) Ponadto zgodnie z umową w formie wymiany listów przedmiotowym produktom należy przyznać nieograniczony bezcłowy dostęp do rynku Unii, jeśli kontyngent taryfowy nie zostanie wyczerpany do dnia 31 października poprzedniego roku.

⁽¹⁾ Dz.U. L 150 z 20.5.2014, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 370 z 17.12.2004, s. 70.⁽³⁾ Dz.U. L 171 z 27.6.1973, s. 2.⁽⁴⁾ Dz.U. L 1 z 3.1.1994, s. 3.⁽⁵⁾ Dz.U. L 22 z 24.1.2002, s. 34.⁽⁶⁾ Dz.U. L 370 z 17.12.2004, s. 72.

- (6) Zgodnie z danymi udostępnionymi Komisji roczny kontyngent na rok 2020 na przedmiotowe produkty, otwarty rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2019/2154 ⁽⁷⁾, nie został wyczerpany do dnia 31 października 2020 r. Dlatego przedmiotowym produktom należy przyznać nieograniczony bezcłowy dostęp do rynku Unii od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2021 r.
- (7) W związku z tym tymczasowe zawieszenie systemu zwolnienia z opłat celnych obowiązujące zgodnie z protokołem 2 do dwustronnej Umowy o wolnym handlu między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii nie powinno być stosowane w odniesieniu do roku 2021.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Handlu Produktami Rolnymi Przetworzonymi, Niewymienionymi w Załączniku I,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2021 r. towarom pochodzącym z Norwegii wymienionym w załączniku przyznaje się nieograniczony bezcłowy dostęp do Unii.
2. Do towarów wymienionych w załączniku do niniejszego rozporządzenia mają zastosowanie reguły pochodzenia określone w protokole 3 do dwustronnej Umowy o Wolnym Handlu zawartej między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą dyrektywę stosuje się od dnia 1 stycznia 2021 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 grudnia 2020 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

⁽⁷⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/2154 z dnia 16 grudnia 2019 r. otwierające kontyngent taryfowy na rok 2020 na przywóz do Unii niektórych towarów pochodzących z Norwegii otrzymanych w wyniku przetworzenia produktów rolnych objętych rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 510/2014 (Dz.U. L 327 z 17.12.2019, s. 66).

ZAŁĄCZNIK

Towary pochodzące z Norwegii, którym przyznaje się nieograniczony bezcłowy dostęp do Unii od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2021 r.

Nr porządkowy	Kod CN	Kod TARIC	Opis towarów
09.0709	2202 10 00		— Wody, włącznie z wodami mineralnymi i wodami gazowanymi, zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego, lub wody aromatyzowane
	ex 2202 91 00	10	— Piwo bezalkoholowe zawierające cukier
	ex 2202 99 11	11 19	— Napoje na bazie soi o zawartości białka 2,8 % masy lub większej, zawierające cukier (sacharozę lub cukier inwertowany)
	ex 2202 99 15	11 19	— Napoje na bazie soi o zawartości białka mniejszej niż 2,8 % masy; napoje na bazie orzechów objętych działem 8 Wspólnej Taryfy Celnej, zbóż objętych działem 10 Wspólnej Taryfy Celnej lub nasion objętych działem 12 Wspólnej Taryfy Celnej, zawierające cukier (sacharozę lub cukier inwertowany)
	ex 2202 99 19	11 19	— Pozostałe napoje bezalkoholowe niezawierające produktów objętych pozycjami od 0401 do 0404 lub tłuszczu uzyskanego z produktów objętych pozycjami od 0401 do 0404, zawierające cukier (sacharozę lub cukier inwertowany)

DECYZJE

DECYZJA KOMISJI (UE) 2020/2123

z dnia 11 listopada 2020 r.

w sprawie przyznania Republice Federalnej Niemiec i Królestwu Danii odstępstwa na podstawie art. 64 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/943 w odniesieniu do hybrydowego połączenia międzysystemowego Kriegers Flak

(notyfikowana jako dokument nr C(2020) 7948)

(Jedynie teksty w języku duńskim i niemieckim są autentyczne)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/943 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie rynku wewnętrznego energii elektrycznej ⁽¹⁾ („rozporządzenie w sprawie energii elektrycznej”), w szczególności jego art. 64,

po uprzednim powiadomieniu państw członkowskich o złożonym wniosku,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

- (1) W dniu 1 lipca 2020 r. władze duńskie i niemieckie złożyły do Komisji Europejskiej wniosek na podstawie art. 64 rozporządzenia w sprawie energii elektrycznej o przyznanie odstępstwa w odniesieniu do hybrydowego połączenia międzysystemowego Kriegers Flak (ang. Kriegers Flak combined grid solution, zwanego dalej „KF”).
- (2) W dniu 7 lipca Komisja Europejska opublikowała wniosek o odstępstwo na swojej stronie internetowej ⁽²⁾ i zachęciła państwa członkowskie i zainteresowane strony do przedstawiania uwag do dnia 31 sierpnia 2020 r. Na posiedzeniu działającej w ramach Rady Grupy Roboczej ds. Energii, które odbyło się w dniu 13 lipca 2020 r., poinformowano też państwa członkowskie o złożeniu wniosku o odstępstwo oraz o możliwości przedstawiania uwag.

2. HYBRYDOWE POŁĄCZENIE MIĘDZYSYSTEMOWE KRIEGERS FLAK

- (3) Kriegers Flak jako obszar geograficzny określa rafę na Morzu Bałtyckim leżącą w strefach ekonomicznych Danii, Niemiec i Szwecji. Dzięki rafie okoliczne wody są stosunkowo płytkie, w związku z czym w 2007 r. Dania, Niemcy i Szwecja wyraziły zainteresowanie budową farm wiatrowych na tym obszarze. Początkowo operatorzy systemów przesyłowych („OSP”) ze wszystkich trzech państw członkowskich dokonali oceny możliwości utworzenia wspólnego projektu łączącego inwestycje na tym obszarze. Od 2010 r. projekt budowy farmy wiatrowej połączonej z dwoma krajami (tzw. „projekt hybrydowy”) był kontynuowany tylko przez duńskich i niemieckich operatorów systemów.
- (4) Zgodnie z wnioskiem o odstępstwo głównym celem opracowania KF jako projektu hybrydowego było zwiększenie wykorzystania połączeń między farmami wiatrowymi a ich odpowiednimi sieciami lądowymi dzięki udostępnianiu tych zdolności przesyłowych dla obrotu międzystrefowego wtedy, gdy nie są całkowicie wykorzystywane do przesyłania na ląd energii elektrycznej wytwarzanej przez farmy wiatrowe.

⁽¹⁾ Dz.U. L 158 z 14.6.2019, s. 54.

⁽²⁾ https://ec.europa.eu/energy/sites/ener/files/documents/derogation_decisions2020v1.pdf

- (5) W drugiej połowie 2010 r. Energinet.dk (duński OSP) i 50Hertz (niemiecki OSP na tym obszarze) podpisały umowę o udzielenie dotacji dotyczącą wkładu w wysokości 150 mln EUR z Europejskiego programu energetycznego na rzecz naprawy gospodarczej („EPENG”). W 2013 r. KF umieszczono również na pierwszej liście projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, załączonej do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 1391/2013 ⁽³⁾. Koncepcja KF, w tym koncepcja dotycząca planowanego traktowania przepływów energii elektrycznej w przypadku ograniczeń przesyłowych („zarządzanie ograniczeniami przesyłowymi”), była przedmiotem intensywnych rozmów z zaangażowanymi krajowymi organami regulacji energetyki, a także została przedstawiona w rozmowach z Komisją Europejską.
- (6) KF jako szerzej zakrojony projekt łączy następujące elementy (zob. również rys. 1 poniżej):
- a) farmy Baltic 1 i Baltic 2, obie zlokalizowane na niemieckich obszarach Morza Bałtyckiego. Baltic 1, o mocy 48 MW, oddano do użytku w 2011 r. Baltic 2, o mocy 288 MW, oddano do użytku w 2015 r.;
 - b) farma wiatrowa, również zwana „Kriegers Flak”, zlokalizowana na duńskich obszarach Morza Bałtyckiego. Oddanie do użytku tej farmy wiatrowej o mocy 600 MW planowane jest na 2022 r.;
 - c) przyłączenie niemieckich farm wiatrowych do sieci na wybrzeżu niemieckim, o mocy ok. 400 MW, wykorzystujące prąd zmienny o napięciu 150 kV na odległości 136 km, oddane do użytku, odpowiednio, w latach 2011 i 2015;
 - d) przyłączenie duńskiej farmy wiatrowej do sieci na wybrzeżu duńskim (na obszarze rynkowym Dania 2), o mocy 680 MW, wykorzystujące prąd zmienny o napięciu 220 kV na odległości 77–80 km, oddane do użytku w 2019 r.;
 - e) stacja przekształtnikowa „back-to-back” w Bentwisch, w Niemczech, asynchronicznie łącząca nordyckie i kontynentalne obszary synchroniczne;
 - f) dwa kable wysokiego napięcia prądu zmiennego łączące farmy wiatrowe Kriegers Flak i Baltic 2, o mocy 400 MW na odległości 24,5 km;
 - g) w celu połączenia platform Kriegers Flak i Baltic 2 konieczne było powiększenie obu platform morskich;
 - h) główny system sterowania funkcjonowaniem połączenia wzajemnego („MIO”). MIO kontroluje w czasie rzeczywistym obciążenie przepływów przez stację przekształtnikową „back-to-back”, uruchamia kontrakupy w przypadku wystąpienia ograniczenia przesyłowego ze względu na wytworzenie wyższej niż prognozowana ilości energii z wiatru, w razie konieczności – jako rozwiązanie ostateczne – wywołuje ograniczenie wytwarzania energii przez morskie farmy wiatrowe oraz dostosowuje ustawienia wartości napięcia i mocy biernej na stacji przekształtnikowej w celu zapewnienia stabilności napięcia. Generuje również co godzinę prognozy dotyczące pozostałej zdolności przesyłowej do udostępnienia na rynku.
- (7) Jeżeli chodzi o powyższe aktywa, we wniosku o odstąpienie farmy wiatrowe nie są uznawane za formalną część projektu KF (uznano bowiem, że projekt ogranicza się do aktywów sieci przesyłowej systemu c)–h)).

⁽³⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1391/2013 z dnia 14 października 2013 r. zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 347/2013 w sprawie wytycznych dotyczących transeuropejskiej infrastruktury energetycznej w odniesieniu do unijnej listy projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania (Dz.U. L 349 z 21.12.2013, s. 28).

Rysunek 1

Mapa obszaru projektu KF oraz główne elementy systemu

- (8) Oprócz tego tylko aktywa e)–h) są bezpośrednio związane z „połączeniem” sieci krajowych. Tylko te aktywa (oznaczone na rysunkach 1 i 2 jako „KF CGS assets” [aktywa hybrydowego połączenia międzysystemowego KF]) były zatem współfinansowane ze środków UE.

Rysunek 2

Aktywa hybrydowego połączenia międzysystemowego KF

3. ODSTĘPSTWA, KTÓRYCH DOTYCZY WNIOSEK

- (9) Wszystkie odstępstwa, których dotyczy wnioszek, mają na celu alokację zdolności przesyłowych na granicy między obszarem rynkowym Dania 2 (DK2) a niemiecko-luksemburskimi (DE–LU) obszarami rynkowymi, przy czym priorytet przyznano morskim farmom wiatrowym bezpośrednio połączonym z systemem KF.

- (10) Wnioskodawcy ubiegają się o odstępstwo dla systemu KF od szeregu wymogów opisanych poniżej; wszystkie te wymogi związane są z minimalną zdolnością dostępną w obrocie, zgodnie z art. 16 ust. 8 rozporządzenia w sprawie energii elektrycznej.

3.1. Art. 16 ust. 8 rozporządzenia w sprawie energii elektrycznej

- (11) Art. 16 ust. 8 rozporządzenia w sprawie energii elektrycznej stanowi, że operatorzy systemów przesyłowych nie mogą ograniczać wielkości zdolności połączeń wzajemnych, która ma być udostępniona uczestnikom rynku, w celu zaradzenia ograniczeniom przesyłowym w ramach ich własnego obszaru rynkowego lub jako sposób zarządzania przepływami wynikającymi z transakcji zawieranych wewnątrz obszarów rynkowych. Uznaje się, że przepisy tego ustępu są spełnione jeśli, w przypadku granic, na których stosuje się podejście oparte na skoordynowanych zdolnościach przesyłowych netto, co najmniej 70 % zdolności przesyłowych przy uwzględnieniu granic bezpieczeństwa pracy systemu po odliczeniu zdarzeń losowych, zgodnie z wytycznymi w sprawie alokacji zdolności przesyłowych i zarządzania ograniczeniami przesyłowymi, jest dostępne do obrotu międzystrefowego. Władze niemieckie i duńskie wnoszą o to, aby ten minimalny odsetek nie miał zastosowania do całkowitych zdolności przesyłowych przy uwzględnieniu granic bezpieczeństwa pracy systemu po odliczeniu zdarzeń losowych. Minimalny odsetek powinien mieć zastosowanie tylko do zdolności pozostałych po odliczeniu całkowitych oczekiwanych zdolności wymaganych do przesyłu na ląd wytworzonej energii z farm wiatrowych przyłączonych do systemu KF („pozostałe zdolności”).
- (12) Jeżeli zatem 320 MW ze zdolności przesyłowej wynoszącej 400 MW potrzebnych było już w celu przesyłu energii wiatrowej na ląd, zgodnie z wnioskiem o odstępstwo jedynie 80 MW podlega wymogom określonym w art. 16 ust. 8. W rezultacie jeżeli co najmniej 70 % z 80 MW zostałyby udostępnione do obrotu międzystrefowego, w opinii władz niemieckich i duńskich należy to uznać za wystarczające w celu spełnienia wymogów określonych z art. 16 ust. 8 rozporządzenia w sprawie energii elektrycznej. Zdolności przesyłowe odliczone od całkowitych zdolności przesyłowych przed wyznaczeniem minimalnej zdolności udostępnianej do obrotu na rynku dnia następnego opierają się na prognozach obu OSP dotyczących produkcji energii wiatrowej na etapie dnia następnego. Zdolność nie wykorzystana po dokonaniu alokacji zdolności przesyłowych dnia następnego jest udostępniana na rynku dnia bieżącego.
- (13) Należy zauważyć, że – jak opisano we wniosku – podejście to jest obecnie uwzględnione w metodzie wyznaczania zdolności przesyłowych w odniesieniu do przedziałów czasowych dnia następnego i dnia bieżącego dla regionu wyznaczania zdolności przesyłowych Hanza. Region wyznaczania zdolności przesyłowych Hanza obejmuje projekt Kriegers Flak. Metoda wyznaczania zdolności przesyłowych dla regionu Hanza została uzgodniona między krajowymi organami regulacyjnymi regionu Hanza w dniu 16 grudnia 2018 r. Metody wyznaczania zdolności przesyłowych na rynku terminowym dla regionu wyznaczania zdolności przesyłowych Hanza oraz zaktualizowanej metody dla przedziałów czasowych dnia następnego i dnia bieżącego nie można było jeszcze uzgodnić z właściwymi krajowymi organami regulacyjnymi regionu, w szczególności dlatego, że nie udało się dojść do porozumienia w sprawie podejścia do wyznaczania zdolności przesyłowych na połączeniu wzajemnym Kriegers Flak. Przedłużono zatem termin osiągnięcia porozumienia w nadziei, że trwająca procedura dotycząca odstępstwa przyniesie jasność w tym zakresie ⁽⁴⁾.

3.2. Art. 12, 14, 15 i 16 rozporządzenia w sprawie energii elektrycznej

- (14) Art. 12, 14, 15 i 16 rozporządzenia w sprawie energii elektrycznej zawierają szereg odniesień do minimalnego poziomu dostępnych zdolności, określonego w art. 16 ust. 8. Władze niemieckie i duńskie wnoszą o odstępstwo w zakresie, w jakim minimalny poziom zdolności określony w tych artykułach odzwierciedla minimalny poziom wyznaczony powyżej, czyli 70 % pozostałych zdolności.
- (15) Komisja nie uznaje tego za osobny wniosek o odstępstwo. Istotny jest fakt, że w art. 64 ust. 1 rozporządzenia w sprawie energii elektrycznej nie zezwala się na odstępstwa od art. 12 tego rozporządzenia. Jednak w zakresie, w jakim odstępstwo od art. 16 ust. 8 powoduje inne obliczenie minimalnego poziomu zdolności, wszystkie odniesienia do tej minimalnej wartości w rozporządzeniu należy rozumieć jako odniesienia do wartości określonej w decyzji o przyznaniu odstępstwa.

⁽⁴⁾ Zob. decyzja ACER nr 6/2020 z dnia 7 lutego 2020 r. w sprawie wniosku organów regulacyjnych regionu wyznaczania zdolności przesyłowych Hanza o przedłużenie okresu na osiągnięcie porozumienia w sprawie metody wyznaczania długoterminowych zdolności przesyłowych, https://www.acer.europa.eu/Official_documents/Acts_of_the_Agency/Individual%20decisions/ACER%20Decision%2006-2020%20on%20extension%20Hansa_LT_CCM.pdf

3.3. Kodeksy sieci i wytyczne

- (16) Na podstawie wniosku odstępstwo uwzględnia się również w odpowiednich procesach obliczania zdolności zgodnie z rozporządzeniem Komisji (UE) 2015/1222 ⁽⁵⁾ ustanawiającym wytyczne dotyczące alokacji zdolności przesyłowych i zarządzania ograniczeniami przesyłowymi, rozporządzeniem Komisji (UE) 2016/1719 ⁽⁶⁾ ustanawiającym wytyczne dotyczące długoterminowej alokacji zdolności przesyłowych oraz rozporządzeniem Komisji (UE) 2017/2195 ⁽⁷⁾ ustanawiającym wytyczne dotyczące bilansowania. W zakresie, w jakim wnosi się o odstępstwa od metod przyjętych na podstawie tych rozporządzeń Komisji, wnioski takie nie są uważane za odrębne wnioski o odstępstwo, lecz są nierozdzielnie związane z wnioskiem o odstępstwo od rozporządzenia w sprawie energii elektrycznej. W zakresie, w jakim ze względu na odstępstwo przepis rozporządzenia w sprawie energii elektrycznej nie ma zastosowania do projektu lub ma zastosowanie jedynie częściowo, metody przyjęte na podstawie przepisów wykonawczych odnoszących się do odpowiedniego przepisu rozporządzenia w sprawie energii elektrycznej lub opartych na nim również nie mają zastosowania.
- (17) Wniosek o odstępstwo stanowi ponadto, że rezerwacja zdolności na rynku długoterminowym opiera się na zdolności pozostałej po odliczeniu zainstalowanej mocy siłowni wiatrowych. Rezerwacja zdolności w pozostałych podstawowych okresach handlowych opiera się na zdolności pozostałej po odliczeniu prognozowanego zastrzyku energii wiatrowej. Chociaż we wniosku określono, że należy unikać ograniczania wytwarzania w morskich farmach wiatrowych (co rozumie się jako odniesienie wyłącznie do farm wiatrowych Baltic 1 i 2 oraz Kriegers Flak) spowodowanego rezerwacją transgranicznych zdolności przesyłowych dla obrotu międzystrefowego we wszystkich podstawowych okresach handlowych, Komisja rozumie, że wniosek ten jest zamierzonym skutkiem pozostałych odstępstw, o które wniesiono, oraz opisanego podejścia do obliczania i alokacji zdolności, a nie wnioskiem o odrębne odstępstwa. W szczególności we wniosku wyraźnie określono, że alokowana zdolność powinna być niezawodna, w związku z czym nie należy ograniczać żadnej z alokowanych zdolności, aby zapobiec ograniczeniu wytwarzania energii w morskich farmach wiatrowych.

3.4. Czas trwania odstępstwa, którego dotyczy wniosek

- (18) Wniosek o odstępstwo przewiduje, że odstępstwo zacznie obowiązywać wraz z oddaniem do użytku KF, co ma nastąpić w trzecim kwartale 2020 r., i będzie obowiązywać „dopóki farmy wiatrowe Baltic 1, Baltic 2 i Kriegers Flak będą przyłączone do KF”. W dalszej części wniosku odniesiono się do ograniczenia czasowego: „dopóki te morskie farmy wiatrowe będą sprawne i przyłączone do systemu”.
- (19) Komisja rozumie, że chodzi tu o farmy wiatrowe, które już istnieją, lub o farmę wiatrową Kriegers Flak, która ma rozpocząć pracę w najbliższej przyszłości. Tak więc w przypadku nowych farm wiatrowych, nawet jako inwestycji kontynuacyjnych w stosunku do istniejących, ich prognozowana produkcja nie byłaby odliczana od całkowitych zdolności przesyłowych przed obliczeniem pozostałych zdolności.

4. UWAGI OTRZYMANE W OKRESIE KONSULTACJI

- (20) Podczas konsultacji Komisja otrzymała uwagi od pięciu różnych zainteresowanych stron, jak również od jednego państwa członkowskiego.
- Cztery z sześciu pism były przychylne lub przynajmniej wyrażały zrozumienie dla odstępstwa, o które wniesiono, chociaż w dwóch z tych pism wniesiono o wyraźne ograniczenia czasowe dla odstępstwa, z czego w przypadku jednego celem było szybkie dostosowanie projektu do ram prawnych UE. Kolejne pismo nie zawierało uwag na temat samego wniosku o odstępstwo, natomiast w szóstym piśmie opowiedziano się za odrzuceniem odstępstwa oraz za określeniem krótkiego ograniczenia czasowego jako drugim preferowanym rozwiązaniem.
 - Jeżeli chodzi o czas obowiązywania ewentualnego odstępstwa, z czterech pism, w których poparto przyznanie odstępstwa, w dwóch z nich opowiedziano się za tym, aby odstępstwo obejmowało cały okres eksploatacji przyłączonych farm wiatrowych, podczas gdy w jednym z pism wniesiono o określenie czasu trwania odstępstwa bez zaproponowania konkretnego czasu, a w drugim wniesiono o to, aby odstępstwo miało charakter tymczasowy i podano przykład pięcioletniego ograniczenia czasowego, z myślą o opracowaniu rozwiązania dotyczącego morskiego obszaru rynkowego dla KF.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) 2015/1222 z dnia 24 lipca 2015 r. ustanawiające wytyczne dotyczące alokacji zdolności przesyłowych i zarządzania ograniczeniami przesyłowymi (Dz.U. L 197 z 25.7.2015, s. 24).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) 2016/1719 z dnia 26 września 2016 r. ustanawiające wytyczne dotyczące długoterminowej alokacji zdolności przesyłowych (Dz.U. L 259 z 27.9.2016, s. 42).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) 2017/2195 z dnia 23 listopada 2017 r. ustanawiające wytyczne dotyczące bilansowania (Dz.U. L 312 z 28.11.2017, s. 6).

- W pięciu z sześciu pism podkreślono, że chociaż (warunkowa) decyzja o przyznaniu odstępstwa ad hoc może być uzasadniona ze względu na wyjątkowe cechy danego przypadku, odstępstwa nie stanowią odpowiedniej alternatywy dla ustanowienia szerszych ram regulacyjnych w celu zapewnienia trwałego rozwiązania regulacyjnego. Takie rozwiązanie regulacyjne byłoby przydatne nie tylko w przypadku przyszłych projektów hybrydowych, ale mogłoby również pozwolić na zastąpienie odstępstwa po określonym czasie niezbędnym do uzgodnienia podejścia regulacyjnego i ewentualnej ponownej negocjacji umów z KF. W szóstym piśmie uznano, że nastąpiły zmiany w ramach, ale podkreślono, że w przypadku projektów długoterminowych naturalne jest, aby w okresie realizacji projektu wprowadzano pewne zmiany regulacyjne.
- W odniesieniu do treści takiego trwałego rozwiązania regulacyjnego, które wykracza poza zakres niniejszej decyzji o przyznaniu odstępstwa, w dwóch pismach podkreślono, że wsparcia należy udzielać bezpośrednio w sposób oparty na rynku (np. w drodze aukcji), a nie pośrednio przez sztucznie zawyżone ceny energii elektrycznej lub specjalny operacyjny sposób traktowania, taki jak dysponowanie priorytetowe i brak obowiązku bilansowania. Jedno z pism zawiera więcej szczegółowych informacji i poparto w nim morskie obszary rynkowe jako obiecujące rozwiązanie, które w przyszłości można by zastosować także w odniesieniu do KF; podkreślono, że struktura rynku nie powinna wprowadzać rozróżnienia między wytwarzaniem na lądzie i na morzu, a jednocześnie uznano potrzebę bardziej szczegółowej oceny efektów dystrybucyjnych morskich obszarów rynkowych.

5. OCENA

- (21) Zgodnie z art. 64 rozporządzenia w sprawie energii elektrycznej odstępstwo od odpowiednich przepisów art. 3 i 6, art. 7 ust. 1, art. 8 ust. 1 i 4, art. 9, 10 i 11, art. 14–17, art. 19–27, art. 35–47 i art. 51 rozporządzenia może zostać przyznane, jeżeli państwa członkowskie (w tym przypadku zarówno Dania, jak i Niemcy) są w stanie wykazać, że doświadczają istotnych problemów w eksploatacji małych systemów wydzielonych i małych systemów połączonych.
- (22) Z wyjątkiem regionów najbardziej oddalonych odstępstwo jest ograniczone w czasie i podlega warunkom mającym na celu zwiększenie konkurencji i integracji z rynkiem wewnętrznym energii elektrycznej.
- (23) Ponadto odstępstwo ma na celu zapewnienie, aby nie utrudniało ono przejścia na odnawialne źródła energii, większej elastyczności, magazynowania energii, elektromobilności i odpowiedzi odbioru.

5.1. Małe systemy wydzielone lub małe systemy połączone

- (24) Rozporządzenie w sprawie energii elektrycznej nie przewiduje uogólnionych automatycznych odstępstw dla małych systemów połączonych ani małych systemów wydzielonych. W rozporządzeniu założono zatem, że niezależnie od dużego zróżnicowania pod względem wielkości i właściwości technicznych systemów elektroenergetycznych w UE wszystkie takie systemy mogą i powinny być eksploatowane zgodnie z pełnymi ramami regulacyjnymi.
- (25) Założenie to można jednak obalić, a tym samym zgodnie z art. 64 ust. 1 rozporządzenia w sprawie energii elektrycznej odstępstwo od stosowania niektórych przepisów rozporządzenia w sprawie energii elektrycznej jest możliwe, jeżeli państwa członkowskie wykażą, między innymi, że stosowanie tych przepisów do małych systemów wydzielonych może prowadzić do istotnych problemów, w szczególności ze względu na warunki geograficzne lub profile popytu istotne dla danych systemów. Stwierdzono to na przykład w przypadku niektórych małych i odizolowanych wysp Morza Śródziemnego, gdzie popyt w zimie jest bardzo niski, a w krótkich sezonach turystycznych znacznie wzrasta ⁽⁸⁾.
- (26) Oprócz systemów *wydzielonych* w rozporządzeniu w sprawie energii elektrycznej przewidziano możliwość przyznania odstępstw również na rzecz małych systemów *połączonych*. Rodzi to pytanie o to, co stanowi *system* w rozumieniu art. 64 rozporządzenia w sprawie energii elektrycznej. Do chwili obecnej wszystkie decyzje Komisji przyznające odstępstwa dla systemów wydzielonych dotyczą wysp. Fakt, że jedynym systemem wyraźnie wymienionym w art. 64 jest system Cypru, wyspy, której system przesyłowy nie jest obecnie połączony z systemami przesyłowymi innych państw członkowskich, wskazuje, że to właśnie wyspy miał prawdopodobnie na myśli również prawodawca, przewidując możliwość przyznania odstępstwa dla małych systemów wydzielonych lub małych systemów połączonych.

⁽⁸⁾ Zob. decyzja Komisji 2014/536/UE z dnia 14 sierpnia 2014 r. w sprawie przyznania Republice Greckiej odstępstwa od niektórych przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE (Dz.U. L 248 z 22.8.2014, s. 12).

- (27) Samego terminu „system” nie zdefiniowano ani w rozporządzeniu w sprawie energii elektrycznej, ani w dyrektywie w sprawie energii elektrycznej. W art. 2 pkt 42 i 43 dyrektywy w sprawie energii elektrycznej zdefiniowano jednak odpowiednio terminy „mały system wydzielony” i „mały system połączony”. Mały system wydzielony zdefiniowano jako „system, który w 1996 r. osiągnął zużycie mniejsze niż 3 000 GWh i w którym mniej niż 5 % rocznego zużycia uzyskuje się przez wzajemne połączenie z innymi systemami”, podczas gdy mały system połączony to „system, który w 1996 r. osiągnął zużycie mniejsze niż 3 000 GWh i w którym więcej niż 5 % rocznego zużycia uzyskuje się przez wzajemne połączenie z innymi systemami”.
- (28) Po pierwsze, w obu definicjach zakłada się zatem, że system jest czymś, w czym można mierzyć i określać zużycie energii elektrycznej. Po drugie, jest to coś, co może być połączone z innymi systemami. Termin „połączenie wzajemne” w art. 2 pkt 39 dyrektywy (inaczej niż w rozporządzeniu) jest również zdefiniowany jako „urządzenie stosowane do łączenia systemów elektroenergetycznych”. W tym kontekście oczywiste jest, że „system” musi być czymś, co (i) może obejmować punkty poboru oraz (ii) może być połączone z innymi systemami za pomocą kabli elektrycznych. Wydaje się, że wyklucza to rozumienie kilku nakładających się na siebie i powiązanych ze sobą systemów jako „systemu”. Jeden system musi być raczej wyraźnie oddzielony od drugiego. Najwyraźniejszy podział, i to również ten stosowany dotychczas w praktyce Komisji ⁽⁹⁾, polega na topologicznym oddzieleniu jednego obszaru geograficznego od drugiego, np. morza oddzielającego wyspę od innych wysp oraz kontynentu lub gór. Ponadto oczywiste jest, że „system” musi być czymś połączony i nie może składać się z kilku całkowicie niezależnych i niepowiązanych ze sobą elementów, a zatem łańcuch oddzielnych i niepowiązanych ze sobą wysp nie tworzyłby jednego, lecz kilka systemów.
- (29) W omawianym przypadku obszar połączony kablami w ramach KF leży na środku morza. Podczas gdy farmy wiatrowe Baltic 2 i Kriegers Flak znajdują się na rafie Kriegers Flak lub w jej pobliżu, farma wiatrowa Baltic 1 znajduje się pomiędzy rafą a niemieckim wybrzeżem. Farmy wiatrowe są więc wyraźnie oddzielone od kontynentu przez Morze Bałtyckie. Morze oddziela jednak od siebie także farmy wiatrowe. Chociaż są one połączone ze sobą kablami, nie różni się to od ich połączenia z systemami na kontynencie.
- (30) System KF tworzy jednak podmiot utrzymywany wspólnie przez wspólną operację za pośrednictwem MIO. MIO działa pod wieloma względami jako odrębny operator systemu, autonomicznie wyliczający zdolność, proponujący działania zaradcze w przypadku ograniczeń przesyłowych, podejmujący działania w celu zapewnienia stabilności napięcia oraz nabywający usługi kontraktów, aczkolwiek pod nadzorem operatorów systemu, obu OSP będących właścicielami elementów sieci. A zatem KF jest *oddzielony od innych systemów przez morze i połączony jako jeden system wspólną koncepcją operacyjną i wspólną funkcją operacyjną*. Co więcej, nie pokrywa się on z innymi systemami i nie można też twierdzić, że poszczególne farmy wiatrowe tworzą odrębne systemy. Żaden z dwóch OSP nie może jednostronnie sterować elementami systemu KF.
- (31) W związku z tym hybrydowe połączenie międzysystemowe KF wraz z połączonymi farmami wiatrowymi stanowi system w rozumieniu art. 64 rozporządzenia.
- (32) KF jest również wyraźnie „małym” systemem. W przypadku nowo utworzonych systemów logiczne jest wykluczenie odniesienia do zużycia w 1996 r. Ten rok referencyjny nadal pochodzi z pierwszej dyrektywy w sprawie energii elektrycznej 96/92/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁰⁾, chociaż wciąż z progiem wynoszącym 2 500 GWh. Zachowano go jako punkt odniesienia w późniejszych latach, aby zapobiec zmianie statusu systemów na podstawie zmian w ich rocznych danych liczbowych dotyczących zużycia.

⁽⁹⁾ Zob. decyzja Komisji 2004/920/WE z dnia 20 grudnia 2004 r. dotycząca odstępstw od stosowania niektórych przepisów dyrektywy 2003/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do Azorów (Dz.U. L 389 z 30.12.2004, s. 31); decyzja Komisji 2006/375/WE z dnia 23 maja 2006 r. dotycząca odstępstw od stosowania niektórych przepisów dyrektywy 2003/54/WE w odniesieniu do archipelagu Madery (Dz.U. L 142 z 30.5.2006, s. 35); decyzja Komisji 2006/653/WE z dnia 25 września 2006 r. przyznająca Republice Cypryjskiej odstępstwo od niektórych przepisów dyrektywy 2003/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 270 z 29.9.2006, s. 72); decyzja Komisji 2006/859/WE z dnia 28 listopada 2006 r. przyznająca Malcie odstępstwo od niektórych przepisów dyrektywy 2003/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 332 z 30.11.2006, s. 32) oraz decyzja Komisji 2014/536/UE z dnia 14 sierpnia 2014 r. w sprawie przyznania Republice Greckiej odstępstwa od niektórych przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE (Dz.U. L 248 z 22.8.2014, s. 12).

⁽¹⁰⁾ Dyrektywa 96/92/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 grudnia 1996 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej (Dz.U. L 27 z 30.1.1997, s. 20).

- (33) Jednak po sfinalizowaniu nowego systemu i osiągnięciu przez niego pełnej sprawności jego zużycie na dany moment należy wykorzystać jako podstawę do określenia, czy system jest „mały”. Tak jest w przypadku KF. System KF nie ma znaczącego zużycia, a całkowite zużycie łącznie ze stratami w sieci szacuje się na około 90 GWh. W najbliższej przyszłości nie przewiduje się ponadto znaczącego wzrostu zużycia (np. w związku z produkcją wodoru). Chociaż zużycie w art. 2 pkt 42 i 43 rozporządzenia może sugerować, że pojęcie „małych systemów” jest związane ze zużyciem „przez ludzi” i tym samym ograniczone do zamieszkałych wysp, Komisja jest zdania, że brak popytu ze strony gospodarstw domowych lub przemysłu nie wyklucza zakwalifikowania go jako „małego systemu”. Ponadto, ponieważ nie istnieje minimalny próg, wymóg zużycia przez ludzi wewnątrz systemu nie zapewniłby żadnego sensownego kryterium rozdziału. Podczas gdy decyzje Komisji dotyczące małych systemów mają na celu głównie rozwiązanie szczególnych wyzwań w zakresie stabilnych i konkurencyjnych dostaw dla mieszkańców systemu, brzmienie rozporządzenia nie ogranicza możliwości przyznania odstępstwa do tego rodzaju problemów. Co więcej, ponieważ w artykule tym jest mowa o istotnych problemach „w eksploatacji” systemu, problemy te mogą równie dobrze wynikać z interakcji między systemem a znajdującą się w nim produkcją, jak z interakcji z popytem.
- (34) Ponadto KF, który sam zapewnia znaczące zdolności połączeń wzajemnych, jest wyraźnie „połączony”.
- (35) Zatem KF jest małym systemem połączonym w rozumieniu art. 64 ust. 1 lit. a) rozporządzenia w sprawie energii elektrycznej.

5.2. Istotny problem w eksploatacji systemu

5.2.1. Co stanowi istotny problem?

- (36) Brzmienie art. 64 jest bardzo szerokie, jest w nim bowiem mowa o „istotnych problemach w eksploatacji” systemu. Termin „istotne problemy” nie jest prawnie zdefiniowany, a Komisja nie przedstawiła definicji tego terminu w swojej praktyce decyzyjnej. Otwarte sformułowanie pozwala Komisji na uwzględnienie wszystkich potencjalnych problemów związanych ze szczególną sytuacją małych systemów, pod warunkiem że są one istotne, a nie jedynie marginalne. Problemy takie mogą się znacznie różnić w zależności od specyfiki geograficznej, produkcji i zużycia danego systemu, ale także od rozwoju technicznego (np. magazynowania energii elektrycznej i wytwarzania małych ilości).
- (37) W poprzednich decyzjach problemy, które należało rozwiązać, dotyczyły utrzymania spójności społecznej lub równych warunków konkurencji między kontynentem a wyspami w sytuacji, gdy bezpieczeństwo systemu na wyspie wymagało dodatkowych środków lub wiązało się ze znacznie wyższymi kosztami na wyspie w porównaniu z kontynentem. W związku z tym „eksploatacji” nie można rozumieć w sposób zawężający, np. jako wymogu, aby bez odstępstwa bezpieczna eksploatacja systemu nie była możliwa. Zawsze uważano natomiast, że „problemy” obejmują również problemy społeczno-gospodarcze dla użytkowników danego systemu ⁽¹¹⁾.
- (38) Ponadto problemy, o których mowa, muszą pojawić się w związku z eksploatacją systemu. Trudno jest zatem wyobrazić sobie uzasadnienie, które opierałoby się wyłącznie na skutkach występujących poza systemem, np. skutkach dla krajowych programów dotacji. Nie wyklucza to znaczenia skutków „pośrednich”, na przykład dla bezpiecznej eksploatacji systemu.

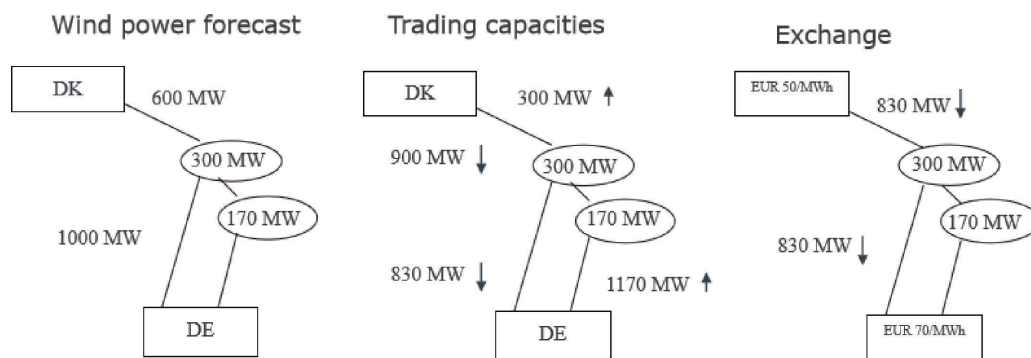
5.2.2. System KF jako pierwszy w swoim rodzaju

- (39) System KF jest pierwszym tego typu systemem obejmującym kable łączące systemy lądowe z morskimi farmami wiatrowymi znajdującymi się w dwóch różnych państwach, kabel łączący te morskie farmy wiatrowe, umożliwiający tym samym handel energią elektryczną pomiędzy obydwoma systemami lądowymi, stację przekształtnikową „back-to-back” pomiędzy dwoma różnymi obszarami synchronicznymi, dwa różne poziomy napięć połączone przez morski transformator oraz MIO autonomicznie (pod nadzorem operatorów z obu OSP) sterujący poszczególnymi elementami systemu, aktywujący kontraktakupy lub ograniczenie w stosownych przypadkach oraz ustawiający wartości dla przekształtnika „back-to-back”.

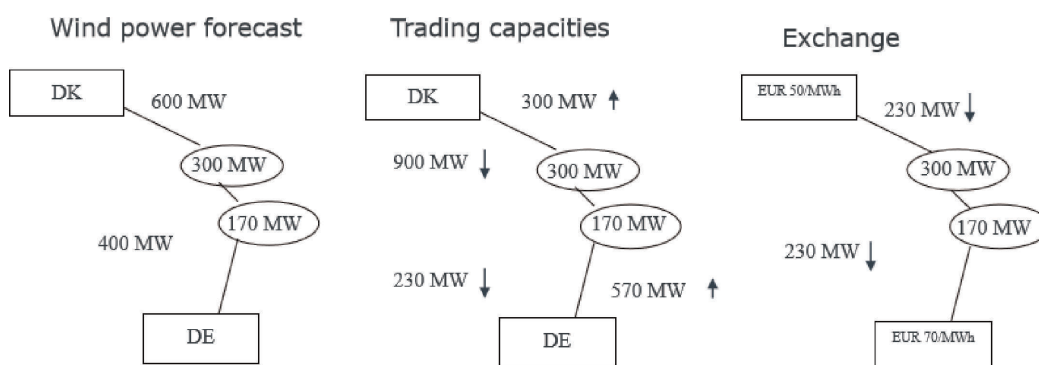
⁽¹¹⁾ Zob. np. decyzja 2014/536/UE, w której odniesiono się do wyższych kosztów wytwarzania energii elektrycznej na wyspach, podczas gdy ceny są z mocy prawa równe cenom na głównej części terytorium.

- (40) Stworzenie pierwszego takiego systemu jest złożonym przedsięwzięciem i wiązało się z istotnymi wyzwaniami. Ze względu na dużą złożoność projektu czas od planowania projektu do jego ostatecznej realizacji był bardzo długi.
- (41) Kiedy w 2010 r. podpisano umowę o udzielenie dotacji między Komisją a OSP przewidującą wkład w wysokości 150 mln EUR z funduszy UE do projektu KF, umowa ta przewidywała, że początek eksploatacji systemu KF planowano na czerwiec 2016 r.
- (42) Pionierski charakter projektu pociągnął jednak za sobą konieczność zmiany konfiguracji systemu w trakcie realizacji projektu. Początkowo planowano wykorzystanie kabli HVDC, ale ponieważ planowana platforma morska HVDC stała się o około 250 % droższa niż przewidywano ⁽¹²⁾, konieczne było przeprojektowanie systemu z wykorzystaniem morskich kabli AC. Zmienioną umowę o udzielenie dotacji podpisano we wrześniu 2015 r.
- (43) Ta zmieniona struktura spowodowała znaczne zmniejszenie zdolności przesyłowych, oprócz tego, co jest niezbędne do przesyłu wiatru generowanego przez morskie farmy wiatrowe na brzeg. Można to wykazać, porównując dwa przykłady zarządzania ograniczeniami przesyłowymi przedstawione w różnych prezentacjach Energinet.dk dla Komisji, odpowiednio 14 listopada 2012 r. i 3 września 2014 r.:

Rysunek 3

Przykład na podstawie planu projektu z 2012 r.

Rysunek 4

Przykład na podstawie planu projektu z 2014 r.

- (44) Przykłady te pokazują, że przy założeniu jednakowej produkcji energii wiatrowej w obu scenariuszach, zdolność systemu KF udostępniona na rynku z myślą o handlu w kierunku Niemiec wynosiła 830 MW w projekcie z 2012 r. i 230 MW w projekcie z 2014 r. Należy jednak zauważyć, że efektywna różnica pomiędzy założeniami obydwu projektów zależy w dużym stopniu od wiatru ⁽¹³⁾.

⁽¹²⁾ Prezentacja 50Hertz dla Komisji Europejskiej z dnia 9 maja 2014 r., slajd 3.

⁽¹³⁾ Na podstawie informacji przekazanych przez władze niemieckie i duńskie w dniu 11 września 2020 r. wartości zdolności można porównać w następujący sposób: W przypadku niemieckich i duńskich morskich farm wiatrowych, z których każda ma taki sam stopień wykorzystania, dostępne na rynku zdolności w kierunku Niemiec wahałyby się w ramach początkowych założeń projektu od 600 MW (w przypadku braku produkcji energii wiatrowej) do ~855 MW (w przypadku produkcji energii wiatrowej wynoszącej około 50 % odpowiednich zainstalowanych zdolności), a następnie od ~855 MW do 661 MW (w przypadku maksymalnej produkcji energii wiatrowej), podczas gdy w ramach zmienionych założeń projektu wahałyby się od 400 MW (w przypadku produkcji energii wiatrowej) do 61 MW (w przypadku produkcji energii wiatrowej). Dostępne na rynku zdolności w kierunku Danii wahałyby się w ramach początkowych założeń projektu od 600 MW (w przypadku braku produkcji) do 0 MW (w przypadku maksymalnej produkcji), podczas gdy w ramach zmienionych założeń projektu wynosiłyby 400 MW (w przypadku produkcji energii wiatrowej wynoszącej od 0 % do 33 %), a następnie wahałyby się od 400 MW do 61 MW (w przypadku maksymalnej produkcji energii wiatrowej).

- (45) Ta znacząca zmiana w koncepcji projektu wskazuje na szczególne wyzwanie, jakim jest ten projekt. W nowej koncepcji zastosowano niezwykle długie kable AC, o łącznej długości połączenia AC przekraczającej 200 km – na której to zwykle stosuje się technologię DC (jak początkowo planowano). Stwarza to wyzwania dla stabilności napięcia wewnątrz systemu KF. Aby sprostać temu wyzwaniu, opracowano koncepcję MIO w celu monitorowania i kontrolowania aktywów KF oraz reagowania (autonomicznie, ale pod nadzorem OSP) w stosowanych przypadkach.
- (46) Reakcje MIO obejmują zapewnienie niezbędnych wolumenów kontraktów w przypadku wystąpienia ograniczeń przesyłowych. W warunkach silnego wiatru produkcja z morskich farm wiatrowych już teraz wypełniałaby bardzo dużą część kabli. Gdyby w takich sytuacjach wymagane były wysokie minimalne wolumeny handlu, częściej występowałyby duże wolumeny kontraktów.
- (47) Przykładowo: W sytuacjach, gdy cena na obszarze DE/LU jest wyższa niż cena na obszarze DK2, kabel łączący niemieckie farmy wiatrowe z niemieckim wybrzeżem byłby przeciążony i zapewnienie minimalnego wolumenu handlu na tym kablu wymagałoby kontraktów w stronę DE/LU w kierunku DK. Jeżeli w takiej sytuacji konieczne byłoby udostępnienie do handlu co najmniej 70 % zdolności 400 MW (a zatem 280 MW), zdolność ta zostałaby wykorzystana do przesyłania energii elektrycznej ze strefy DK2 (być może z wytwarzania energii wiatrowej w Danii lub innych państwach skandynawskich) do strefy DE/LU. Dodanie 280 MW i energii wiatrowej z farm wiatrowych Baltic 1 i Baltic 2, które znajdują się w obszarze rynkowym DE/LU, przekroczyłoby jednak zdolność przesyłową kabla łączącego te farmy wiatrowe z niemieckim wybrzeżem.
- (48) Zatem aby udostępnić te zdolności, należałoby albo zmniejszyć produkcję z farm wiatrowych (ograniczenie/redysponowanie prowadzące do obniżenia mocy), albo operatorzy systemu musieliby zaangażować się w kontrakty (handel energią elektryczną ze strefy DE/LU do strefy DK2). Oba podejścia ograniczyłyby fizyczny przepływ na kablu i zapobiegłyby przeciążeniu. Ponadto, jak określono jednak w art. 13 rozporządzenia w sprawie energii elektrycznej, nierynkowe redysponowanie prowadzące do obniżenia mocy w przypadku energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii stosuje się jedynie w przypadku, gdy nie ma innej możliwości. Co więcej, znaczne skrócenie godzin pracy aktywów związanych z wytwarzaniem energii ze źródeł odnawialnych mogłoby mieć negatywny wpływ na ich uzasadnienie biznesowe lub cele programu wsparcia dla odnawialnych źródeł energii. W związku z tym MIO utworzono w celu zmniejszenia produkcji farm wiatrowych tylko w ostateczności, a w pierwszej kolejności w celu rozwiązania problemu ograniczeń przesyłowych poprzez kontrakty.
- (49) W związku z tym zastosowanie art. 16 ust. 8 zwiększyłoby ilość potrzebnych kontraktów. To z kolei bez wątpienia zwiększyłoby złożoność utrzymania stabilnej eksploatacji systemu KF, ponieważ wymagane byłyby częstsze interwencje ze strony MIO, który musiałby obsługiwać większe wolumeny handlowe w sposób autonomiczny. Na podstawie dostępnych informacji nie wydaje się jednak, aby ta zwiększona złożoność miała zagrozić bezpieczeństwu operacyjnemu samego systemu KF i sama w sobie uzasadniać odstępstwo.
- (50) W tym względzie należy jednak podkreślić, że w rozporządzeniu w sprawie energii elektrycznej wyraźnie uznano szczególne wyzwania związane ogólnie z innowacyjnymi projektami oraz z aktywami hybrydowymi obejmującymi w szczególności połączenia międzysystemowe i połączenia lądowe.
- (51) Art. 3 lit. l) rozporządzenia w sprawie energii elektrycznej stanowi, że „zasady rynkowe umożliwiają rozwój projektów demonstracyjnych dotyczących zrównoważonych, bezpiecznych i niskoemisyjnych źródeł energii, technologii lub systemów, które mają być realizowane i wykorzystywane z korzyścią dla społeczeństwa”. W związku z tym ramy legislacyjne mają na celu ułatwienie realizacji projektów demonstracyjnych. W art. 2 pkt 24 rozporządzenia w sprawie energii elektrycznej definiuje się projekt demonstracyjny jako „projekt polegający na zademonstrowaniu technologii określonego rodzaju po raz pierwszy w Unii oraz stanowiący istotną innowację, która znacznie odbiega od aktualnego stanu techniki”. Jest to wyraźnie widoczne w przypadku KF, który jest pierwszym tego rodzaju projektem i – jak wykazały także istotne wyzwania w jego realizacji – wymagał istotnej innowacji, która znacznie odbiegała od aktualnego stanu techniki.
- (52) Ponadto motyw 66 rozporządzenia stanowi, że „[m]orska infrastruktura elektroenergetyczna spełniająca dwie funkcje (tzw. »morskie aktywa hybrydowe«), łącząca przesył morskiej energii wiatrowej na ląd i połączenia wzajemne, również powinna kwalifikować się do zwolnienia, tak jak w ramach zasad mających zastosowanie do nowych połączeń wzajemnych prądu stałego”, jak również, w przypadku gdy koszty projektu są szczególnie wysokie, do połączeń wzajemnych prądu zmiennego. Kriegers Flak jest znacznie bardziej złożony niż przeciętny projekt połączenia wzajemnego prądu zmiennego, a zatem zasadniczo kwalifikowałby się do zwolnienia na podstawie art. 63. „W razie

konieczności ramy regulacyjne powinny należycie uwzględniać szczególną sytuację tych aktywów, aby przezwyciężyć bariery w realizacji społecznie efektywnych kosztowo morskich aktywów hybrydowych”. Chociaż w motywie tym wyraźnie wspomina się o zwolnieniach dla nowych połączeń wzajemnych, odnosząc się tym samym do art. 63, zastosowanie sformułowania „tak jak” pokazuje, że nie jest to jedyna ścieżka prowadząca do szczególnych ram dotyczących aktywów hybrydowych, którą chciano podkreślić w tym motywie. Ponieważ KF jest pierwszym aktywnym hybrydowym, jasne jest, że prawodawcy byli świadomi tego projektu przy opracowywaniu motywu 66 i uznali, że projekt ten może wymagać szczególnych ram regulacyjnych.

- (53) Chociaż za pomocą motywu nie można zmienić wynikających z rozporządzenia wymogów prawnych dotyczących przyznawania szczególnych ram poprzez odstępstwa lub zwolnienia, a w art. 3 lit. l) nie określono żadnych szczególnych wymogów dotyczących sposobu, w jaki należy traktować projekty demonstracyjne w ramach regulacyjnych, oba te elementy łącznie wskazują na wolę prawodawcy, aby Komisja zwróciła szczególną uwagę na wyjątkową sytuację i wyzwania związane z aktywami hybrydowymi i projektami demonstracyjnymi.
- (54) W tym kontekście KF jako projekt demonstracyjny stoi w obliczu zwiększonej złożoności. Pełne wykazanie zakresu tej złożoności nie jest jeszcze możliwe, ponieważ to pierwszy tego rodzaju projekt. Mogłoby to wystarczyć, aby zakwalifikować to jako problemy zgodnie z art. 64. Kwestię tę można by jednak pozostawić otwartą, gdyby inne powody uzasadniające odstępstwo były wystarczające – indywidualnie lub w połączeniu z opisaną powyżej złożoną eksploatacją i ustanowieniem systemu KF jako pierwszego w swoim rodzaju aktywa hybrydowego.

5.2.3. Bezpieczna eksploatacja obszaru DK2

- (55) Oprócz zwiększonej złożoności eksploatacji systemu KF, zwiększona liczba kontraktów miałaby również wpływ na sąsiednie obszary rynkowe. Podczas gdy strefa DE/LU jest duża, strefa DK2 jest znacznie mniejsza. Skutkuje to bardziej ograniczoną dostępnością zasobów do regulacji prowadzącej do zwiększenia lub obniżenia mocy. We wniosku o odstępstwo argumentuje się, że zasoby te można by wykorzystać w pełni już poprzez kontrakty na rzecz systemu KF.
- (56) Mogłyby pojawić się wątpliwości, czy taki brak technicznej dostępności zasobów do kontraktów będzie częsty, ponieważ do kontraktów dochodzi zazwyczaj w warunkach silnego wiatru, gdy w strefie DK2 pracuje duża liczba aktywów wytwarzających energię wiatrową, ale biorąc pod uwagę szeroki zakres możliwych sytuacji w sieci, nie można tego całkowicie wykluczyć.
- (57) Niemniej KF dysponuje również innymi środkami umożliwiającymi zarządzanie ograniczeniami przesyłowymi w swojej sieci. Przykładowo w przypadku braku dostępności zasobów do kontraktów bezpieczna eksploatacja obiektu KF nadal byłaby możliwa, gdyby nastąpiło zmniejszenie produkcji farm wiatrowych wchodzących w skład samego systemu KF. Wyraźnie dopuszczono to w art. 13 rozporządzenia w sprawie energii elektrycznej, gdy wymaga tego zapewnienie bezpieczeństwa pracy systemu.
- (58) Ponadto należy zauważyć, że sam wzrost kosztów systemowych, czy to z powodu zwiększonych kosztów kontraktów, czy też zwiększonych kosztów związanych z nabywaniem rezerw dla obszaru DK2, nie może jako taki stanowić podstawy dla odstępstwa na podstawie art. 64. W tym względzie należy również zauważyć, że w niedawnej decyzji dotyczącej zobowiązań w sprawie AT.40461 *Interkonektor DE/DK*, w której zbadano systematyczne ograniczenia transgranicznych zdolności przesyłowych zgodnie z unijnymi regułami konkurencji, Komisja uznała, że nie można przyjąć dodatkowych kosztów wynikających ze zwiększonych potrzeb w zakresie kontraktów lub redysponowania jako uzasadnienia ograniczenia przepływów transgranicznych ⁽¹⁴⁾.

5.2.4. Uzasadnione oczekiwania

- (59) Co więcej, wniosek o odstępstwo stanowi, że pierwsze rozmowy na temat projektu KF rozpoczęły się już w 2007 r. i że od tego czasu projekt zawsze planowano w oparciu o szczególne podejście do zarządzania ograniczeniami przesyłowymi, które umożliwia alokację na rynek tylko tych zdolności, które pozostają po odliczeniu prognoz dotyczących wiatru na etapie dnia następnego.

⁽¹⁴⁾ Zob. decyzja Komisji z dnia 7 grudnia 2018 r. w sprawie AT.40461 – Interkonektor DE/DK: https://ec.europa.eu/competition/anti-trust/cases/dec_docs/40461/40461_461_3.pdf.

- (60) We wniosku stwierdza się również, że od 2007 r. nastąpiły istotne zmiany w ramach regulacyjnych, a w szczególności w rozporządzeniu w sprawie energii elektrycznej, poprzez wprowadzenie art. 16 ust. 8, określającego nowe wymogi w porównaniu z obowiązującym prawodawstwem. We wniosku o odstępstwo argumentuje się, że decyzję inwestycyjną z 2016 r. podjęto przy założeniu, że morskie farmy wiatrowe mogłyby korzystać z zasady dysponowania priorytetowego na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE⁽¹⁵⁾, co w rezultacie mogłoby doprowadzić do zmniejszenia zdolności do obrotu transgranicznego.
- (61) W tym kontekście Komisja pragnie podkreślić, że zasada maksymalizacji transgranicznych zdolności przesyłowych nie jest nową koncepcją i dlatego też nie można przyjąć tych argumentów. Po pierwsze, opiera się ona na podstawowych przepisach prawa Unii, a w szczególności na art. 18 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („TFUE”), w którym zakazano wszelkiej dyskryminacji ze względu na przynależność państwową, oraz na art. 35 TFUE, w którym zakazano ograniczeń ilościowych w wywozie i wszelkich środków o skutku równoważnym. Po drugie, w art. 16 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 714/2009⁽¹⁶⁾ nałożono obowiązek maksymalizacji zdolności połączeń wzajemnych i określono, że „[u]czestnikom rynku udostępniane są maksymalne zdolności połączeń wzajemnych lub sieci przesyłowych mających wpływ na przepływy transgraniczne, przy zachowaniu standardów bezpieczeństwa eksploatacji sieci”. Ponadto załącznik 1.7 do tego rozporządzenia stanowi, że OSP „nie ograniczają zdolności połączenia wzajemnego w celu rozwiązania ograniczeń w swoich własnych rejonach sterowania, chyba że robią to z wymienionych wyżej powodów lub ze względu na bezpieczeństwo operacyjne”. Ponadto w dniu 14 kwietnia 2010 r. Komisja podjęła decyzję w sprawie AT.39351 Swedish Interconnectors⁽¹⁷⁾ o przyjęciu zobowiązań ze strony szwedzkiego OSP za nadużycie, zgodnie ze wstępną oceną Komisji, pozycji dominującej na rynku szwedzkim polegające na ograniczeniu transgranicznych zdolności przesyłowych w celu rozwiązania problemu wewnętrznych ograniczeń przesyłowych, z naruszeniem art. 102 TFUE. Podobny wstępny wniosek, prowadzący do zobowiązań, sformułowano w sprawie AT.40461 Interkonektor DE/DK⁽¹⁸⁾ dotyczącej granicy między zachodnią Danią (DK1) a obszarem Niemcy/Luksemburg.
- (62) Mając na uwadze przedstawione powyżej zasady, operatorzy rynkowi powinni być świadomi zasady maksymalizacji transgranicznych zdolności przesyłowych. W każdym razie najpóźniej od kwietnia 2010 r., w związku ze sprawą AT.39351 Swedish Interconnectors, interpretacja istniejących zasad odnoszących się do transgranicznych zdolności przesyłowych przez Komisję stała się jasna. Co więcej, wbrew temu, co stwierdzono we wniosku o odstępstwo, w pkt 1.7 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 714/2009 również nie zezwolono *ad infinitum* na ograniczenie międzyobszarowych zdolności przesyłowych ze względu na bezpieczeństwo operacyjne, opłacalność lub minimalizację negatywnego wpływu na rynek wewnętrzny energii elektrycznej. Zamiast tego tam, gdzie takie ograniczenie mogło zostać wyjątkowo dozwolone, było ono wyraźnie tolerowane „jedynie do czasu znalezienia rozwiązania długoterminowego”. W związku z tym stworzenie całego systemu opartego na stałej redukcji było wyraźnie niedopuszczalne na podstawie rozporządzenia (WE) nr 714/2009.
- (63) Związek między obowiązkiem maksymalizacji transgranicznych zdolności przesyłowych na podstawie rozporządzenia w sprawie energii elektrycznej a przyznaniem dysponowania priorytetowego i priorytetowego dostępu do energii ze źródeł odnawialnych na podstawie dyrektywy 2009/28/WE był jednak postrzegany co najmniej przez niektórych uczestników rynku jako nie do końca jasny, a wnioskodawcy zwracają uwagę, że kwestia ta była wielokrotnie poruszana przez projektodawców w kontaktach z Komisją Europejską w odniesieniu do tego konkretnego, pierwszego w swoim rodzaju projektu. OSP pracujący nad projektem KF również nie przeczyli po prostu możliwego wyzwania dla ich zamierzonego podejścia do zarządzania ograniczeniami przesyłowymi. Wielokrotnie przedstawiali raczej swoje planowane podejście służbom Komisji Europejskiej. Zdaniem wnioskodawcy fakt, że od 2010 r. służby Komisji Europejskiej nie wnosiły w licznych kontaktach z projektodawcami o zmianę struktury projektu KF w sposób zapewniający stosowanie zasady maksymalizacji, zwiększył dezorientację projektodawców odnośnie do zasad mających zastosowanie do tego projektu.
- (64) We wniosku o dotację z 2010 r. dla projektu KF⁽¹⁹⁾ określono, że należy znaleźć „prawidłową interpretację priorytetowego przyłączenia”, aby zapewnić wykonalność projektu. We wspólnym studium wykonalności, które przedłożono służbom Komisji, stwierdzono, że podstawowym założeniem jest to, że zdolność na połączeniach wzajemnych, która zgodnie z przewidywaniami nie będzie wymagana do transportu energii wiatrowej, może zostać udostępniona na rynku kasowym. Oczekiwane dodatkowe zdolności przesyłowe dostępne do obrotu były zatem jedynie zdolnościami pozostałymi po transporcie morskiej produkcji energii wiatrowej na ląd.

⁽¹⁵⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 16).

⁽¹⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 714/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii elektrycznej i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1228/2003 (Dz.U. L 211, 14.8.2009, s. 15).

⁽¹⁷⁾ https://ec.europa.eu/competition/antitrust/cases/dec_docs/39351/39351_1223_4.pdf

⁽¹⁸⁾ https://ec.europa.eu/competition/antitrust/cases/dec_docs/40461/40461_461_3.pdf

⁽¹⁹⁾ S. 16, ryzyko 7.

- (65) W badaniu stwierdzono również, że „na podstawie dyrektywy 2009/28/WE wszystkie państwa mają priorytetowy dostęp do sieci w odniesieniu do odnawialnych źródeł energii. W niemieckim ustawodawstwie krajowym wymaga się ponadto, aby turbiny wiatrowe mogły w każdej chwili zasilać niemiecką krajową sieć przesyłową. Jednak w przypadku niewystarczającej zdolności przesyłowej formalne wymogi dotyczące dostępu do sieci mogą zostać rozwiązane za pomocą kontraktów lub środków z zakresu rynku bilansującego”. A zatem omówiono już zarówno kwestię zarządzania ograniczeniami przesyłowymi, jak i możliwe rozwiązanie w drodze kontraktów.
- (66) Niemniej podejście do zarządzania ograniczeniami przesyłowymi było nadal przedmiotem dyskusji, w tym ze służbami Komisji Europejskiej. W bardzo podobnych prezentacjach z dnia 14 listopada 2012 r. oraz (na podstawie zmienionego planu projektu) 3 września 2014 r. OSP, Energinet.DK, wyraźnie określił, że „model zarządzania ograniczeniami przesyłowymi jest istotną częścią podstawy decyzji inwestycyjnej”. W obu prezentacjach wyraźnie zwrócono uwagę na możliwe sprzeczne interpretacje priorytetowego dostępu na podstawie art. 16 dyrektywy 2009/28/WE z jednej strony i zasady maksymalizacji na podstawie art. 16 rozporządzenia (WE) nr 714/2009 z drugiej strony.
- (67) W prezentacjach jasno opisano sposób, w jaki OSP zamierzali rozwiązać ten konflikt w odniesieniu do projektu KF, i podano, że „zdolność do wytwarzania energii wiatrowej do sieci lądowej będzie zarezerwowana na podstawie prognozy na dzień następny” oraz że „pozostała zdolność ma zostać przekazana na potrzeby łączenia rynków [czyli zdefiniowano zdolność dostępną do obrotu] i wykorzystana w taki sam sposób jak zdolność na innych połączeniach wzajemnych”. Podczas prezentacji w 2014 r. nie podkreślono (na piśmie) zmniejszonej zdolności dla rynku w porównaniu z wcześniejszym planem projektu, ale nie zostało to również zatajone. Przeciwnie, obie prezentacje mają dokładnie taką samą strukturę i jeżeli przeprowadzi się je równolegle, wyraźnie widać różnicę.
- (68) W związku z tym od 2010 r. na spotkaniach z krajowymi organami regulacyjnymi i służbami Komisji Europejskiej wielokrotnie podkreślano znaczenie podejścia do zarządzania ograniczeniami przesyłowymi, zaznaczając, że odmienne wymogi prawne w stosunku do prawodawstwa wtórnego mogą być postrzegane jako sprzeczne. Przy najmniej w późniejszych prezentacjach jasno określono również planowane podejście, jakie strony projektu zamierzają przyjąć w celu rozwiązania tej kwestii, oraz wpływ, jaki miałyby to na transgraniczne zdolności przesyłowe. Na przestrzeni lat organy krajowe i Komisja nadal wspierały projekt, w tym poprzez znaczący wkład finansowy, bez żądania zmian w strukturze projektu.
- (69) Komisja zauważa również, że dogłębnie omówiono proponowaną koncepcję z zainteresowanymi organami krajowymi i że żaden z zainteresowanych krajowych organów regulacyjnych nie zgłosił zastrzeżeń co do planowanej koncepcji zarządzania ograniczeniami przesyłowymi. Zamiast tego koncepcję zatwierdziły wszystkie organy regulacyjne przedmiotowego regionu „Hanza” w kontekście zatwierdzenia metody obliczania zdolności regionu Hanza.
- (70) Oczywiście sam fakt, że organy krajowe i Komisja przez wiele lat nie zgłaszały zastrzeżeń prawnych w odniesieniu do projektu, nie może być w żaden sposób postrzegany jako uzasadnienie przyznania odstępstwa dla tego projektu. Ponadto, jak podkreślono również w odpowiedzi na konsultacje, w przypadku projektów o bardzo długim okresie realizacji należy spodziewać się pewnych zmian w wymogach regulacyjnych (lub wyjaśnień do nich). Jednak biorąc pod uwagę złożoność tematu i obszerne dyskusje na temat ram regulacyjnych, Komisja nie może wykluczyć, że strony projektu mogły racjonalnie założyć, że będą mogły zrealizować projekt zgodnie z planem. Przyznano to również w kilku pismach skierowanych do Komisji, w tym tych, w których przedstawiono dość krytyczny pogląd na odstępstwo. Ponadto gdyby krajowe organy regulacyjne, ministerstwa lub Komisja zgłosiły zastrzeżenia, projekt można byłoby ewentualnie dostosować przed rozpoczęciem eksploatacji, np. poprzez zwiększenie zdolności połączeń na lądzie w celu uwzględnienia zwiększonych przepływów do obrotu (jak początkowo planowano, ale następnie zrezygnowano po wprowadzeniu zmian do projektu).
- (71) Powodem, dla którego zarządzanie ograniczeniami przesyłowymi wymieniono jako *zasadniczy* element decyzji inwestycyjnej, było to, że w decyzji inwestycyjnej należało uwzględnić interesy wszystkich zainteresowanych stron. Dotyczyło to również roli morskich elektrowni wiatrowych, które otrzymały dotacje w ramach różnych krajowych systemów wsparcia. Oczywiście jest, że gdyby konieczne było przyznanie maksymalnej zdolności na handel, spowodowałoby to zwiększenie prawdopodobieństwa ograniczenia wytwarzania energii w morskich elektrowniach wiatrowych.

- (72) Rzecz jasna w zakresie, w jakim ograniczenie ma charakter nierynkowy, w art. 13 ust. 7 uprawniono te instalacje wytwórcze do pełnej rekompensaty finansowej utraconych przychodów z systemów wsparcia i na rynku dnia następnego. W przypadkach, w których utracone przychody mogłyby być wyższe (np. z rynku dnia bieżącego lub usług systemowych), w rozporządzeniu nie przewidziano obowiązku rekompensaty (choć taki obowiązek mógłby wynikać z prawa krajowego). W każdym razie znaczny wzrost ograniczeń dotyczących morskich farm wiatrowych znacząco zmieniłby podstawowe założenia projektu, którego celem jest zwiększenie możliwości przesyłu energii elektrycznej z morskich farm wiatrowych na ląd, zwiększenie niezawodności dostaw energii elektrycznej do strefy DK2 oraz zwiększenie zdolności do obrotu, nie zmieniając jednak znacząco sytuacji istniejących morskich farm wiatrowych ani priorytetu nadawanego ich przyłączeniu na podstawie odpowiednich ram krajowych. Gdyby strony projektu wiedziały o konieczności udostępnienia maksymalnej zdolności do obrotu niezależnie od priorytetowych praw dostępu farm wiatrowych, mogłyby nigdy nie dojść do realizacji tego projektu.
- (73) W kontekście regularnych kontaktów z krajowymi organami regulacyjnymi, ministerstwami i Komisją, podczas których wyjaśniono planowane podejście, jest prawdopodobne, że strony projektu mogły źle zrozumieć sytuację prawną. Biorąc to pod uwagę, a także uwzględniając szczególną uwagę, jaką należy zwrócić na wyzwania stojące przed tym konkretnym projektem demonstracyjnym dotyczącym aktywów hybrydowych, zastosowanie wymogów prawnych, które wymagałyby znacznych zmian w podstawowych elementach projektu i które, gdyby wcześniej były jasne, mogłyby powstrzymać realizację projektu lub zmienić jego podstawowe elementy, mogłyby być rzeczywiście postrzegane jako stwarzające istotne problemy dla eksploatacji małego systemu połączonego.
- (74) Komisja może zatem stwierdzić, że pełne zastosowanie art. 16 ust. 8 rozporządzenia w sprawie energii elektrycznej do systemu KF spowodowałoby istotne problemy w eksploatacji małego systemu połączonego.

5.3. Zakres odstępstwa

- (75) Odstępstwo ma zastosowanie do obliczania i alokacji zdolności międzyobszarowej połączenia wzajemnego KF, stanowiąc odstępstwo od wymogów art. 16 ust. 8 rozporządzenia w sprawie energii elektrycznej w zakresie, w jakim określono w nim minimalny próg 70 % całkowitej zdolności przesyłowej połączenia wzajemnego KF. Zamiast tego stosuje się art. 16 ust. 8 rozporządzenia w sprawie energii elektrycznej, mianowicie udostępnia się co najmniej 70 % pozostałych zdolności, czyli co najmniej 70 % zdolności pozostałych po odliczeniu tego, co jest potrzebne do przetransportowania produkcji z farm wiatrowych Baltic 1, Baltic 2 i Kriegers Flak do ich odpowiednich systemów lądowych, na podstawie dziennych prognoz dotyczących wytwarzania energii elektrycznej z tych farm.
- (76) W przypadku gdy w innych przepisach jest mowa o „minimalnym progu” określonym w art. 16 ust. 8 rozporządzenia w sprawie energii elektrycznej, należy interpretować je jako odnoszące się do minimalnego progu określonego w niniejszej decyzji. Dotyczy to również kodeksów sieci energii elektrycznej i wytycznych, w tym dotyczących alokacji zdolności przesyłowych i zarządzania ograniczeniami przesyłowymi, długoterminowej alokacji zdolności przesyłowych oraz bilansowania, jak również warunków i metod opartych na wspomnianych rozporządzeniach Komisji.
- (77) Wszystkie pozostałe wymogi z art. 16 rozporządzenia w sprawie energii elektrycznej, w szczególności wymóg udostępnienia maksymalnego poziomu zdolności połączeń wzajemnych zgodnego ze standardami bezpieczeństwa eksploatacji sieci, nadal mają zastosowanie.

5.4. Brak przeszkód w przejściu na odnawialne źródła energii, większej elastyczności, magazynowaniu energii, elektromobilności i odpowiedzi odbioru

- (78) Art. 64 rozporządzenia w sprawie energii elektrycznej stanowi, że decyzja ma na celu zapewnienie, aby nie utrudniała ona przejścia na odnawialne źródła energii, większej elastyczności, magazynowania energii, elektromobilności i odpowiedzi odbioru.
- (79) Decyzja o przyznaniu odstępstwa ma umożliwić realizację pierwszego w swoim rodzaju projektu demonstracyjnego, który ma służyć poprawie włączenia energii odnawialnej do systemu elektroenergetycznego. Nie stanowi zatem utrudnienia w przejściu na odnawialne źródła energii. Nie ma również zauważalnego wpływu na elektromobilność i odpowiedź odbioru.
- (80) W odniesieniu do zwiększonej elastyczności i magazynowania energii należy zauważyć, że możliwość świadczenia usług na rzecz elastyczności (w tym magazynowania) w celu wsparcia systemu elektrycznego zależy bezpośrednio od dostarczania przedmiotowym usługodawcom dokładnych i jasnych sygnałów co do inwestycji i dysponowania. Jeżeli w obszarze rynkowym występują strukturalne ograniczenia przesyłowe, powoduje to zniekształcenie sygnałów inwestycyjnych dla specyficznych dla danego miejsca usług na rzecz elastyczności. Przykładowo inwestycje w produkcję wodoru lub magazynowanie w akumulatorach w systemie KF mogłyby być bardziej opłacalne w ramach

regulacyjnych, które prawidłowo odzwierciedlają ograniczenia przesyłowe między systemem KF a obydwoma systemami lądowymi. Ze względu na istotne wyzwania technologiczne związane z morskimi inwestycjami nie oznacza to automatycznie, że takie inwestycje byłyby opłacalne w przypadku oddzielnego morskiego obszaru rynkowego dla systemu KF, ale jest oczywiste, że podejście przyjęte w decyzji o przyznaniu odstępstwa może mieć negatywny wpływ na taki potencjał inwestycyjny w porównaniu z ustanowieniem morskiego obszaru rynkowego.

- (81) Z drugiej strony w art. 64 rozporządzenia w sprawie energii elektrycznej nie wymaga się, aby decyzje o przyznaniu odstępstwa służyły maksymalizacji potencjału w zakresie elastyczności lub magazynowania energii – mają na celu jedynie zapewnienie, by odstępstwo tego nie utrudniało. Innymi słowy odstępstwo nie zapobiega rozwojowi sytuacji, które nastąpiłyby w sposób naturalny bez niego. Nie jest jednak pewne, czy w przypadku braku odstępstwa system KF będzie eksploatowany jako oddzielny morski obszar rynkowy. Jak podkreślali również respondenci biorący udział w konsultacjach, morski obszar rynkowy może mieć istotne zalety dla funkcjonowania rynku, przejrzystości i efektywnego wykorzystania aktywów sieciowych, ale wiąże się również z pewnymi komplikacjami, np. w zakresie podziału kosztów i korzyści. Bez ustanowienia morskiego obszaru rynkowego nie jest jasne, czy pełne wdrożenie art. 16 ust. 8 rozporządzenia w sprawie energii elektrycznej samo w sobie zapewniłoby bardziej dokładne sygnały inwestycyjne dla usług na rzecz elastyczności lub magazynowania w kontekście projektu KF.
- (82) W związku z tym, o ile odstępstwo nie utrudnia przejścia na zwiększoną elastyczność, w tym w zakresie magazynowania energii, ważne jest, aby w odniesieniu do warunków odstępstwa uwzględnić potrzebę odpowiednich sygnałów inwestycyjnych i ich wpływ na ewentualne magazynowanie lub inne inwestycje w zakresie elastyczności.

5.5. Ograniczenie odstępstwa w czasie i na warunkach mających na celu zwiększenie konkurencji i integracji z rynkiem wewnętrznym energii elektrycznej

- (83) Art. 64 rozporządzenia w sprawie energii elektrycznej wyraźnie stanowi, że odstępstwo jest ograniczone w czasie i podlega warunkom mającym na celu zwiększenie konkurencji i integracji z rynkiem wewnętrznym energii elektrycznej.

5.5.1. Ograniczenie czasowe

- (84) Ograniczenie czasowe może być zatem uzasadnione nie tylko zasadą proporcjonalności, np. jeżeli krótsze odstępstwo mogłoby rozwiązać dane problemy lub jeżeli dłuższe odstępstwo prowadziłoby do nieproporcjonalnego obciążenia uczestników rynku. Rozporządzenie przewiduje *obowiązkowe* ograniczenie w kilku celach. Przede wszystkim w rozporządzeniu założono, że ogólne ramy regulacyjne można stosować do wszystkich sytuacji na rynku wewnętrznym i że takie ogólne zastosowanie jest korzystne dla społeczeństwa. Chociaż w art. 64 uznaje się, że odstępstwa mogą być wymagane w szczególnych sytuacjach, to jednak mogą one zwiększyć złożoność całego systemu i utrudniać integrację również na obszarach sąsiadujących. Ponadto uzasadnienie odstępstwa jest zasadniczo oparte na ówczesnych ramach technicznych i regulacyjnych oraz na topologii danej sieci. Wszystkie te sytuacje z pewnością ulegną zmianie. Co więcej, ważne jest, aby uczestnicy rynku byli w stanie przewidzieć zmiany regulacyjne z odpowiednim wyprzedzeniem. Dlatego też wszystkie odstępstwa muszą być ograniczone czasowo.
- (85) Jedyna sytuacja, w której rozporządzenie przewiduje ogólne możliwości odstępstwa bez ograniczeń czasowych, dotyczy regionów najbardziej oddalonych w rozumieniu art. 349 TFUE, których nie można połączyć z unijnym rynkiem energii z oczywistych względów fizycznych. Jest to łatwo zrozumiałe, ponieważ regiony te nie mają żadnego wpływu na rynek wewnętrzny energii elektrycznej. Ponieważ KF nie jest regionem najbardziej oddalonym, konieczne jest zatem jasne i przewidywalne ograniczenie czasu obowiązywania odstępstwa.
- (86) We wniosku o odstępstwo proponuje się ograniczenie czasowe z uwzględnieniem eksploatacji i połączenia trzech morskich farm wiatrowych. Sformułowanie nie wydaje się zatem sugerować braku ograniczenia w czasie. Warunek ten nie jest jednak wystarczająco precyzyjny, jeżeli chodzi o to, co nadal stanowi „eksploatację” pierwotnych farm wiatrowych, i nie pozwala stronom trzecim przewidzieć z odpowiednim wyprzedzeniem ram regulacyjnych.

- (87) Dla uniknięcia wątpliwości należy jasno określić, czy morska farma wiatrowa połączona z systemem KF nadal stanowi jedną z pierwotnych farm wiatrowych, czy też nie. W związku z tym należy dodać warunek, że od dnia, w którym którakolwiek z trzech farm wiatrowych zaprzestanie eksploatacji z powodu innego niż zwykła konserwacja lub naprawy o ograniczonym czasie trwania, albo zostanie poddana znaczącym modyfikacjom, co uważa się za mające miejsce co najmniej w przypadku, gdy wymagana jest nowa umowa przyłączeniowa lub gdy zdolności wytwórcze farmy wiatrowej zwiększą się o ponad 5 %, produkcja z tej farmy wiatrowej nie będzie już odliczana od całkowitych zdolności przesyłowych przed obliczeniem pozostałych zdolności, co zwiększy zdolności dostępne do obrotu na połączeniu wzajemnym.
- (88) Jeżeli jednak jedna lub dwie z farm wiatrowych zaprzestaną eksploatacji lub w inny sposób skorzystają z odstępstwa, nie wpłynie to niekorzystnie na sytuację handlową pozostałych farm wiatrowych ani na eksploatację systemu. Odstępstwo nie zostanie zatem uchylone tylko dlatego, że produkcja jednej z farm wiatrowych nie kwalifikuje się już do odliczenia *ex ante* od całkowitej zdolności przesyłowej, lecz tylko wtedy, gdy wszystkie trzy farmy wiatrowe nie będą kwalifikować się już do tego odliczenia.
- (89) Jeżeli chodzi o odpowiedni czas obowiązywania odstępstwa, Komisja zauważa, że natychmiastowe zastosowanie zasad, od których wnosi się o odstępstwo, wymagałoby wprowadzenia istotnych zmian w ustaleniach regulacyjnych i handlowych dotyczących KF, co mogłoby mieć negatywne skutki dla eksploatacji farm wiatrowych.
- (90) Z drugiej strony Komisja zauważa, że przyznanie odstępstwa na czas, gdy farmy wiatrowe działają i pozostają połączone, może oznaczać, że odstępstwo będzie obowiązywać przez 20 lat lub dłużej, biorąc pod uwagę średni okres eksploatacji morskich farm wiatrowych. Tak długie odstępstwo może prowadzić do znacznych niekorzystnych warunków dla integracji rynku.
- (91) Ponadto ważne jest, aby odstępstwo dla KF nie stworzyło niezmiennego i nieelastycznego, w pewnym stopniu obcego elementu w rozwijających się morskich ramach regulacyjnych. Aby zapewnić wystarczającą elastyczność, a jednocześnie odpowiednią pewność i przewidywalność dla wszystkich stron projektu i innych uczestników rynku, należy ustanowić regularne przeglądy ram zatwierdzonych w niniejszej decyzji o przyznaniu odstępstwa.
- (92) Komisja musi zatem znaleźć równowagę między prawnie uzasadnionymi interesami partnerów projektu KF i sąsiadujących państw członkowskich, którzy zaufali legalności rozwiązania regulacyjnego opracowanego dla pierwszego w swoim rodzaju projektu, a interesami konsumentów i producentów z UE, którzy chcą skorzystać z zasady maksymalizacji przepływów transgranicznych.
- (93) Komisja bierze pod uwagę fakt, że opracowanie i wdrożenie rozwiązania regulacyjnego, które nie wymaga odstępstwa, jest możliwe ⁽²⁰⁾, ale będzie wiązało się ze znacznym nakładem czasu i znaczną złożonością. To samo dotyczy koniecznych dostosowań umownych do nowego podejścia regulacyjnego zgodnego z przepisami UE. Co więcej, ponieważ ramy regulacyjne dotyczące morskich aktywów hybrydowych są obecnie przedmiotem dyskusji, należy przewidzieć wystarczająco dużo czasu, aby zapewnić, by takie dostosowania nie musiały rozpocząć się przed zapewnieniem solidnych i jasnych podstaw. Właściwe wydaje się zatem przyznanie odstępstwa na okres 10 lat.
- (94) Nie można jednak całkowicie wykluczyć, że w celu utrzymania równowagi gospodarczej i zapewnienia rentowności systemu KF nawet po upływie tego 10-letniego okresu nadal konieczne będzie utrzymanie odstępstwa. Komisja może zatem przedłużyć ten okres w uzasadnionych przypadkach. Odstępstwo, uwzględniając ewentualne przedłużenia, nie powinno przekraczać okresu 25 lat, ponieważ wykraczałoby poza oczekiwany pozostały okres eksploatacji farm wiatrowych.
- (95) Przegląd Komisji dotyczący wszelkich wniosków o przedłużenie musi obejmować ocenę, czy możliwa jest zmiana struktury projektu w sposób umożliwiający pełną integrację systemu KF z ogólnymi ramami regulacyjnymi, np. przez określenie morskich obszarów rynkowych. Każda taka zmiana w strukturze projektu uwzględniałaby w należyty sposób równowagę gospodarczą ustanowioną na mocy decyzji o przyznaniu odstępstwa. Szczegółową procedurę wnoszenia o przedłużenie i jego przyznawania określono w pkt 5.5.3.

⁽²⁰⁾ W trakcie konsultacji zainteresowane strony zwróciły uwagę w szczególności na możliwość utworzenia morskiego obszaru rynkowego dla projektu.

5.5.2. Inne warunki

- (96) W odniesieniu do dalszych warunków, które mają zostać nałożone, narzucenie zwiększenia minimalnej zdolności dostępnej do obrotu na niezmienny pod innymi względami projekt bezpośrednio przyczyniłoby się do przywrócenia problemu, który ma zostać rozwiązany w drodze odstępowania, w tych godzinach, w których kable w systemie KF są przeciążone. Z drugiej strony, gdy takie kable nie są przeciążone, w każdym przypadku ma zastosowanie zasada maksymalizacji, a zatem należy już udostępnić maksymalną technicznie osiągalną zdolność aż do całkowitej zdolności przesyłowej systemu przesyłowego.
- (97) W związku z powyższym nie można całkowicie wykluczyć możliwości zwiększenia dostępnej zdolności w dłuższej perspektywie czasowej. W szczególności wcześniejsze plany projektu nadal przewidywały budowę dodatkowych kabli prądu stałego, a z planów tych zrezygnowano ze względu na 2,5-krotny wzrost kosztów wymaganych komponentów (zob. motywy 40–42 powyżej). Nie jest więc wykluczone, że w przyszłości może dojść do takich inwestycji. W umowie o udzielenie dotacji KF przewidziano w szczególności możliwość włączenia szwedzkiej farmy wiatrowej do systemu KF i nawiązano do możliwości zwiększenia zdolności w takim scenariuszu.
- (98) W przypadku gdy nowe osiągnięcia technologiczne lub rozwój sytuacji rynkowej lub inwestycje w nowe morskie farmy wiatrowe w pobliżu KF spowodują, że modernizacja istniejącego systemu lub budowa nowych kabli zwiększających zdolność dostępną do obrotu jest finansowo opłacalna (biorąc pod uwagę potrzebę zapewnienia bezpiecznej eksploatacji systemu KF i sąsiednich systemów), należy wdrożyć takie inwestycje. W przypadku wniosków o przedłużenie ocena Komisji obejmuje również to, czy można racjonalnie oczekiwać takich inwestycji w dodatkową zdolność, czy też nie.
- (99) Jeżeli dostawcy usług na rzecz elastyczności wykażą konkretne zainteresowanie realizacją projektów w ramach systemu KF lub w jego pobliżu, które mogłyby zwiększyć dostępną zdolność do obrotu dzięki wykorzystaniu usług na rzecz elastyczności (np. składowaniu nadwyżek produkcji energii wiatrowej w akumulatorach morskich), przedmiotowe organy krajowe należy rozważyć takie inwestycje, wykorzystując swój potencjał do zwiększenia dostępnej zdolności do obrotu do wartości minimalnej określonej w art. 16 ust. 8 rozporządzenia w sprawie energii elektrycznej.

5.5.3. Procedura dotycząca ewentualnych wniosków o przedłużenie

- (100) Aby Komisja mogła ocenić, czy odstępowanie jest nadal konieczne w świetle ewentualnych przyszłych wyjaśnień i zmian ram prawnych dotyczących projektów hybrydowych, organy krajowe informują Komisję z odpowiednim wyprzedzeniem przed końcem okresu obowiązywania odstępowania, czy uznają przedłużenie odstępowania za konieczne. Jeżeli organy krajowe pragną złożyć wniosek o przedłużenie niniejszego odstępowania, wspólny wniosek składa się z odpowiednim wyprzedzeniem przed końcem okresu obowiązywania odstępowania, aby umożliwić dokładną analizę wniosku o przedłużenie i wcześnie poinformowanie uczestników rynku o przyszłych ramach regulacyjnych dla KF. Każdy taki wniosek zawiera ocenę kosztów i korzyści wykazującą wpływ odstępowania zarówno na system KF, jak i na poziomie regionalnym oraz europejskim, porównując co najmniej możliwości kontynuowania odstępowania w jego obecnej formie, zwiększenia dostępnej zdolności poprzez przeprowadzenie dodatkowych inwestycji oraz pełnej integracji systemu KF z ogólnymi ramami regulacyjnymi dotyczącymi morskich aktywów hybrydowych, mającymi zastosowanie w momencie składania wniosku o przedłużenie.
- (101) Przy podejmowaniu decyzji w sprawie wniosku o przedłużenie Komisja należy uwzględnić interesy gospodarcze połączonych farm wiatrowych i zaangażowanych operatorów systemu, ale również szersze zakrojone skutki społeczno-gospodarcze odstępowania na poziomie regionalnym i europejskim. W ramach przeglądu ustala się w szczególności, czy i w jaki sposób system KF należy włączyć do szerszych ram regulacyjnych dotyczących aktywów hybrydowych.
- (102) W celu dostatecznego uwzględnienia zmian w ramach regulacyjnych, jak również osiągnięć technologicznych lub rozwoju sytuacji rynkowej, wszelkie przedłużenia (jeżeli zostaną przyznane) powinny być ograniczone czasowo.
- (103) Jeżeli Komisja dojdzie do wniosku, że w celu przyznania przedłużenia wymagane są zmiany w podejściu regulacyjnym określonym w niniejszej decyzji lub że dla zwiększenia konkurencji lub integracji rynku niezbędne są inne warunki, należy zapewnić wystarczająco dużo czasu na ich wprowadzenie w życie, a także należy powiadomić z odpowiednim wyprzedzeniem innych uczestników rynku o możliwych zmianach dostępnych transgranicznych zdolności przesyłowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Hybrydowemu połączeniu międzysystemowemu Kriegers Flak przyznaje się odstępstwo od przepisów art. 16 ust. 8 rozporządzenia (UE) 2019/943. Przy obliczaniu, czy osiągnięto minimalne poziomy zdolności dostępnych do obrotu międzystrefowego, podstawą zdolności, którą należy zastosować do obliczenia minimalnej zdolności, jest zdolność pozostała po odliczeniu zdolności niezbędnej do przetransportowania prognozowanej produkcji energii elektrycznej przez farmy wiatrowe przyłączone do hybrydowego połączenia międzysystemowego Kriegers Flak na etapie dnia następnego do odpowiednich krajowych systemów ładowych, a nie całkowita zdolność przesyłowa.

Art. 16 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/943 nadal ma w pełni zastosowanie, a maksymalny poziom zdolności hybrydowego połączenia międzysystemowego Kriegers Flak oraz sieci przesyłowych, na które mają wpływ transgraniczne zdolności przesyłowe hybrydowego połączenia międzysystemowego Kriegers Flak, aż do całkowitej zdolności sieci hybrydowego połączenia międzysystemowego Kriegers Flak, jest udostępniany uczestnikom rynku spełniającym normy bezpieczeństwa w zakresie bezpiecznej eksploatacji sieci.

Artykuł 2

Odstępstwo na mocy art. 1 obejmuje wszystkie odniesienia do minimalnej zdolności, którą należy udostępnić do obrotu na podstawie art. 16 ust. 8 rozporządzenia (UE) 2019/943, zawarte w rozporządzeniu (UE) 2019/943 i rozporządzeniach Komisji wydanych na podstawie tego rozporządzenia.

Artykuł 3

Odstępstwo na mocy art. 1 ma zastosowanie przez 10 lat od przyjęcia decyzji Komisji. Komisja może przedłużyć ten okres zgodnie z art. 4. Całkowity czas obowiązywania odstępstwa, łącznie z wszelkimi przedłużeniami, nie może przekroczyć 25 lat.

W przypadku gdy którakolwiek z trzech farm wiatrowych przyłączonych do hybrydowego połączenia międzysystemowego Kriegers Flak zaprzestanie eksploatacji z powodu innego niż zwykła konserwacja lub naprawy o ograniczonym czasie trwania albo zostanie poddana znaczącym modyfikacjom, prognozy dotyczące energii elektrycznej, którą ma wytwarzać dana farma wiatrowa, nie są już odliczane na podstawie art. 1, co zwiększa dostępną zdolność do obrotu na połączeniu wzajemnym. Nie uwzględnia się przerw w produkcji spowodowanych niskimi cenami rynkowymi lub instrukcjami wydawanymi przez operatorów systemu. Modyfikacje uznaje się za znaczące co najmniej w przypadku, gdy wymagana jest nowa umowa przyłączeniowa lub gdy zdolności wytwórcze farmy wiatrowej zwiększą się o ponad 5 %.

Artykuł 4

Władze duńskie i niemieckie mogą wnieść do Komisji o przedłużenie okresu obowiązywania odstępstwa określonego w art. 3. Każdy taki wniosek należy złożyć z odpowiednim wyprzedzeniem przed końcem okresu obowiązywania odstępstwa. Każdy wniosek o przedłużenie odstępstwa musi zawierać analizę kosztów i korzyści podejścia regulacyjnego wybranego w ramach odstępstwa, w tym analizę ilościową. Ponadto wniosek musi zawierać analizę dotyczącą możliwych rozwiązań alternatywnych, w szczególności włączenia hybrydowego połączenia międzysystemowego Kriegers Flak do ogólnego regulowanego systemu morskich aktywów hybrydowych mającego wówczas zastosowanie, utworzenia odrębnego morskiego obszaru rynkowego dla hybrydowego połączenia międzysystemowego Kriegers Flak lub przeprowadzenia dodatkowych inwestycji w celu zwiększenia dostępnych zdolności przesyłowych. Jeżeli Komisja, po otrzymaniu wniosku o przedłużenie, uzna, że wymagane są zmiany w podejściu regulacyjnym określonym w niniejszej decyzji lub że dla zwiększenia konkurencji lub integracji rynku niezbędne są inne warunki, należy zapewnić wystarczająco dużo czasu na ich wprowadzenie w życie, a także należy powiadomić z odpowiednim wyprzedzeniem innych uczestników rynku o możliwych zmianach dostępnych transgranicznych zdolności przesyłowych.

Artykuł 5

Jeżeli dostawcy usług na rzecz elastyczności wykażą konkretne zainteresowanie realizacją projektów, które mogłyby zwiększyć dostępną zdolność do obrotu w hybrydowym połączeniu międzysystemowym Kriegers Flak dzięki wykorzystaniu usług na rzecz elastyczności, władze duńskie i niemieckie należą do rozważania takich inwestycji, wykorzystując ich potencjał do zwiększenia dostępnej zdolności do obrotu do wartości minimalnej określonej w art. 16 ust. 8 rozporządzenia w sprawie energii elektrycznej. W przypadku gdy takie inwestycje są proponowane, ale nie są możliwe w ramach hybrydowego połączenia międzysystemowego Kriegers Flak, władze krajowe informują o tym Komisję.

Artykuł 6

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Danii oraz Republiki Federalnej Niemiec.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 listopada 2020 r.

W imieniu Komisji

Kadri SIMSON

Członek Komisji

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2020/2124**z dnia 9 grudnia 2020 r.****nieudzielająca pozwolenia unijnego na rodzinę produktów biobójczych „Contec Hydrogen Peroxide”***(notyfikowana jako dokument nr C(2020) 8394)***(Jedynie tekst w języku angielskim jest autentyczny)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 44 ust. 5 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 25 stycznia 2017 r. przedsiębiorstwo Contec Cleanroom (UK) Ltd. złożyło wniosek zgodnie z art. 43 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 528/2012 o pozwolenie na rodzinę produktów biobójczych o nazwie „Contec Hydrogen Peroxide”, należąca do grupy produktowej 2, zgodnie z opisem w załączniku V do tego rozporządzenia, przedstawiając pisemne potwierdzenie, że właściwy organ Zjednoczonego Królestwa zgodził się dokonać oceny wniosku. W dniu 25 marca 2019 r. Contec Europe przejął funkcję potencjalnego posiadacza zezwolenia ze względu na wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej, a właściwy organ Słowenii zgodził się przejąć rolę właściwego organu oceniającego od dnia 1 lutego 2020 r. Wniosek został zarejestrowany w rejestrze produktów biobójczych pod numerem BC-GN057178-26.
- (2) „Contec Hydrogen Peroxide” zawiera nadtlenek wodoru jako substancję czynną, która figuruje w unijnym wykazie zatwierdzonych substancji czynnych, o którym mowa w art. 9 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 528/2012.
- (3) W dniu 28 sierpnia 2019 r. właściwy organ oceniający przedłożył Europejskiej Agencji Chemikaliów („Agencja”), zgodnie z art. 44 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 528/2012, sprawozdanie z oceny i wnioski ze swojej oceny.
- (4) W dniu 7 kwietnia 2020 r. Agencja przedłożyła Komisji opinię ⁽²⁾ na temat „Contec Hydrogen Peroxide” zgodnie z art. 44 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 528/2012.
- (5) W opinii stwierdzono, że „Contec Hydrogen Peroxide” jest „rodziną produktów biobójczych” w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. s) rozporządzenia (UE) nr 528/2012, ale nie spełnia warunku określonego w art. 19 ust. 1 lit. b) ppkt (i) tego rozporządzenia.
- (6) Zgodnie z opinią Agencji wnioskodawca nie wykazał, że „Contec Hydrogen Peroxide” jest wystarczająco skuteczny, ze względu na niespójności w przedłożonych badaniach skuteczności, które nie wykazały, że spełnione zostały wszystkie odpowiednie kryteria.
- (7) Komisja zgadza się z opinią Agencji i uważa, że w związku z tym nie należy udzielić pozwolenia unijnego na „Contec Hydrogen Peroxide”.
- (8) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Produktów Biobójczych,

⁽¹⁾ Dz.U. L 167 z 27.6.2012, s. 1.⁽²⁾ Opinia ECHA w sprawie pozwolenia unijnego na rodzinę produktów biobójczych „Contec Hydrogen Peroxide”, ECHA/BPC/248/2020, przyjęta w dniu 5 marca 2020 r., <https://echa.europa.eu/bpc-opinions-on-union-authorisation>.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przedsiębiorstwu Contec Europe nie udziela się pozwolenia unijnego na udostępnianie na rynku i stosowanie rodziny produktów biobójczych „Contec Hydrogen Peroxide”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Contec Europe, ZI du Prat, Avenue Paul Dupleix, 56000 Vannes, Francja.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 grudnia 2020 r.

W imieniu Komisji
Stella KYRIAKIDES
Członek Komisji

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2020/2125**z dnia 16 grudnia 2020 r.****w sprawie uznania rządu Nunavut za organ upoważniony do wydawania dokumentów potwierdzających zgodność z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1007/2009 w odniesieniu do wprowadzania do obrotu w Unii produktów z fok**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1007/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie handlu produktami z fok ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 3 ust. 1a akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1007/2009 wprowadza zharmonizowane zasady dotyczące wprowadzania do obrotu w Unii produktów z fok. W art. 3 ust. 1 tego rozporządzenia określono warunki wprowadzania do obrotu produktów z fok pochodzących z polowań prowadzonych przez Eskimosów lub inne społeczności autochtoniczne. W momencie wprowadzania do obrotu produktów z fok, dołącza się do nich dokument poświadczający zgodność z warunkami określonymi w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1007/2009 wydany przez organ uznany w tym celu przez Komisję.
- (2) Decyzją C(2015) 5253 ⁽²⁾ Komisja uznała „Departament Środowiska Rządu Nunavut” za organ upoważniony do wydawania dokumentów potwierdzających spełnienie warunków określonych w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1007/2009 w odniesieniu do wprowadzania do obrotu w Unii produktów z fok.
- (3) W związku ze zmianami do rozporządzenia (WE) nr 1007/2009, wprowadzonymi rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1775 ⁽³⁾ i rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2015/1850 ⁽⁴⁾, Komisja przyjęła decyzję C(2015) 7273 ⁽⁵⁾ w uzupełnieniu decyzji C(2015) 5253.
- (4) W dniu 4 sierpnia 2020 r. Komisja otrzymała pismo z Departamentu Rozwoju Gospodarczego i Transportu Nunavut z dnia 22 kwietnia 2020 r. zawierające wniosek o zmianę nazwy jego uznanego organu w celu odzwierciedlenia reorganizacji w rządzie Nunavut.
- (5) Departament Rozwoju Gospodarczego i Transportu rządu Nunavut zwrócił się o zmianę nazwy „Departament Środowiska rządu Nunavut” na „rząd Nunavut”.
- (6) Departament Rozwoju Gospodarczego i Transportu Rządu Nunavut uściślił, że zmiana nazwy nie oznacza zmiany jakiegokolwiek funkcji lub roli uznanego organu.
- (7) Organ „rząd Nunavut” spełnia wymogi dotyczące uznanych organów określone w art. 3 ust. 1a akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 1007/2009 i art. 3 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/1850.

⁽¹⁾ Dz.U. L 286 z 31.10.2009, s. 36.⁽²⁾ Decyzja Komisji C(2015) 5253 z dnia 30 lipca 2015 r. uznająca Departament Środowiska rządu Nunavut do celów art. 6 rozporządzenia Komisji (UE) nr 737/2010 z dnia 10 sierpnia 2010 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1007/2009 w sprawie handlu produktami z fok.⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1775 z dnia 6 października 2015 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1007/2009 w sprawie handlu produktami z fok i uchylające rozporządzenie Komisji (UE) nr 737/2010 (Dz.U. L 262 z 7.10.2015, s. 1).⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1850 z dnia 13 października 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1007/2009 w sprawie handlu produktami z fok (Dz.U. L 271 z 16.10.2015, s. 1).⁽⁵⁾ Decyzja Komisji C(2015) 7273 z dnia 26 października 2015 r. uznająca Departament Środowiska rządu Nunavut zgodnie z art. 3 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/1850 ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1007/2009 w sprawie handlu produktami z fok.

- (8) Należy zatem uznać organ „rząd Nunavut” za organ upoważniony do wydawania dokumentów potwierdzających spełnienie warunków określonych w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1007/2009,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym uznaje się organ „rząd Nunavut” za organ upoważniony do wydawania dokumentów potwierdzających spełnienie warunków określonych w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1007/2009.

Artykuł 2

Decyzje C(2015) 5253 i C(2015) 7273 tracą moc.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 grudnia 2020 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2020/2126**z dnia 16 grudnia 2020 r.****w sprawie ustalenia rocznych limitów emisji państw członkowskich na lata 2021–2030 zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/842****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/842 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie wiążących rocznych redukcji emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie od 2021 r. do 2030 r. przyczyniających się do działań na rzecz klimatu w celu wywiązania się z zobowiązań wynikających z Porozumienia paryskiego oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 525/2013 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Aby określić roczne limity emisji państw członkowskich na lata 2021–2030 w sektorach objętych zakresem rozporządzenia (UE) 2018/842, odpowiednie obliczenia muszą opierać się na jak najdokładniejszych dostępnych danych. W związku z tym całkowite emisje gazów cieplarnianych, wchodzące w zakres rozporządzenia (UE) 2018/842 i przedłożone Komisji przez państwa członkowskie zgodnie z art. 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 ⁽²⁾, w 2020 r. ustala się w następstwie kompleksowego przeglądu. Przegląd ten został przeprowadzony przez Komisję wspomaganą przez Europejską Agencję Środowiska zgodnie z art. 19 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 525/2013 i stanowi zweryfikowane dane dotyczące emisji gazów cieplarnianych za lata 2005 i 2016–2018 zgodnie z art. 4 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2018/842.
- (2) Dane równie dokładne jak zweryfikowane dane inwentaryzacyjne są wymagane w odniesieniu do emisji gazów cieplarnianych z instalacji stacjonarnych objętych zakresem dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾ ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii („EU ETS”) oparty na unijnym rejestrze zweryfikowanych emisji z tych instalacji (zwanym dalej „rejestrem”). W zakresie, w jakim emisje z 2005 r. w rejestrze EU ETS nie odpowiadają obecnemu zakresowi dyrektywy 2003/87/WE lub rozporządzenia (UE) 2018/842, do celów dostarczania uzupełniających danych dotyczących emisji wykorzystuje się odpowiednie decyzje Komisji ⁽⁴⁾ przyjęte na podstawie dyrektywy 2003/87/WE lub decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 406/2009/WE ⁽⁵⁾, a także krajowe plany rozdziału uprawnień i korespondencja służbowa między Komisją a odpowiednimi państwami członkowskimi.

⁽¹⁾ Dz.U. L 156 z 19.6.2018, s. 26.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie mechanizmu monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych oraz zgłaszania innych informacji na poziomie krajowym i unijnym, mających znaczenie dla zmiany klimatu, oraz uchylające decyzję nr 280/2004/WE (Dz.U. L 165 z 18.6.2013, s. 13).

⁽³⁾ Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32).

⁽⁴⁾ Decyzja Komisji 2013/162/UE z dnia 26 marca 2013 r. określająca roczne limity emisji państw członkowskich na lata 2013–2020 zgodnie z decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 406/2009/WE (Dz.U. L 90 z 28.3.2013, s. 106). Decyzja wykonawcza Komisji 2013/634/UE z dnia 31 października 2013 r. dotycząca dostosowania rocznych limitów emisji państw członkowskich na lata 2013–2020 zgodnie z decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 406/2009/WE (Dz.U. L 292 z 1.11.2013, s. 19). Decyzja Komisji (UE) 2017/1471 z dnia 10 sierpnia 2017 r. zmieniająca decyzję 2013/162/UE w celu skorygowania rocznych limitów emisji państw członkowskich na okres od 2017 r. do 2020 r. (Dz.U. L 209 z 12.8.2017, s. 53).

⁽⁵⁾ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 406/2009/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie wysiłków podjętych przez państwa członkowskie, zmierzających do zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych w celu realizacji do roku 2020 zobowiązań Wspólnoty dotyczących redukcji emisji gazów cieplarnianych (Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 136).

- (3) Aby zapewnić spójność ustalonych rocznych limitów emisji ze zgłoszonymi emisjami gazów cieplarnianych na każdy rok w okresie od 2021–2030, roczne limity emisji państw członkowskich należy obliczać w ekwiwalentach CO₂ poprzez zastosowanie tych samych wartości współczynników ocieplenia globalnego, tj. wartości określonych w 5. sprawozdaniu z oceny Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu i wymienionych w załączniku do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/1044 ⁽⁶⁾.
- (4) Aby obliczyć roczny limit emisji dla każdego państwa członkowskiego na 2030 r. zgodnie z redukcją emisji gazów cieplarnianych w 2030 r. w odniesieniu do ich poziomów z 2005 r. określonych w załączniku I do rozporządzenia (UE) 2018/842, zastosowanie ma pięcioetapowa metoda.
- (5) Po pierwsze, określa się wartość emisji gazów cieplarnianych w 2005 r. Od zweryfikowanej łącznej wielkości emisji gazów cieplarnianych za 2005 r. odejmuje się ilość emisji gazów cieplarnianych z instalacji stacjonarnych objętych zakresem dyrektywy 2003/87/WE, które istniały w 2005 r. W odniesieniu do państw członkowskich uczestniczących w EU ETS po 2005 r. zastosowanie ma wielkość emisji z 2005 r. określona w decyzji 2013/162/UE. Rozszerzenie zakresu dyrektywy 2003/87/WE w 2013 r. jest odzwierciedlone przez obliczenie równoważnej wartości dla 2005 r. odpowiedniego dostosowania rocznego limitu emisji na 2020 r. zgodnie z decyzją nr 406/2009/WE, jak określono w decyzji wykonawczej 2013/634/UE. Zgodnie z wymogiem zawartym w art. 10 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2018/842 obliczenia odzwierciedlają również zmiany pokrycia instalacjami w latach 2005–2012, w taki sam sposób jak w decyzji (UE) 2017/1471.
- (6) Po drugie, roczny limit emisji dla każdego państwa członkowskiego na 2030 r. oblicza się poprzez zastosowanie wartości procentowej określonej w załączniku I do rozporządzenia (UE) 2018/842 do obliczonej wartości emisji na 2005 r.
- (7) Po trzecie, średnią wielkość emisji gazów cieplarnianych objętych zakresem rozporządzenia (UE) 2018/842 w latach 2016, 2017 i 2018 dla każdego państwa członkowskiego oblicza się, odejmując średnią ilość zweryfikowanych emisji gazów cieplarnianych z instalacji stacjonarnych objętych zakresem dyrektywy 2003/87/WE w latach 2016, 2017 i 2018 w danym państwie członkowskim oraz emisje CO₂ z lotnictwa krajowego od średniej łącznej zweryfikowanej emisji gazów cieplarnianych w latach 2016, 2017 i 2018.
- (8) Po czwarte, oblicza się roczne limity emisji dla każdego państwa członkowskiego na lata 2021–2029. Są one ustalane na podstawie liniowej ścieżki poczynawszy od średniej ilości na lata 2016, 2017 i 2018 w pięciu dwunastych okresach od 2019 r. do 2020 r., a kończąc na rocznym limicie emisji na 2030 r. W przypadku Grecji, Chorwacji i Węgier liniowa ścieżka rozpoczyna się w 2020 r., ponieważ skutkuje to niższym przydziałem dla tych państw członkowskich.
- (9) Na koniec koryguje się wartości rocznych limitów emisji. Uprawnienia w ramach EU ETS odnoszące się do emisji gazów cieplarnianych z instalacji stacjonarnych wyłączonych z EU ETS zgodnie z art. 27 dyrektywy 2003/87/WE, zgłoszone Komisji przez państwa członkowskie na mocy tego artykułu, w zakresie, w jakim są wyłączone z unijnego pułapu emisji na mocy tej dyrektywy poczynawszy od 2021 r., są zatem objęte zakresem stosowania rozporządzenia (UE) 2018/842. Następnie ilości odliczone od pułapu dodaje się do rocznych limitów emisji odpowiednich państw członkowskich na lata 2021–2030. Kwotę dostosowania określoną w załączniku IV do rozporządzenia (UE) 2018/842 dodaje się do rocznego limitu emisji na 2021 r. dla każdego państwa członkowskiego wymienionego w tym załączniku.
- (10) Całkowite maksymalne ilości dla niektórych państw członkowskich po redukcji uprawnień w ramach EU ETS, które mogą być brane pod uwagę w celu zapewnienia zgodności danego państwa członkowskiego z przepisami w latach 2021–2030 zgodnie z art. 9 rozporządzenia (UE) 2018/842, ustala się poprzez zastosowanie wartości procentowych zgłoszonych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 6 ust. 3 tego rozporządzenia do obliczonych wartości emisji gazów cieplarnianych w 2005 r.
- (11) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Zmiany Klimatu,

⁽⁶⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/1044 z dnia 8 maja 2020 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 w odniesieniu do wartości współczynników globalnego ocieplenia oraz wytycznych dotyczących wykazów, a także w odniesieniu do unijnego systemu wykazów, oraz uchylające rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 666/2014 (Dz.U. L 230 z 17.7.2020, s. 1).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Wartości emisji gazów cieplarnianych w 2005 r. dla każdego państwa członkowskiego zgodnie z art. 4 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2018/842 stosuje się zgodnie z załącznikiem I do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Roczny limit emisji dla każdego państwa członkowskiego na każdy rok w okresie od 2021 r. do 2030 r. na podstawie art. 4 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2018/842, dostosowany zgodnie z art. 10 tego rozporządzenia, ma zastosowanie zgodnie z załącznikiem II do niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Całkowite ilości zgodnie z art. 4 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2018/842, które można brać pod uwagę w celu zapewnienia zgodności danego państwa członkowskiego z przepisami art. 9 tego rozporządzenia, stosuje się zgodnie z załącznikiem III do niniejszej decyzji.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 grudnia 2020 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK I

Wartości emisji gazów cieplarnianych w 2005 r. dla każdego państwa członkowskiego zgodnie z art. 4 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2018/842

Państwo członkowskie	Wartość emisji gazów cieplarnianych w 2005 r. w tonach ekwiwalentu CO ₂
Belgia	81 605 589
Bułgaria	22 326 386
Czechy	64 965 295
Dania	40 368 089
Niemcy	484 694 619
Estonia	6 196 136
Irlandia	47 687 589
Grecja	62 985 180
Hiszpania	241 979 192
Francja	401 113 722
Chorwacja	18 056 312
Włochy	343 101 747
Cypr	4 266 823
Łotwa	8 597 807
Litwa	13 062 124
Luksemburg	10 116 187
Węgry	47 826 909
Malta	1 020 601
Niderlandy	128 112 158
Austria	56 991 984
Polska	192 472 253
Portugalia	48 635 827
Rumunia	78 235 752
Słowenia	11 826 308
Słowacja	23 137 112
Finlandia	34 439 858
Szwecja	43 228 505

Roczne limity emisji dla każdego państwa członkowskiego na każdy rok w okresie od 2021 r. do 2030 r. na podstawie art. 4 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2018/842, dostosowane zgodnie z art. 10 tego rozporządzenia

Państwo członkowskie	Skorygowana wartość rocznego przydziału emisji w tonach ekwiwalentu CO ₂									
	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030
Belgia	71 141 629	69 130 741	67 119 852	65 108 964	63 098 075	61 087 187	59 076 298	57 065 410	55 054 522	53 043 633
Bułgaria	27 116 956	25 159 860	24 805 676	24 451 491	24 097 307	23 743 123	23 388 939	23 034 755	22 680 571	22 326 386
Czechy	65 984 531	60 913 974	60 283 497	59 653 019	59 022 541	58 392 064	57 761 586	57 131 109	56 500 631	55 870 153
Dania	32 127 535	31 293 868	30 460 202	29 626 535	28 792 868	27 959 201	27 125 535	26 291 868	25 458 201	24 624 534
Niemcy	427 306 142	413 224 443	399 142 745	385 061 046	370 979 348	356 897 650	342 815 951	328 734 253	314 652 554	300 570 856
Estonia	6 223 937	6 001 620	5 925 247	5 848 875	5 772 502	5 696 129	5 619 756	5 543 384	5 467 011	5 390 638
Irlandia	43 479 402	42 357 392	41 235 382	40 113 372	38 991 362	37 869 352	36 747 342	35 625 332	34 503 322	33 381 312
Grecja	46 227 407	46 969 645	47 711 883	48 454 122	49 196 360	49 938 598	50 680 836	51 423 075	52 165 313	52 907 551
Hiszpania	200 997 922	198 671 005	196 344 088	194 017 170	191 690 253	189 363 335	187 036 418	184 709 500	182 382 583	180 055 665
Francja	335 726 735	326 506 522	317 286 309	308 066 096	298 845 883	289 625 670	280 405 456	271 185 243	261 965 030	252 744 817
Chorwacja	17 661 355	16 544 497	16 576 348	16 608 198	16 640 049	16 671 899	16 703 749	16 735 600	16 767 450	16 799 301
Włochy	273 503 734	268 765 611	264 027 488	259 289 365	254 551 242	249 813 118	245 074 995	240 336 872	235 598 749	230 860 626
Cypr	4 072 960	3 980 718	3 888 477	3 796 235	3 703 993	3 611 752	3 519 510	3 427 269	3 335 027	3 242 785
Łotwa	10 649 507	8 854 834	8 758 222	8 661 610	8 564 998	8 468 386	8 371 774	8 275 162	8 178 551	8 081 939
Litwa	16 112 304	13 717 534	13 488 659	13 259 784	13 030 909	12 802 033	12 573 158	12 344 283	12 115 408	11 886 533
Luksemburg	8 406 740	8 147 070	7 887 400	7 627 731	7 368 061	7 108 391	6 848 721	6 589 052	6 329 382	6 069 712
Węgry	49 906 277	43 342 400	43 484 478	43 626 556	43 768 634	43 910 712	44 052 791	44 194 869	44 336 947	44 479 025
Malta	2 065 044	1 239 449	1 187 854	1 136 258	1 084 663	1 033 068	981 473	929 878	878 282	826 687
Niderlandy	98 513 233	96 677 516	94 841 800	93 006 083	91 170 366	89 334 649	87 498 932	85 663 215	83 827 498	81 991 781
Austria	48 768 448	47 402 495	46 036 542	44 670 589	43 304 636	41 938 683	40 572 729	39 206 776	37 840 823	36 474 870
Polska	215 005 372	204 376 828	201 204 624	198 032 420	194 860 216	191 688 012	188 515 807	185 343 603	182 171 399	178 999 195
Portugalia	42 526 461	40 821 093	40 770 978	40 720 863	40 670 748	40 620 633	40 570 518	40 520 403	40 470 288	40 420 173

Rumunia	87 878 093	76 914 871	76 884 391	76 853 912	76 823 433	76 792 954	76 762 474	76 731 995	76 701 516	76 671 037
Słowenia	11 403 194	11 107 762	10 991 138	10 874 515	10 757 891	10 641 268	10 524 644	10 408 021	10 291 397	10 174 774
Słowacja	23 410 477	21 151 422	21 052 577	20 953 731	20 854 886	20 756 040	20 657 195	20 558 350	20 459 504	20 360 659
Finlandia	28 840 335	27 970 110	27 099 886	26 229 661	25 359 436	24 489 212	23 618 987	22 748 762	21 878 538	21 008 313
Szwecja	31 331 358	30 731 996	30 132 635	29 533 273	28 933 911	28 334 550	27 735 188	27 135 826	26 536 464	25 937 103

ZAŁĄCZNIK III

Całkowite ilości na podstawie art. 4 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2018/842, które mogą być brane pod uwagę na użytek oceny zgodności państwa członkowskiego na podstawie art. 9 tego rozporządzenia

Państwo członkowskie	Całkowita ilość w tonach ekwiwalentu CO ₂
Belgia	15 423 456
Dania	8 073 618
Irlandia	19 075 035
Luksemburg	4 046 475
Malta	204 120
Austria	11 398 397
Finlandia	6 887 972

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2020/2127**z dnia 16 grudnia 2020 r.****zmieniająca decyzję wykonawczą Komisji (UE) 2019/541 w sprawie równoważności ram prawnych i nadzorczych mających zastosowanie do zatwierdzonych giełd i uznanych operatorów rynku w Singapurze zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 28 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 28 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 600/2014 określono systemy obrotu, w których kontrahenci finansowi określani w art. 2 pkt 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 ⁽²⁾ oraz kontrahenci niefinansowi spełniający warunki, o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 648/2012, mogą zawierać transakcje w zakresie instrumentów pochodnych należących do klasy tych instrumentów, co do których ogłoszono obowiązek obrotu. Systemy obrotu, w których takie transakcje mogą być zawierane, ograniczają się do rynków regulowanych, wielostronnych platform obrotu (MTF), zorganizowanych platform obrotu (OTF) oraz systemów obrotu państw trzecich uznanych przez Komisję jako podlegające równoważnym wymogom prawnym i skutecznemu nadzorowi w danym państwie trzecim. Dane państwo trzecie jest również zobowiązane do zapewnienia skutecznego równoważnego systemu uznawania systemów obrotu zatwierdzonych na mocy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE ⁽³⁾.
- (2) Zgodnie z art. 28 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 600/2014 Komisja, w drodze decyzji wykonawczej (UE) 2019/541 ⁽⁴⁾, ustaliła, że ramy prawne i nadzorcze, mające zastosowanie do zatwierdzonych giełd (AE) i uznanych operatorów rynku (RMO) mających siedzibę w Singapurze i upoważnionych przez Urząd Monetarny Singapuru (MAS), spełniają prawnie wiążące wymogi równoważne wymogom dotyczącym unijnych systemów obrotu określonym w dyrektywie 2014/65/UE, rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 ⁽⁵⁾ i rozporządzeniu (UE) nr 600/2014, i podlegają skutecznemu nadzorowi i egzekwowaniu przepisów w Singapurze.
- (3) Wykaz AE i RMO określony w załączniku do decyzji wykonawczej (UE) 2019/541 może zostać zaktualizowany w celu rozszerzenia, w stosownych przypadkach, zakresu decyzji w sprawie równoważności określonej w art. 28 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 600/2014 na dodatkowe AE i RMO w Singapurze lub w celu usunięcia AE i RMO z tego wykazu. Komisja może przeprowadzić szczegółowy przegląd w dowolnym czasie, w przypadku gdy rozwój sytuacji spowoduje konieczność dokonania przez Komisję ponownej oceny uznania zawartego w tej decyzji. Na podstawie ustaleń wynikających z regularnego lub szczegółowego przeglądu Komisja może podjąć decyzję o zmianie lub uchyleniu tej decyzji w każdym momencie, w szczególności w przypadku gdy rozwój sytuacji wpływa na warunki, na podstawie których ta decyzja została przyjęta.

⁽¹⁾ Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 84.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349).

⁽⁴⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/541 z dnia 1 kwietnia 2019 r. w sprawie równoważności ram prawnych i nadzorczych mających zastosowanie do zatwierdzonych giełd i uznanych operatorów rynku w Singapurze zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 (Dz.U. L 93 z 2.4.2019, s. 18).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylające dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 1).

- (4) Od czasu przyjęcia decyzji wykonawczej (UE) 2019/541 szereg dodatkowych RMO mających siedzibę w Singapurze uzyskało zezwolenie MAS na obrót instrumentami pochodnymi należącymi do klasy instrumentów pochodnych, która została zgłoszona jako podlegająca obowiązkowi obrotu. W świetle informacji otrzymanych od MAS te dodatkowe RMO spełniają prawnie wiążące wymogi określone w decyzji wykonawczej (UE) 2019/541 jako równoważne wymogom dla unijnych systemów obrotu określonym w dyrektywie 2014/65/UE. Komisja uważa zatem, że należy zaktualizować wykaz AE i RMO określony w decyzji wykonawczej (UE) 2019/541, który powinien zostać zmieniony w celu uwzględnienia dodatkowych RMO mających siedzibę w Singapurze i zatwierdzonych przez MAS.
- (5) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Europejskiego Komitetu Papierów Wartościowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik do decyzji wykonawczej (UE) 2019/541 zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie trzeciego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 grudnia 2020 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK

Zatwierdzone giełdy, które zostały zatwierdzone przez Urząd Monetarny Singapuru i uznane za równoważne z systemami obrotu zgodnie z definicją określoną w dyrektywie 2014/65/UE:

- 1) Asia Pacific Exchange Pte Ltd;
- 2) ICE Futures Singapore Pte Ltd;
- 3) Singapore Exchange Derivatives Trading Limited.

Uznani operatorzy rynku, którzy zostali zatwierdzeni przez Urząd Monetarny Singapuru i uznani za równoważnych z systemami obrotu zgodnie z definicją określoną w dyrektywie 2014/65/UE:

- 1) Cleartrade Exchange Pte Ltd;
 - 2) Tradition Singapore (Pte) Ltd;
 - 3) BGC Partners (Singapore) Ltd;
 - 4) GFI Group Pte Ltd;
 - 5) ICAP AP (Singapore) Pte Ltd;
 - 6) Tullet Prebon (Singapore) Ltd;
 - 7) Nittan Capital Singapore Pte Ltd;
 - 8) Bloomberg Tradebook Singapore Pte. Ltd.
-

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2020/2128**z dnia 16 grudnia 2020 r.****zmieniająca załącznik do decyzji wykonawczej 2014/709/UE w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich***(notyfikowana jako dokument nr C(2020) 9356)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzwspólnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 4,uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych mających zastosowanie w handlu wewnątrzunijnym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽²⁾, w szczególności jej art. 10 ust. 4,uwzględniając dyrektywę Rady 2002/99/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiającą przepisy o wymaganiach zdrowotnych dla zwierząt regulujące produkcję, przetwarzanie, dystrybucję oraz wprowadzanie produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi ⁽³⁾, w szczególności jej art. 4 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją wykonawczą Komisji 2014/709/UE ⁽⁴⁾ ustanowiono środki kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich, gdzie wystąpiły potwierdzone przypadki tej choroby u świń domowych lub dziczyźnych („zainteresowane państwa członkowskie”). W częściach I–IV załącznika do tej decyzji wykonawczej wyznaczono i wymieniono niektóre obszary zainteresowanych państw członkowskich w podziale według poziomu ryzyka na podstawie sytuacji epidemiologicznej w odniesieniu do tej choroby. Załącznik do decyzji wykonawczej 2014/709/UE był kilkakrotnie zmieniany w celu uwzględnienia zmian sytuacji epidemiologicznej w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w Unii, które należało odzwierciedlić w tym załączniku. Załącznik do decyzji wykonawczej 2014/709/UE został ostatnio zmieniony decyzją wykonawczą Komisji (UE) 2020/2019 ⁽⁵⁾ w następstwie zmian sytuacji epidemiologicznej w odniesieniu do tej choroby w Rumunii i Polsce.
- (2) Od czasu przyjęcia decyzji wykonawczej (UE) 2020/2019 na Słowacji, w Polsce i w Niemczech odnotowano nowe przypadki afrykańskiego pomoru świń u dziczyźnych świń.
- (3) W grudniu 2020 r. odnotowano kilka przypadków afrykańskiego pomoru świń u dziczyźnych świń w powiatach Vranov nad Topľou i Rimavská Sobota na Słowacji, na obszarach obecnie wymienionych w części I załącznika do decyzji wykonawczej 2014/709/UE. Te przypadki afrykańskiego pomoru świń u dziczyźnych świń oznaczają wzrost poziomu ryzyka, który należy uwzględnić w tym załączniku. W związku z tym wspomniane obszary Słowacji wymienione obecnie w części I załącznika do decyzji wykonawczej 2014/709/UE, na których wystąpiły te ostatnie przypadki afrykańskiego pomoru świń, powinny być teraz wymienione w części II tego załącznika, a nie w jego części I, a ponadto należy również ponownie określić i powiększyć obecne granice części I, aby uwzględnić te niedawne przypadki.

⁽¹⁾ Dz.U. L 395 z 30.12.1989, s. 13.⁽²⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 29.⁽³⁾ Dz.U. L 18 z 23.1.2003, s. 11.⁽⁴⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2014/709/UE z dnia 9 października 2014 r. w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich i uchylająca decyzję wykonawczą 2014/178/UE (Dz.U. L 295 z 11.10.2014, s. 63).⁽⁵⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2020/2019 z dnia 9 grudnia 2020 r. zmieniająca załącznik do decyzji wykonawczej 2014/709/UE w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich (Dz.U. L 415 z 10.12.2020, s. 53).

- (4) W grudniu 2020 r. odnotowano także kilka przypadków afrykańskiego pomoru świń u zdziczałych świń w powiecie ostródzkim w Polsce na obszarze wymienionym obecnie w części II załącznika do decyzji wykonawczej 2014/709/UE, który znajduje się w bliskim sąsiedztwie obszaru wymienionego obecnie w części I tego załącznika. Te nowe przypadki afrykańskiego pomoru świń u zdziczałych świń oznaczają wzrost poziomu ryzyka, który należy uwzględnić w tym załączniku. W związku z tym wspomniany obszar Polski wymieniony obecnie w części I powyższego załącznika, który znajduje się w bliskim sąsiedztwie obszaru wymienionego w części II, na którym wystąpiły te niedawne przypadki afrykańskiego pomoru świń, powinien być teraz wymieniony w części II tego załącznika, a nie w jego części I, a ponadto należy również ponownie określić i powiększyć obecne granice części I, aby uwzględnić te niedawne przypadki.
- (5) W grudniu 2020 r. odnotowano także kilka przypadków afrykańskiego pomoru świń u zdziczałych świń w powiecie Gorlitz w Niemczech na obszarze wymienionym obecnie w części II załącznika do decyzji wykonawczej 2014/709/UE, który znajduje się w bliskim sąsiedztwie obszaru wymienionego obecnie w części I tego załącznika. Te nowe przypadki afrykańskiego pomoru świń u zdziczałych świń oznaczają wzrost poziomu ryzyka, który należy uwzględnić w tym załączniku. W związku z tym wspomniany obszar Niemiec wymieniony obecnie w części I powyższego załącznika, który znajduje się w bliskim sąsiedztwie obszaru wymienionego w części II, na którym wystąpiły te niedawne przypadki afrykańskiego pomoru świń, powinien być teraz wymieniony w części II tego załącznika, a nie w jego części I, a ponadto należy również ponownie określić i powiększyć obecne granice części I, aby uwzględnić te niedawne przypadki.
- (6) W następstwie niedawnych przypadków afrykańskiego pomoru świń u zdziczałych świń na Słowacji, w Polsce i w Niemczech oraz biorąc pod uwagę obecną sytuację epidemiologiczną w Unii, dokonano ponownej oceny i aktualizacji podziału na obszary w tych państwach członkowskich. Ponadto ponownie oceniono i zaktualizowano również wprowadzone środki zarządzania ryzykiem. Zmiany te należy uwzględnić w załączniku do decyzji wykonawczej 2014/709/UE.
- (7) Aby uwzględnić niedawne zmiany sytuacji epidemiologicznej w zakresie afrykańskiego pomoru świń w Unii oraz aby proaktywnie zwalczać ryzyko związane z rozprzestrzenianiem się tej choroby, na Słowacji, w Polsce i w Niemczech należy wyznaczyć nowe obszary podwyższonego ryzyka o odpowiedniej wielkości oraz uwzględnić je w częściach I i II załącznika do decyzji wykonawczej 2014/709/UE.
- (8) Ze względu na pilny charakter sytuacji epidemiologicznej w Unii w odniesieniu do rozprzestrzeniania się afrykańskiego pomoru świń ważne jest, aby zmiany wprowadzone niniejszą decyzją w załączniku do decyzji wykonawczej 2014/709/UE stały się skuteczne tak szybko, jak jest to możliwe.
- (9) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik do decyzji wykonawczej 2014/709/UE zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 grudnia 2020 r.

W imieniu Komisji
Stella KYRIAKIDES
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Załącznik do decyzji wykonawczej 2014/709/UE otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK

CZĘŚĆ I

1. Estonia

Następujące obszary w Estonii:

— Hiniu maakond.

2. Węgry

Następujące obszary na Węgrzech:

- Békés megye 950950, 950960, 950970, 951950, 952050, 952750, 952850, 952950, 953050, 953150, 953650, 953660, 953750, 953850, 953960, 954250, 954260, 954350, 954450, 954550, 954650, 954750, 954850, 954860, 954950, 955050, 955150, 955250, 955260, 955270, 955350, 955450, 955510, 955650, 955750, 955760, 955850, 955950, 956050, 956060, 956150 és 956160 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Bács-Kiskun megye 600150, 600850, 601550, 601650, 601660, 601750, 601850, 601950, 602050, 603250, 603750 és 603850 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Budapest 1 kódszámú, vadgazdálkodási tevékenységre nem alkalmas területe,
- Csongrád-Csanád megye 800150, 800160, 800250, 802220, 802260, 802310 és 802450 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Fejér megye 400150, 400250, 400351, 400352, 400450, 400550, 401150, 401250, 401350, 402050, 402350, 402360, 402850, 402950, 403050, 403250, 403350, 403450, 403550, 403650, 403750, 403950, 403960, 403970, 404570, 404650, 404750, 404850, 404950, 404960, 405050, 405750, 405850, 405950, 406050, 406150, 406550, 406650 és 406750 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Jász-Nagykun-Szolnok megye 750150, 750160, 750260, 750350, 750450, 750460, 754450, 754550, 754560, 754570, 754650, 754750, 754950, 755050, 755150, 755250, 755350 és 755450 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Komárom-Esztergom megye 250150, 250250, 250350, 250450, 250460, 250550, 250650, 250750, 250850, 250950, 251050, 251150, 251250, 251350, 251360, 251450, 251550, 251650, 251750, 251850, 252150 és 252250, kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Pest megye 571550, 572150, 572250, 572350, 572550, 572650, 572750, 572850, 572950, 573150, 573250, 573260, 573350, 573360, 573450, 573850, 573950, 573960, 574050, 574150, 574350, 574360, 574550, 574650, 574750, 574850, 574860, 574950, 575050, 575150, 575250, 575350, 575550, 575650, 575750, 575850, 575950, 576050, 576150, 576250, 576350, 576450, 576650, 576750, 576850, 576950, 577050, 577150, 577350, 577450, 577650, 577850, 577950, 578050, 578150, 578250, 578350, 578360, 578450, 578550, 578560, 578650, 578850, 578950, 579050, 579150, 579250, 579350, 579450, 579460, 579550, 579650, 579750, 580250 és 580450 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe.

3. Łotwa

Następujące obszary na Łotwie:

- Pāvilostas novada Vērgales pagasts,
- Stopiņu novada daļa, kas atrodas uz rietumiem no autoceļa V36, P4 un P5, Acones ielas, Daugulupes ielas un Dauģulupītes,
- Grobiņas novads,
- Rucavas novada Dunikas pagasts.

4. Litwa

Następujące obszary na Litwie:

- Klaipėdos rajono savivaldybės: Agluonėnų, Priekulės, Veiviržėnų, Judrėnų, Endriejavo, Vėžaičių, Kretingalės ir Dauparų-Kvietinių seniūnijos,

- Palangos miesto savivaldybė,
- Plungės rajono savivaldybės: Nausodžio sen dalis nuo kelio 166 į pietryčius ir Kulių seniūnija.

5. Polska

Następujące obszary w Polsce:

w województwie warmińsko-mazurskim:

- gminy Wielbark i Rozogi w powiecie szczycieńskim,
- gminy Janowiec Kościelny, Janowo i część gminy Kozłowo położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Rączki – Kownatki – Gardyny w powiecie nidzickim,
- powiat działdowski,
- część gminy Dąbrówno położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 542 biegnącą od północnej granicy gminy do miejscowości Dąbrówno, a następnie na wschód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od miejscowości Dąbrówno przez miejscowości Zamkowy Młyn – Wądryn do południowej granicy gminy w powiecie ostródzkim,
- gminy Kisielice, Susz, miasto Iława i część gminy wiejskiej Iława położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 521 biegnącą od zachodniej granicy gminy do zachodniej granicy miasta Iława oraz na zachód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od południowej granicy gminy miasta Iława przez miejscowość Katarzynki do południowej granicy gminy w powiecie iławskim,
- powiat nowomiejski.

w województwie podlaskim:

- gminy Wysokie Mazowieckie z miastem Wysokie Mazowieckie, Czyżew i część gminy Kulesze Kościelne położona na południe od linii wyznaczonej przez linię kolejną w powiecie wysokomazowieckim,
- gminy Miastkowo, Nowogród, Śniadowo i Zbójna w powiecie łomżyńskim,
- gminy Szumowo, Zambrów z miastem Zambrów i część gminy Kołaki Kościelne położona na południe od linii wyznaczonej przez linię kolejową w powiecie zambrowskim,

w województwie mazowieckim:

- powiat ostrołęcki,
- powiat miejski Ostrołęka,
- gminy Bielsk, Brudzeń Duży, Drobin, Gąbin, Łąck, Nowy Duninów, Radzanowo, Słupno i Stara Biała w powiecie plockim,
- powiat miejski Płock,
- powiat sierpecki,
- powiat żuromiński,
- gminy Andrzejewo, Brok, Stary Lubotyń, Szulborze Wielkie, Wąsewo, Ostrów Mazowiecka z miastem Ostrów Mazowiecka, część gminy Małkinia Górna położona na północ od rzeki Brok w powiecie ostrowskim,
- gminy Dzierzgowo, Lipowiec Kościelny, miasto Mława, Radzanów, Szreńsk, Szydłowo i Wieczfnia Kościelna, w powiecie mławskim,
- powiat przasnyski,
- powiat makowski,
- gminy Gzy, Obryte, Zatory, Pułtusk i część gminy Winnica położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Bielany, Winnica i Pokrzywnica w powiecie pułtuskim,
- gminy wyszkowski,
- gminy Jadów, Strachówka i Tłuszcz w powiecie wołomińskim,
- gminy Korytnica, Liw, Łochów, Miedzna, Sadowne, Stoczek i miasto Węgrów w powiecie węgrowskim,

- gminy Kowala, Wierzbica, część gminy Wolanów położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 12 w powiecie radomskim,
- powiat miejski Radom,
- powiat szydłowiecki,
- powiat gostyniński,

w województwie podkarpackim:

- gminy Pruchnik, Rokietnica, Roźwienica, w powiecie jarosławskim,
- gminy Fredropol, Krasiczyn, Krzywczka, Medyka, Orły, Żurawica, Przemyśl w powiecie przemyskim,
- powiat miejski Przemyśl,
- gminy Gać, Jawornik Polski, Kańczuga, część gminy wiejskiej Przeworsk położona na zachód od miasta Przeworsk i na zachód od linii wyznaczonej przez autostradę A4 biegnącą od granicy z gminą Tryńcza do granicy miasta Przeworsk, część gminy Zarzecze położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 1594R biegnącą od północnej granicy gminy do miejscowości Zarzecze oraz na południe od linii wyznaczonej przez drogi nr 1617R oraz 1619R biegnącą do południowej granicy gminy w powiecie przeworskim,
- powiat łańcucki,
- gminy Trzebownisko, Głogów Małopolski i część gminy Sokołów Małopolski położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 875 w powiecie rzeszowskim,
- gminy Dzikowiec, Kolbuszowa, Niwiska i Raniżów w powiecie kolbuszowskim,
- gminy Borowa, Czermin, Gawłuszowice, Mielec z miastem Mielec, Padew Narodowa, Przecław, Tuszów Narodowy w powiecie mieleckim,

w województwie świętokrzyskim:

- powiat opatowski,
- powiat sandomierski,
- gminy Bogoria, Łubnice, Oleśnica, Osiek, Połaniec, Rytwiany i Staszów w powiecie staszowskim,
- gmina Skarżysko Kościelne w powiecie skarżyskim,
- gmina Wąchock, część gminy Brody położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 9 oraz na południowy zachód od linii wyznaczonej przez drogi: nr 0618T biegnącą od północnej granicy gminy do skrzyżowania w miejscowości Lipie, drogę biegnącą od miejscowości Lipie do wschodniej granicy gminy oraz na północ od drogi nr 42 i część gminy Mirzec położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 744 biegnącą od południowej granicy gminy do miejscowości Tychów Stary a następnie przez drogę nr 0566T biegnącą od miejscowości Tychów Stary w kierunku północno - wschodnim do granicy gminy w powiecie starachowickim,
- powiat ostrowiecki,
- gminy Gowarczów, Końskie i Stąporków w powiecie koneckim,

w województwie łódzkim:

- gminy Łyszkowice, Kocierzew Południowy, Kiernoza, Chąsno, Nieborów, część gminy wiejskiej Łowicz położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 92 biegnącej od granicy miasta Łowicz do zachodniej granicy gminy oraz część gminy wiejskiej Łowicz położona na wschód od granicy miasta Łowicz i na północ od granicy gminy Nieborów w powiecie łowickim,
- gminy Cielądz, Rawa Mazowiecka z miastem Rawa Mazowiecka w powiecie rawskim,
- gminy Bolimów, Głuchów, Godzianów, Lipce Reymontowskie, Maków, Nowy Kawęczyn, Skierniewice, Słupia w powiecie skierniewickim,
- powiat miejski Skierniewice,
- gminy Białaczów, Mniszków, Paradyż, Sławno i Żarnów w powiecie opoczyńskim,
- gminy Czerniewice, Inowłódz, Lubochnia, Rzeczyca, Tomaszów Mazowiecki z miastem Tomaszów Mazowiecki i Żelechlinek w powiecie tomaszowskim,

w województwie pomorskim:

- gminy Ostaszewo, miasto Krynica Morska oraz część gminy Nowy Dwór Gdański położona na południowy zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 55 biegnącą od południowej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 7, następnie przez drogę nr 7 i S7 biegnącą do zachodniej granicy gminy w powiecie nowodworskim,
- gminy Lichnowy, Miłoradz, Nowy Staw, Malbork z miastem Malbork w powiecie malborskim,
- gminy Mikołajki Pomorskie, Stary Targ i Sztum w powiecie sztumskim,
- powiat gdański,
- Miasto Gdańsk,
- powiat tczewski,
- powiat kwidzyński,

w województwie lubuskim:

- gminy Przytoczna, Pszczew, Skwierzyna i część gminy Trzciel położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 92 w powiecie międzychodzkiem,
- gminy Lubniewice i Krzeszyce w powiecie sulęcińskim,
- gminy Bogdaniec, Deszczno, Lubiszyn i część gminy Witnica położona na północny wschód od drogi biegnącej od zachodniej granicy gminy od miejscowości Krześnica, przez miejscowości Kamień Wielki - Mościce - Witnica - Kłopotowo do południowej granicy gminy w powiecie gorzowskim,

w województwie dolnośląskim:

- gminy Bolesławiec z miastem Bolesławiec, Gromadka i Osiecznica w powiecie bolesławieckim,
- gmina Węgliniec w powiecie zgorzeleckim,
- gmina Chocianów i część gminy Przemków położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 12 w powiecie polkowickim,
- gmina Jemielno, Niechlów i Góra w powiecie górowskim,
- gmina Rudna i Lubin z miastem Lubin w powiecie lubińskim,

w województwie wielkopolskim:

- gminy Krzemieniewo, Rydzyna, część gminy Świąciechowa położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 12 w powiecie leszczyńskim,
- część gminy Kwilcz położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 24, część gminy Międzychód położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 24 w powiecie międzychodzkiem,
- gminy Lwówek, Kuślin, Opalenica, część gminy Miedzichowo położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 92, część gminy Nowy Tomyśl położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 305 w powiecie nowotomyskim,
- gminy Granowo, Grodzisk Wielkopolski i część gminy Kamieniec położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 308 w powiecie grodziskim,
- gmina Czempiń, miasto Kościan, część gminy wiejskiej Kościan położona na północny zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 5 oraz na wschód od linii wyznaczonej przez kanał Obry, część gminy Krzywiń położona na wschód od linii wyznaczonej przez kanał Obry w powiecie kościańskim,
- powiat miejski Poznań,
- gminy Buk, Dopiewo, Komorniki, Tarnowo Podgórne, Stęszew, Swarzędz, Pobiedziska, Czerwonak, Mosina, miasto Luboń, miasto Puszczykowo i część gminy Kórnik położona na zachód od linii wyznaczonych przez drogi: nr S11 biegnącą od północnej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 434 i drogę nr 434 biegnącą od tego skrzyżowania do południowej granicy gminy, część gminy Rokietnica położona na południowy zachód od linii kolejowej biegnącej z Kłodzka do Wrocławia,

nącej od północnej granicy gminy w miejscowości Krzyszkowo do południowej granicy gminy w miejscowości Kiekrz oraz część gminy wiejskiej Murowana Goślina położona na południe od linii kolejowej biegnącej od północnej granicy miasta Murowana Goślina do północno-wschodniej granicy gminy w powiecie poznańskim,

- gmina Kiszkowo i część gminy Klecko położona na zachód od rzeki Mała Wełna w powiecie gnieźnieńskim,
- gminy Lubasz, Czarnków z miastem Czarnków, część gminy Połajewo na położona na północ od drogi łączącej miejscowości Chraplewo, Tarnówko-Boruszyn, Krosin, Jakubowo, Połajewo - ul. Ryczywolska do północno-wschodniej granicy gminy oraz część gminy Wieleń położona na południe od linii kolejowej biegnącej od wschodniej granicy gminy przez miasto Wieleń i miejscowość Herburtowo do zachodniej granicy gminy w powiecie czarnkowsko-trzcianeckim,
- gminy Duszniki, Kaźmierz, Pniewy, Ostroróg, Wronki, miasto Szamotuły i część gminy Szamotuły położona na zachód od zachodniej granicy miasta Szamotuły i na południe od linii kolejowej biegnącej od południowej granicy miasta Szamotuły, do południowo-wschodniej granicy gminy oraz część gminy Obrzycko położona na zachód od drogi nr 185 łączącej miejscowości Gaj Mały, Słapanowo i Obrzycko do północnej granicy miasta Obrzycko, a następnie na zachód od drogi przebiegającej przez miejscowość Chraplewo w powiecie szamotulskim,
- gmina Budzyń w powiecie chodzieskim,
- gminy Mieścisko, Skoki i Wągrowiec z miastem Wągrowiec w powiecie wągrowieckim,
- gmina Dobrzyca i część gminy Gizalki położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 443 w powiecie pleszewskim,
- gmina Zagórów w powiecie śłupeckim,
- gmina Pyzdry w powiecie wrzesińskim,
- gminy Kotlin, Żerków i część gminy Jarocin położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogi nr S11 i 15 w powiecie jarocińskim,
- gmina Rozdrażew, część gminy Koźmin Wielkopolski położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 15, część gminy Krotoszyn położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 15 oraz na wschód od granic miasta Krotoszyn w powiecie krotoszyńskim,
- gminy Nowe Skalmierzyce, Raszków, Ostrów Wielkopolski z miastem Ostrów Wielkopolski w powiecie ostrowskim,
- powiat miejski Kalisz,
- gminy Ceków – Kolonia, Godziesze Wielkie, Koźminek, Lisków, Mycielin, Opatówek, Szczytniki w powiecie kaliskim,
- gmina Malanów i część gminy Tuliszków położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 72 w powiecie tureckim,
- gminy Rychwał, Rzgów, część gminy Grodziec położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 443, część gminy Stare Miasto położona na południe od linii wyznaczonej przez autostradę nr A2 w powiecie konińskim,

w województwie zachodniopomorskim:

- część gminy Boleszkowice położona na północny wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 31 i część gminy Dębno położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 31 biegnącą od zachodniej granicy gminy do miejscowości Sarbinowo, a następnie na północ od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od miejscowości Sarbinowo przez miejscowość Krześnica do wschodniej granicy gminy w powiecie myśliborskim,
- gmina Mieszkowice w powiecie gryfińskim.

6. Słowacja

Następujące obszary na Słowacji:

- the whole district of Vranov nad Topľou, except municipalities included in part II,
- the whole district of Humenné,
- the whole district of Snina,

- the whole district of Medzilaborce
- the whole district of Stropkov
- the whole district of Svidník, except municipalities included in part II,
- the whole district of Bardejov, except municipalities included in part II,
- the whole district of Sobrance, except municipalities included in part III,
- in the district of Michalovce municipality Strážske,
- in the district of Gelnica, the whole municipalities of Uhorná, Smolnícka Huta, Mníšek nad Hnilcom, Prakovce, Helcmanovce, Gelnica, Kojšov, Veľký Folkmár, Jaklovce, Žakarovce, Margecany, Henclová and Stará Voda,
- in the whole district of Prešov, except municipalities included in part II,
- in the whole district of Sabinov, except municipalities included in part II,
- in the district Stará Ľubovňa, the whole municipalities of Šambron., Hromoš, Vislanka, Ďurková, Plavnica, Plaveč, Ľubotín, Údol, Orlov, Starina, Legnava,
- in the district of Rožňava, the whole municipalities of Brzotín, Gočaltovo, Honce, Jovice, Kružná, Kunová Teplica, Pača, Pašková, Pašková, Rakovnica,
- Rozložná, Rožňavské Bystré, Rožňava, Rudná, Štítik, Vidová, Čučma and Betliar,
- in the district of Revúca, the whole municipalities of Držkovce, Chvalová, Gemerské Teplice, Gemerský Sad, Hucín, Jelšava, Leváre, Licince, Nadraž, Prihradzaný, Sekerešovo, Šivetice, Kameňany, Višňové, Rybník and Sása, Turčok, Rákoš, Sirk, Hrlica, Ploské, Ratková,
- in the district of Michalovce, the whole municipality of Strážske,
- in the district of Rimavská Sobota, municipalities located south of the road No.526 not included in Part II,
- in the district of Lučenec, the whole municipalities of Trenč, Veľká nad Ipľom, Jelšovec, Panické Dravce, Lučenec, Kalonda, Rapovce, Trebeľovce, Mučín, Lipovany, Pleš, Fiľakovské Kováče, Ratka, Fiľakovo, Biskupice, Belina, Radzovce, Čakanovce, Šiatorská Bukovinka, Čamovce, Šurice, Halič, Mašková, Ľuboreč, Šíd and Prša, Holiša, Boľkovce, Pinciná, Nitra nad Ipľom, Nové Hony, Veľké Dravce, Buzitka, Šávoľ, Bulhary,
- in the district of Veľký Krtíš, the whole municipalities of Ipeľské Predmostie, Veľká Ves nad Ipľom, Sečianky, Kleňany, Hrušov, Vinica, Balog nad Ipľom, Dolinka, Kosihy nad Ipľom, Ďurkovce, Širákov, Kamenné Kosihy, Seľany, Veľká Čalomija, Malá Čalomija, Koláre, Trebušovce, Chrastince, Lesenice, Slovenské Ďarmoty, Opatovská Nová Ves, Bátorová, Nenince, Záhorce, Želovce, Sklabíná, Nová Ves, Obeckov, Vrbovka, Kiarov, Kováčovce, Zombor, Olováry, Čeláre, Glabušovce, Veľké Straciny, Malé Straciny, Malý Krtíš, Veľký Krtíš, Pôtor, Veľké Zlievce, Malé Zlievce, Bušince, Muľa, Ľuboriečka, Dolná Strehová, Vieska, Slovenské Kľačany, Horná Strehová, Chráňany and Závada.

7. Grecja

Następujące obszary w Grecji:

- in the regional unit of Drama:
 - the community departments of Sidironero and Skaloti and the municipal departments of Livadero and Ksiropotamo (in Drama municipality),
 - the municipal department of Paranesti (in Paranesti municipality),
 - the municipal departments of Kokkinogeia, Mikropoli, Panorama, Pyrgoi (in Prosotsani municipality),
 - the municipal departments of Kato Nevrokopi, Chrysokéfalo, Achladea, Vathytopos, Volakas, Granitis, Dasotos, Eksohi, Katafyto, Lefkogeia, Mikrokleisoura, Mikromilea, Ochyro, Pagoneri, Perithorio, Kato Vrontou and Potamoi (in Kato Nevrokopi municipality),
- in the regional unit of Xanthi:
 - the municipal departments of Kimmerion, Stavroupoli, Gerakas, Dafnonas, Komnina, Kariofyto and Neochori (in Xanthi municipality),

- the community departments of Satres, Thermes, Kotyli, and the municipal departments of Myki, Echinós and Oraio and (in Myki municipality),
- the community department of Selero and the municipal department of Sounio (in Avdira municipality),
- in the regional unit of Rodopi:
 - the municipal departments of Komotini, Anthochorio, Gratini, Thrylorio, Kalhas, Karydia, Kikidio, Kosmio, Pandrosos, Aigeiros, Kallisti, Meleti, Neo Sidirochori and Mega Doukato (in Komotini municipality),
 - the municipal departments of Ipio, Arriana, Darmeni, Archontika, Fillyra, Ano Drosini, Aratos and the Community Departments Kehros and Organi (in Arriana municipality),
 - the municipal departments of Iasmos, Sostis, Asomatoi, Polyanthos and Amvrosia and the community department of Amaxades (in Iasmos municipality),
 - the municipal department of Amaranta (in Maroneia Sapon municipality),
- in the regional unit of Evros:
 - the municipal departments of Kyriaki, Mandra, Mavrokklisi, Mikro Dereio, Protokklisi, Roussa, Goniko, Geriko, Sidirochori, Megalo Derio, Sidiro, Giannouli, Agriani and Petrolofos (in Soufli municipality),
 - the municipal departments of Dikaia, Arzos, Elaia, Therapio, Komara, Marasia, Ormenio, Pentalofos, Petrola, Plati, Ptelea, Kyprinos, Zoni, Fulakio, Spilaio, Nea Vyssa, Kavili, Kastanies, Rizia, Sterna, Ampelakia, Valtos, Megali Doxipara, Neochori and Chandras (in Orestiada municipality),
 - the municipal departments of Asvestades, Ellinochori, Karoti, Koufovouno, Kiani, Mani, Sitochori, Alepochori, Asproneri, Metaxades, Vrysika, Doksa, Elafoxori, Ladi, Paliouri and Poimeniko (in Didymoteicho municipality),
- in the regional unit of Serres:
 - the municipal departments of Kerkini, Livadia, Makrynitsa, Neochori, Platanakia, Petritsi, Akritochori, Vyroneia, Gonimo, Mandraki, Megalochori, Rodopoli, Ano Poroia, Katw Poroia, Sidirokastro, Vamvakophyto, Promahonas, Kamaroto, Strymonochori, Charopo, Kastanousi and Chortero and the community departments of Achladochori, Agkistro and Kapnophyto (in Sintiki municipality),
 - the municipal departments of Serres, Elaionas and Oinoussa and the community departments of Orini and Ano Vrontou (in Serres municipality),
 - the municipal departments of Dasochoriou, Irakleia, Valtero, Karperi, Koimisi, Lithotopos, Limnochori, Podismo and Chrysochorafa (in Irakleia municipality).

8. Niemcy

Następujące obszary w Niemczech:

Bundesland Brandenburg:

- Landkreis Dahme-Spreewald:
 - Gemeinde Alt Zauche-Wußwerk,
 - Gemeinde Byhleguhre-Byhlen,
 - Gemeinde Märkische Heide,
 - Gemeinde Neu Zauche,
 - Gemeinde Schwielochsee mit den Gemarkungen Groß Liebitz, Guhlen, Mochow und Siegadel,
 - Gemeinde Spreewaldheide,
 - Gemeinde Straupitz,
- Landkreis Märkisch-Oderland:
 - Gemeinde Neuhardenberg,
 - Gemeinde Gusow-Platkow,
 - Gemeinde Lietzen,

- Gemeinde Falkenhagen (Mark),
 - Gemeinde Zeschdorf,
 - Gemeinde Treplin,
 - Gemeinde Lebus mit den Gemarkungen Wüste-Kunersdorf, Wulkow bei Booßen, Schönfließ, Mallnow – westlich der Bahnstrecke RB 60,
 - Gemeinde Fichtenhöhe – westlich der Bahnstrecke RB 60,
 - Gemeinde Lindendorf – westlich der Bahnstrecke RB 60,
 - Gemeinde Vierlinden – westlich der Bahnstrecke RB 60,
 - Gemeinde Müncheberg mit den Gemarkungen Trebnitz und Jahnsfelde,
 - Gemeinde Letschin mit den Gemarkungen Steintoch, Neu Rosenthal, Letschin, Kiehnwerder, Sietzing, Kienitz, Wilhelmsaue, Posedin, Solikante, Klein Neuendorf, Neubarnim, Ortwig, Groß Neuendorf, Ortwig Graben, Mehrlin-Graben und Zelliner Loose,
 - Gemeinde Seelow – westlich der Bahnstrecke RB 60,
 - Landkreis Oder-Spree:
 - Gemeinde Storkow (Mark),
 - Gemeinde Wendisch Rietz,
 - Gemeinde Reichenwalde,
 - Gemeinde Diensdorf-Radlow,
 - Gemeinde Bad Saarow,
 - Gemeinde Rietz-Neuendorf mit den Gemarkungen Buckow, Glienicke, Behrensdorf, Ahrensdorf, Herzberg, Görzig, Pfaffendorf, Sauen, Wilmersdorf (G), Neubrück, Drahendorf, Alt Golm,
 - Gemeinde Tauche mit den Gemarkungen Briescht, Kossenblatt, Werder, Görsdorf (B), Giesendorf, Wiesendorf, Wulfersdorf, Falkenberg (T), Lindenberg,
 - Gemeinde Steinhöfel mit den Gemarkungen Demnitz, Steinhöfel, Hasenfelde, Ahrensdorf, Heinersdorf, Tempelberg,
 - Gemeinde Langewahl,
 - Gemeinde Berkenbrück,
 - Gemeinde Briesen (Mark),
 - Gemeinde Jacobsdorf,
 - Landkreis Spree-Neiße:
 - Gemeinde Jänschwalde,
 - Gemeinde Peitz,
 - Gemeinde Tauer,
 - Gemeinde Turnow-Preilack,
 - Gemeinde Drachhausen,
 - Gemeinde Schmogrow-Fehrow,
 - Gemeinde Drehnitz,
 - Gemeinde Guben mit der Gemarkung Schlagsdorf,
 - Gemeinde Schenkendöbern mit den Gemarkungen Grabko, Kerkwitz, Groß Gastrose,
 - kreisfreie Stadt Frankfurt (Oder),
- Bundesland Sachsen:
- Landkreis Görlitz:
 - Gemeinde Boxberg / O. L. östlich der K8481 und nördlich der S131,
 - Gemeinde Gablenz,
 - Gemeinde Görlitz nördlich der Bundesautobahn 4,

- Gemeinde Groß Düben,
- Gemeinde Hähnichen,
- Gemeinde Krauschwitz sofern nicht bereits Teil des gefährdeten Gebietes,
- Gemeinde Kreba-Neudorf östlich der S131 sowie der S121,
- Gemeinde Mücka östlich der S121,
- Gemeinde Neißeau,
- Gemeinde Niesky nördlich der S121 und westlich der B115,
- Gemeinde Quitzdorf am See nördlich der S121,
- Gemeinde Rietschen sofern nicht bereits Teil des gefährdeten Gebietes,
- Gemeinde Rothenburg/ O. L., sofern nicht bereits Teil des gefährdeten Gebietes,
- Gemeinde Schleife,
- Gemeinde Trebendorf östlich der K8481,
- Gemeinde Weißkeißel sofern nicht bereits Teil des gefährdeten Gebietes,
- Gemeinde Weißwasser / O. L. östlich der K8481.

CZĘŚĆ II

1. Bułgaria

Następujące obszary w Bułgarii:

- the whole region of Haskovo,
- the whole region of Yambol,
- the whole region of Stara Zagora,
- the whole region of Pernik,
- the whole region of Kyustendil,
- the whole region of Plovdiv,
- the whole region of Pazardzhik,
- the whole region of Smolyan,
- the whole region of Burgas excluding the areas in Part III.

2. Estonia

Następujące obszary w Estonii:

- Eesti Vabariik (välja arvatud Hiiumaakond).

3. Węgry

Następujące obszary na Węgrzech:

- Békés megye 950150, 950250, 950350, 950450, 950550, 950650, 950660, 950750, 950850, 950860, 951050, 951150, 951250, 951260, 951350, 951450, 951460, 951550, 951650, 951750, 952150, 952250, 952350, 952450, 952550, 952650, 953250, 953260, 953270, 953350, 953450, 953550, 953560, 953950, 954050, 954060, 954150, 956250, 956350, 956450, 956550, 956650 és 956750 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Borsod-Abaúj-Zemplén megye valamennyi vadgazdálkodási egységének teljes területe,
- Fejér megye 403150, 403160, 403260, 404250, 404550, 404560, 405450, 405550, 405650, 406450 és 407050 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Hajdú-Bihar megye valamennyi vadgazdálkodási egységének teljes területe,
- Heves megye valamennyi vadgazdálkodási egységének teljes területe,

- Jász-Nagykun-Szolnok megye 750250, 750550, 750650, 750750, 750850, 750970, 750980, 751050, 751150, 751160, 751250, 751260, 751350, 751360, 751450, 751460, 751470, 751550, 751650, 751750, 751850, 751950, 752150, 752250, 752350, 752450, 752460, 752550, 752560, 752650, 752750, 752850, 752950, 753060, 753070, 753150, 753250, 753310, 753450, 753550, 753650, 753660, 753750, 753850, 753950, 753960, 754050, 754150, 754250, 754360, 754370, 754850, 755550, 755650 és 755750 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Komárom-Esztergom megye: 251950, 252050, 252350, 252450, 252460, 252550, 252650, 252750, 252850, 252860, 252950, 252960, 253050, 253150, 253250, 253350, 253450 és 253550 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Nógrád megye valamennyi vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Pest megye 570150, 570250, 570350, 570450, 570550, 570650, 570750, 570850, 570950, 571050, 571150, 571250, 571350, 571650, 571750, 571760, 571850, 571950, 572050, 573550, 573650, 574250, 577250, 580050 és 580150 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Szabolcs-Szatmár-Bereg megye valamennyi vadgazdálkodási egységének teljes területe.

4. Łotwa

Następujące obszary na Łotwie:

- Ādažu novads,
- Aizputes novads Aizputes, Āravas un Lažas pagasts, Kalvenes pagasta daļa uz rietumiem no ceļa pie Vārtājas upes līdz autoceļam A9, uz dienvidiem no autoceļa A9, uz rietumiem no autoceļa V1200, Kazdangas pagasta daļa uz rietumiem no ceļa V1200, P115, P117, V1296, Aizputes pilsēta,
- Aglonas novads,
- Aizkraukles novads,
- Aknīstes novads,
- Alojas novads,
- Alsungas novads,
- Alūksnes novads,
- Amatas novads,
- Apes novads,
- Auces novads,
- Babītes novads,
- Baldones novads,
- Baltinavas novads,
- Balvu novads,
- Bauskas novads,
- Beverīnas novads,
- Brocēnu novads,
- Burtnieku novads,
- Carnikavas novads,
- Cēsu novads
- Cesvaines novads,
- Ciblas novads,
- Dagdas novads,
- Daugavpils novads,
- Dobeles novads,
- Dundagas novads,

- Durbes novads,
- Engures novads,
- Ērgļu novads,
- Garkalnes novads,
- Gulbenes novads,
- Iecavas novads,
- Ikšķiles novads,
- Ilūkstes novads,
- Inčukalna novads,
- Jaunjelgavas novads,
- Jaunpiebalgas novads,
- Jaunpils novads,
- Jēkabpils novads,
- Jelgavas novads,
- Kandavas novads,
- Kārsavas novads,
- Ķeguma novads,
- Ķekavas novads,
- Kocēnu novads,
- Kokneses novads,
- Krāslavas novads,
- Krimuldas novads,
- Krustpils novads,
- Kuldīgas novada, Laidu pagasta daļa uz ziemeļiem no autoceļa V1296, Padures, Rumbas, Rendas, Kabiles, Vārmes, Pelču, Ēdoles, Īvandes, Kurmāles, Turlavas, Gudenieku un Snēpeles pagasts, Kuldīgas pilsēta,
- Lielvārdes novads,
- Līgatnes novads,
- Limbažu novads,
- Līvānu novads,
- Lubānas novads,
- Ludzas novads,
- Madonas novads,
- Mālpils novads,
- Mārupes novads,
- Mazsalacas novads,
- Mērsraga novads,
- Naukšēnu novads,
- Neretas novads,
- Ogres novads,
- Olaines novads,
- Ozolnieku novads,

- Pārgaujas novads,
- Pāvilostas novada Sakas pagasts, Pāvilostas pilsēta,
- Pļaviņu novads,
- Preiļu novads,
- Priekules novads,
- Priekuļu novads,
- Raunas novads,
- republikas pilsēta Daugavpils,
- republikas pilsēta Jelgava,
- republikas pilsēta Jēkabpils,
- republikas pilsēta Jūrmala,
- republikas pilsēta Rēzekne,
- republikas pilsēta Valmiera,
- Rēzeknes novads,
- Riebiņu novads,
- Rojas novads,
- Ropažu novads,
- Rugāju novads,
- Rundāles novads,
- Rūjienas novads,
- Salacgrīvas novads,
- Salas novads,
- Salaspils novads,
- Saldus novads,
- Saulkrastu novads,
- Sējas novads,
- Siguldas novads,
- Skrīveru novads,
- Skrundas novada Raņķu pagasta daļa uz ziemeļiem no autoceļa V1272 līdz robežai ar Ventas upi, Skrundas pagasta daļa no Skrundas uz ziemeļiem no autoceļa A9 un austrumiem no Ventas upes,
- Smiltenes novads,
- Stopiņu novada daļa, kas atrodas uz austrumiem no autoceļa V36, P4 un P5, Acones ielas, Dauguļupes ielas un Dauguļupītes,
- Strenču novads,
- Talsu novads,
- Tērvetes novads,
- Tukuma novads,
- Vaiņodes novada Vaiņodes pagasts un Embūtes pagasta daļa uz dienvidiem autoceļa P116, P106,
- Valkas novads,
- Varakļānu novads,

- Vārkavas novads,
- Vecpiebalgas novads,
- Vecumnieku novads,
- Ventspils novads,
- Viesītes novads,
- Viļakas novads,
- Viļānu novads,
- Zilupes novads.

5. Litwa

Następujące obszary na Litwie:

- Alytaus miesto savivaldybė,
- Alytaus rajono savivaldybė,
- Anykščių rajono savivaldybė,
- Akmenės rajono savivaldybė,
- Birštono savivaldybė,
- Biržų miesto savivaldybė,
- Biržų rajono savivaldybė,
- Druskininkų savivaldybė,
- Elektrėnų savivaldybė,
- Ignalinos rajono savivaldybė,
- Jonavos rajono savivaldybė,
- Joniškio rajono savivaldybė,
- Jurbarko rajono savivaldybė: Eržvilko, Girdžių, Jurbarko miesto, Jurbarkų, Raudonės, Šimkaičių, Skirsnemunės, Smalininkų, Veliuonos ir Viešvilės seniūnijos,
- Kaišiadorių rajono savivaldybė,
- Kalvarijos savivaldybė,
- Kauno miesto savivaldybė,
- Kauno rajono savivaldybė: Akademijos, Alšėnų, Batniavos, Ežerėlio, Domeikavos, Garliavos, Garliavos apylinkių, Karmėlavos, Kulautuvos, Lapių, Linksmakalnio, Neveronių, Raudondvario, Ringaudų, Rokų, Samylų, Taurakiemio, Vandžiogalos, Užliedžių, Vilkijos, ir Zapyškio seniūnijos, Babtų seniūnijos dalis į rytus nuo kelio A1, ir Vilkijos apylinkių seniūnijos dalis į vakarus nuo kelio Nr. 1907,
- Kazlų rūdų savivaldybė,
- Kelmės rajono savivaldybė,
- Kėdainių rajono savivaldybė: Dotnuvos, Gudžiūnų, Kėdainių miesto, Krakių, Pelėdnagių, Surviliškio, Šėtos, Truskavos, Vilainių ir Josvainių seniūnijos dalis į šiaurę ir rytus nuo kelio Nr. 229 ir Nr. 2032,
- Kupiškio rajono savivaldybė,
- Kretingos rajono savivaldybė,
- Lazdijų rajono savivaldybė,
- Marijampolės savivaldybė,
- Mažeikių rajono savivaldybė,
- Molėtų rajono savivaldybė,

- Pagėgių savivaldybė,
- Pakruojo rajono savivaldybė,
- Panevėžio rajono savivaldybė,
- Panevėžio miesto savivaldybė,
- Pasvalio rajono savivaldybė,
- Radviliškio rajono savivaldybė,
- Rietavo savivaldybė,
- Prienų rajono savivaldybė,
- Plungės rajono savivaldybė: Žlibinų, Stalgėnų, Nausodžio sen dalis nuo kelio Nr. 166 į šiaurės vakarus, Plungės miesto ir Šateikių seniūnijos,
- Raseinių rajono savivaldybė: Betygalos, Girkalnio, Kalnujų, Nemakščių, Pagojukų, Paliepių, Raseinių miesto, Raseinių, Šiluvos, Viduklės seniūnijos,
- Rokiškio rajono savivaldybė,
- Skuodo rajono savivaldybės: Aleksandrijos, Ylakių, Lenkimų, Mosėdžio, Skuodo ir Skuodo miesto seniūnijos,
- Šakių rajono savivaldybė,
- Šalčininkų rajono savivaldybė,
- Šiaulių miesto savivaldybė,
- Šiaulių rajono savivaldybė,
- Šilutės rajono savivaldybė,
- Širvintų rajono savivaldybė,
- Šilalės rajono savivaldybė,
- Švenčionių rajono savivaldybė,
- Tauragės rajono savivaldybė,
- Telšių rajono savivaldybė,
- Trakų rajono savivaldybė,
- Ukmergės rajono savivaldybė,
- Utenos rajono savivaldybė,
- Varėnos rajono savivaldybė,
- Vilniaus miesto savivaldybė,
- Vilniaus rajono savivaldybė,
- Vilkaviškio rajono savivaldybė,
- Visagino savivaldybė,
- Zarasų rajono savivaldybė.

6. Polska

Następujące obszary w Polsce:

w województwie warmińsko-mazurskim:

- gminy Kalinowo, Stare Juchy, Prostki oraz gmina wiejska Elk w powiecie elckim,
- powiat elbląski,
- powiat miejski Elbląg,

- powiat gołdapski,
 - powiat piski,
 - gminy Górowo Iławeckie z miastem Górowo Iławeckie i Sępólno w powiecie bartoszyckim,
 - gminy Biskupiec, Kolno, część gminy Olsztynek położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr S51 biegnącą od wschodniej granicy gminy do miejscowości Ameryka oraz na zachód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od skrzyżowania z drogą S51 do północnej granicy gminy, łączącej miejscowości Mańki – Mycyny – Ameryka w powiecie olsztyńskim,
 - gmina Grunwald, część gminy Małdyty położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr S7, część gminy Miłomłyn położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr S7, część gminy wiejskiej Ostróda położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr S7 oraz na południe od drogi nr 16, część miasta Ostróda położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr S7, część gminy Dąbrówno położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 542 biegnącą od północnej granicy gminy do miejscowości Dąbrówno, a następnie na zachód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od miejscowości Dąbrówno przez miejscowości Zamkowy Młyn – Wądryń do południowej granicy gminy w powiecie ostródzkim,
 - powiat giżycki,
 - powiat braniewski,
 - powiat kętrzyński,
 - gminy Lubomino i Orneta w powiecie lidzbarskim,
 - gmina Nidzica i część gminy Kozłowo położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Rączki – Kownatki – Gardyny w powiecie nidzickim,
 - gminy Dźwierzuty, Jedwabno, Pasym, Szczytno i miasto Szczytno i Świętajno w powiecie szczycieńskim,
 - powiat mrągowski,
 - gminy Lubawa, miasto Lubawa, Zalewo i część gminy wiejskiej Iława położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 521 biegnącą od zachodniej granicy gminy do zachodniej granicy miasta Iława oraz na wschód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od południowej granicy gminy miasta Iława przez miejscowość Katarzynki do południowej granicy gminy w powiecie iławskim,
 - powiat węgorzewski,
- w województwie podlaskim:
- powiat bielski,
 - powiat grajewski,
 - powiat moniecki,
 - powiat sejneński,
 - gminy Łomża, Piątnica, Jedwabne, Przytuły i Wizna w powiecie łomżyńskim,
 - powiat miejski Łomża,
 - powiat siemiatycki,
 - powiat hajnowski,
 - gminy Ciechanowiec, Klukowo, Szepietowo, Kobylin-Borzymy, Nowe Piekuty, Sokoły i część gminy Kulesze Kościelne położona na północ od linii wyznaczonej przez linię kolejową w powiecie wysokomazowieckim,
 - gmina Rutki i część gminy Kołaki Kościelne położona na północ od linii wyznaczonej przez linię kolejową w powiecie zambrowskim,
 - powiat kolneński z miastem Kolno,
 - powiat białostocki,

- gminy Filipów, Jeleniewo, Przemośl, Raczek, Rutka-Tartak, Suwałki, Szymbark Wiśnicz oraz część gminy Bakałarzewo położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę 653 biegnącej od zachodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą 1122B oraz na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 1122B biegnącą od drogi 653 w kierunku południowym do skrzyżowania z drogą 1124B i następnie na północny wschód od drogi nr 1124B biegnącej od skrzyżowania z drogą 1122B do granicy z gminą Raczek w powiecie suwalskim,
 - powiat miejski Suwałki,
 - powiat augustowski,
 - powiat sokółski,
 - powiat miejski Białystok,
- w województwie mazowieckim:
- powiat siedlecki,
 - powiat miejski Siedlce,
 - gminy Bielany, Cerańów, Jabłonna Lacka, Kosów Lacki, Repki, Sabnie, Sterdyni i gmina wiejska Sokołów Podlaski w powiecie sokołowskim,
 - gminy Grębków i Wierzbno w powiecie węgrowskim,
 - powiat łosicki,
 - powiat ciechanowski,
 - powiat sochaczewski,
 - gminy Policzna, Przyłęk, Tczów i Zwolen w powiecie zwolenkim,
 - powiat kozienicki,
 - gminy Chotcza i Solec nad Wisłą w powiecie lipskim,
 - gminy Gózd, Jastrzębia, Jedlnia Letnisko, Pionki z miastem Pionki, Skaryszew, Jedlińsk, Przytyk, Zakrzew, część gminy Iłża położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 9, część gminy Wolanów położona na północ od drogi nr 12 w powiecie radomskim,
 - gminy Bodzanów, Bulkowo, Starożreby, Słubice, Wyszogród i Mała Wieś w powiecie płockim,
 - powiat nowodworski,
 - powiat płoński,
 - gminy Pokrzywnica, Świercze i część gminy Winnica położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Bielany, Winnica i Pokrzywnica w powiecie pułtuskim,
 - gminy Dębówka, Klembów, Poświętne, Radzymin, Wołomin, miasto Kobylka, miasto Marki, miasto Ząbki, miasto Zielonka w powiecie wołomińskim,
 - gminy Borowie, Garwolin z miastem Garwolin, Miastków Kościelny, Parysów, Pilawa, część gminy Wilga położona na północ od linii wyznaczonej przez rzekę Wilga biegnącą od wschodniej granicy gminy do ujścia do rzeki Wisły, część gminy Górzno położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Łąki i Górzno biegnącą od wschodniej granicy gminy, następnie od miejscowości Górzno na północ od drogi nr 1328W biegnącej do drogi nr 17, a następnie na północ od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od drogi nr 17 do zachodniej granicy gminy przez miejscowości Józefów i Kobyla Wola w powiecie garwolińskim,
 - gminy Boguty – Pianki, Zaręby Kościelne, Nur i część gminy Małkinia Górna położona na południe od rzeki Brok w powiecie ostrowskim,
 - gminy Stupsk, Wiśniewo i Strzegowo w powiecie mławskim,
 - powiat miński,
 - powiat otwocki,
 - powiat warszawski zachodni,
 - powiat legionowski,

- powiat piaseczyński,
- powiat pruszkowski,
- powiat grójecki,
- powiat grodziski,
- powiat żyrardowski,
- powiat białobrzeski,
- powiat przysuski,
- powiat miejski Warszawa,

w województwie lubelskim:

- powiat bialski,
- powiat miejski Biała Podlaska,
- gminy Batorz, Godziszów, Janów Lubelski, Modliborzyce i Potok Wielki w powiecie janowskim,
- gminy Janowiec, Kazimierz Dolny, Końskowola, Kurów, Markuszów, Nałęczów, Puławy z miastem Puławy, Wąwolnica i Żyrzyn w powiecie puławskim,
- gminy Nowodwór, miasto Dęblin i część gminy Ryki położona na południe od linii wyznaczonej przez linię kolejową powiecie ryckim,
- gminy Adamów, Krzywda, Stoczek Łukowski z miastem Stoczek Łukowski, Wola Mysłowska, Trzebieszów, Stanin, Wojcieszków, gmina wiejska Łuków i miasto Łuków w powiecie łukowskim,
- powiat lubelski,
- powiat miejski Lublin,
- gminy Niedźwiada, Ostrów Lubelski, Serniki i Uścimów w powiecie lubartowskim,
- powiat łęczyński,
- powiat świdnicki,
- gminy Fajslawice, Gorzków, Izbica, Krasnystaw z miastem Krasnystaw, Kraśniczyn, Łopiennik Górny, Siennica Różana i część gminy Żółkiewka położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 842 w powiecie krasnostawskim,
- gminy Chełm, Ruda – Huta, Sawin, Rejowiec, Rejowiec Fabryczny z miastem Rejowiec Fabryczny, Siedliszcze, Wierzbica, część gminy Dorohusk położona na północ od linii wyznaczonej przez linię kolejową, część gminy Wojsławice położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę 1839L, część gminy Leśniowice położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę 1839L w powiecie chełmskim,
- powiat miejski Chełm,
- powiat kraśnicki,
- powiat opolski,
- powiat parczewski,
- powiat włodawski,
- powiat radzyński,

w województwie podkarpackim:

- powiat stalowowolski,
- gminy Oleszyce, Lubaczów z miastem Lubaczów, Wielkie Oczy w powiecie lubaczowskim,
- część gminy Kamień położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 19, część gminy Sokołów Małopolski położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 875 w powiecie rzeszowskim,

- gminy Cmolas i Majdan Królewski w powiecie kolbuszowskim,
- gminy Grodzisko Dolne, część gminy wiejskiej Leżajsk położona na południe od miasta Leżajsk oraz na zachód od linii wyznaczonej przez rzekę San, w powiecie leżańskim,
- gmina Jarocin, część gminy Harasiuki położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 1048 R, część gminy Ulanów położona na północ od linii wyznaczonej przez rzekę Tanew, część gminy Nisko położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 19 oraz na północ od linii wyznaczonej przez linię kolejową biegnącą od wschodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 19, część gminy Jeżowe położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 19 w powiecie niżańskim,
- powiat tarnobrzski,

w województwie pomorskim:

- gminy Dzierżgoń i Stary Dzierżgoń w powiecie sztumskim,
- gmina Stare Pole w powiecie malborskim,
- gminy Stegny, Sztutowo i część gminy Nowy Dwór Gdański położona na północny wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 55 biegnącą od południowej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 7, następnie przez drogę nr 7 i S7 biegnącą do zachodniej granicy gminy w powiecie nowodworskim,

w województwie świętokrzyskim:

- gmina Tarłów i część gminy Ożarów położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 74 w powiecie opatowskim,
- część gminy Brody położona na zachód od linii kolejowej biegnącej od miejscowości Marcule i od północnej granicy gminy przez miejscowości Klepacze i Karczma Kunowska do południowej granicy gminy oraz na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 9 i na północny wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 0618T biegnącą od północnej granicy gminy do skrzyżowania w miejscowości Lipie oraz przez drogę biegnącą od miejscowości Lipie do wschodniej granicy gminy i część gminy Mirzec położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 744 biegnącą od południowej granicy gminy do miejscowości Tychów Stary a następnie przez drogę nr 0566T biegnącą od miejscowości Tychów Stary w kierunku północno – wschodnim do granicy gminy w powiecie starachowickim,

w województwie lubuskim:

- powiat wschowski,
- gmina Kostrzyn nad Odrą i część gminy Witnica położona na południowy zachód od drogi biegnącej od zachodniej granicy gminy od miejscowości Krześnica, przez miejscowości Kamień Wielki - Mościce - Witnica - Kłopotowo do południowej granicy gminy w powiecie gorzowskim,
- gminy Gubin z miastem Gubin, Maszewo i część gminy Bytnica położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 1157F w powiecie krośnieńskim,
- powiat słubicki,
- gminy Słońsk, Sulęcín i Torzym w powiecie sulęcińskim,
- gminy Bledzew i Międzyrzecz w powiecie międzyrzeckim,
- gminy Kolsko, część gminy Kozuchów położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 283 biegnącą od wschodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 290 i na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 290 biegnącej od miasta Mirocin Dolny do zachodniej granicy gminy, część gminy Bytom Odrzański położona na północny zachód od linii wyznaczonej przez drogi nr 293 i 326, część gminy Nowe Miasteczko położona na zachód od linii wyznaczonych przez drogi nr 293 i 328, część gminy Siedlisko położona na północny zachód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od rzeki Odry przy południowej granicy gminy do drogi nr 326 łączącej się z drogą nr 325 biegnącą w kierunku miejscowości Różanówka do skrzyżowania z drogą nr 321 biegnącą od tego skrzyżowania w kierunku miejscowości Bielawy, a następnie przedłużoną przez drogę przeciwpożarową biegnącą od drogi nr 321 w miejscowości Bielawy do granicy gminy w powiecie nowosolskim,

- gminy Nowogród Bobrzański, Trzebiechów część gminy Bojadła położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 278 biegnącą od wschodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 282 i na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 282 biegnącej od miasta Bojadła do zachodniej granicy gminy i część gminy Sulechów położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr S3 w powiecie zielonogórskim,
- powiat żarski,
- gminy Brzeźnica, Iłowa, Małomice, Szprotawa, Wymiarki, Żagań, miasto Żagań, miasto Gozdnicza, część gminy Niegosławice położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 328 w powiecie żagańskim,
- gminy Lubrza, Łagów i Świebodzin w powiecie świebodzińskim,

w województwie dolnośląskim:

- gmina Pęcław, część gminy Kotla położona na północ od linii wyznaczonej przez rzekę Krzycki Rów, część gminy wiejskiej Głogów położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogi nr 12, 319 oraz 329, część miasta Głogów położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 12 w powiecie głogowskim,
- gminy Grębocice i Polkowice w powiecie polkowickim,

w województwie wielkopolskim:

- gminy Przemęt i Wolsztyn w powiecie wolsztyńskim,
- gmina Wielichowo część gminy Kamieniec położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 308 i część gminy Rakoniewice położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 305 w powiecie grodziskim,
- gminy Lipno, Osieczna, Wijewo, Włoszakowice i część gminy Świąciechowa położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 12 w powiecie leszczyńskim,
- gmina Śmigiel, część gminy wiejskiej Kościan położona na południowy wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 5 oraz na zachód od linii wyznaczonej przez kanał Obry, część gminy Krzywiń położona na zachód od linii wyznaczonej przez kanał Obry w powiecie kościańskim,
- powiat miejski Leszno,
- powiat obornicki,
- część gminy Połajewo na położona na południe od drogi łączącej miejscowości Chraplewo, Tarnówko-Boruszyn, Krosin, Jakubowo, Połajewo - ul. Ryczywolska do północno-wschodniej granicy gminy w powiecie czarnkowsko-trzcianeckim,
- gmina Suchy Las, część gminy wiejskiej Murowana Goślina położona na północ od linii kolejowej biegnącej od północnej granicy miasta Murowana Goślina do północno-wschodniej granicy gminy oraz część gminy Rokietnica położona na północ i na wschód od linii kolejowej biegnącej od północnej granicy gminy w miejscowości Krzyszkowo do południowej granicy gminy w miejscowości Kiekrz w powiecie poznańskim,
- część gminy Szamotuły położona na wschód od wschodniej granicy miasta Szamotuły i na północ od linii kolejowej biegnącej od południowej granicy miasta Szamotuły do południowo-wschodniej granicy gminy oraz część gminy Obrzycko położona na wschód od drogi nr 185 łączącej miejscowości Gaj Mały, Słoplanowo i Obrzycko do północnej granicy miasta Obrzycko, a następnie na wschód od drogi przebiegającej przez miejscowość Chraplewo w powiecie szamotulskim.

w województwie łódzkim:

- gminy Drzewica, Opoczno i Poświętne w powiecie opoczyńskim,
- gminy Biała Rawska, Regnów i Sadkowice w powiecie rawskim,
- gmina Kowiesy w powiecie skierniewickim,

w województwie zachodniopomorskim:

- część gminy Boleszkowice położona na południowy zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 31 i część gminy Dębno położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 31 biegnącą od zachodniej granicy gminy do miejscowości Sarbinowo, a następnie na południe od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od miejscowości Sarbinowo przez miejscowość Krześnica do wschodniej granicy gminy w powiecie myśliborskim.

7. Słowacja

Następujące obszary na Słowacji:

- in the district of Gelnica, the whole municipality of Smolník,
- In the district of Košice-okolie the municipalities of Opátka, Košická Belá, Malá Lodina, Veľká Lodina, Kysak, Sokol, Trebejov, Obišovce, Družstevná pri Hornáde, Kostolány nad Hornádom, Budimír, Vajkovce, Chrastné, Čížatice, Kráľovce, Ploské, Nová Polhora, Boliarov, Kecerovce, Vtáčkovce, Herľany, Rankovce, Mudrovce, Kecerovský Lipovec, Opiná, Bunetice,
- the whole city of Košice,
- in the district of Michalovce, the whole municipalities of Tušice, Moravany, Pozdišovce, Michalovce, Zalužice, Lúčky, Závadka, Hnojné, Poruba pod Vihorlatom, Jovsa, Kusín, Klokočov, Kaluža, Vinné, Trnava pri Laborci, Oreské, Staré, Zbudza, Petrovce nad Laborcom, Lesné, Suché, Rakovec nad Ondavou, Nacina Ves, Voľa, and Pusté Čemerné,
- in the district of Vranov nad Topľou, the whole municipalities of Zámuto, Rudlov, Jusková Voľa, Banské, Cabov, Davidov, Kamenná Poruba, Vehec, Čaklov, Sol', Komárany, Čičava, Nižný Kručov, Vranov nad Topľou, Sačurov, Sečovská Polianka, Dlhé Klčovo, Nižný Hrušov, Poša, Nižný Hrabovec, Hencovce, Kučín, Majerovce, Sedliská, Kladzany and Tovarnianska Polianka, Herrmanovce nad Topľou, Petrovce, Pavlovce, Hanušovce nad Topľou, Medzianky, Radvanovce, Babie, Vlača, Ďurďoš, Prosačov, Remeniny, Skrabské, Bystré, Petkovce, Michalok, Vyšný Žipov, Čierne nad Topľou, Zlatník, Hlinné, Jastrabie nad Topľou, Merník,
- in the district of Prešov, the whole municipalities of Tuhrina, Lúčina, Podhradík, Okružná, Ruská Nová Ves, Teriakovce, Lubotice, Vyšná Šebastová, Lipníky, Chmeľov, Čelovce, Pušovce, Proč, Šarišská Trstená, Chmeľovec, Podhorany, Nemcovce, Lada, Kapušany, Fulianka, Prešov, Fintice, Tulčík, Demjata, Veľký Slivník, Záhradné, Malý Slivník, Mošurov, Terňa, Gregorovce, Medzany, Malý Šariš, Župčany, Svinia, Veľký Šariš, Geraltov, Trnkov, Šarišská Poruba, Lažany, Červenica, Žehňa, Záborské, Dulova Ves, Kokošovce, Abranovce, Lesíček, Zlatá Baňa, Ruská Nová Ves, Teriakovce, Podhradník, Mirkovce, Brestov, Varhaňovce,
- in the district of Sabinov, the whole municipalities Ostrovany, Daletice, Jarovnice, Šarišské Michalany, Ražňany, Uzovce, Hubošovce, Ratvaj, Bodovce, Šarišské Sokolovce, Sabinov, Jakubovany, Uzovský Šalgov, Uzovské Pekľany, Pečovská Nová Ves, Rožkovany, Jakubova Voľa, Drienica, Červená Voda, Jakovany, Červenica pri Sabinove, Ľutina, Olejníkov, Lipany, Lúčka, Hanigovce, Milpoš, Kamenica,
- in the district of Svidník, the whole municipalities of Dukovce, Želmanovce, Kuková, Kalnište, Lužany pri Ondave, Lúčka, Gíraltovce, Kračúnovce, Železník, Kobylince, Mičakovce,
- in the district of Bardejov, the whole municipalities of Kríže, Hervartov, Richvald, Šiba, Kľušov, Hertník, Fričkovce, Bartošovce, Kobyly, Osíkov, Vaniškovce, Janovce, Tročany, Abrahámovce, Raslavice, Buclovany, Lopúchov, Stulňany, Koprivnica, Kochanovce, Harhaj, Vyšný Kručov, Brezov, Lascov, Marhaň, Kučín, Kožany, Kurima, Nemcovce, Porúbka, Hankovce, Olšavce, Nižná Voľa, Rešov, Vyšná Voľa, Poliakovce, Dubinné, Hrabovec, Komárov, Lukavica, Livov, Livovská Huta, Lukov, Malcov, Lenartov, Snakov, Hrabské, Gerlachov, Kružlov, Krivé, Bogliarka,
- in the district of Stará Ľubovňa, the whole municipalities of Kyjov, Pusté Pole, Šarišské Jastrabie, Čirč, Ruská Voľa nad Popradom, Obručné,
- in the district of Revúca, the whole municipalities of Gemer, Tornaľa, Žiar, Gemerská Ves, Levkuška, Otročok, Polina, Rašice, Licince, Leváre, Držkovce, Chvalová, Sekerešovo, Višňové,
- in the district of Rimavská Sobota, the whole municipalities of Abovce, Barca, Bátka, Cakov, Chanava, Dulovo, Figa, Gemerské Michalovce, Hubovo, Ivanice, Kaloša, Kesovce, Kráľ, Lenartovce, Lenka, Neporadza, Orávka, Radnovce, Rakytník, Riečka, Rimavská Seč, Rumince, Stránska, Uzovská Panica, Valice, Vieska nad Blhom, Vlkyňa, Vyšné Valice, Včelince, Zádor, Číž, Štrkovec Tomášovce, Žíp, Španie Pole, Hostišovce, Budikovany, Teplý Vrch, Veľký Blh, Janice, Chrámec, Orávka, Martinová, Bottovo, Dubovec, Šimonovce, Širkovce Drňa, Hostice, Gemerské Dechtáre, Jestice, Petrovce, Dubno, Gemerský Jablonec,
- in the district of Prešov, the whole municipalities of Tuhrina and Lúčina.

8. Niemcy

Następujące obszary w Niemczech:

Bundesland Brandenburg:

— Landkreis Oder-Spree:

- Gemeinde Grunow-Dammendorf,
- Gemeinde Mixdorf
- Gemeinde Schlaubetal,
- Gemeinde Neuzelle,
- Gemeinde Neißemünde,
- Gemeinde Lawitz,
- Gemeinde Eisenhüttenstadt,
- Gemeinde Vogelsang,
- Gemeinde Ziltendorf,
- Gemeinde Wiesenau,
- Gemeinde Friedland,
- Gemeinde Siehdichum
- Gemeinde Müllrose,
- Gemeinde Groß Lindow,
- Gemeinde Brieskow-Finkenheerd,
- Gemeinde Ragow-Merz,
- Gemeinde Beeskow,
- Gemeinde Rietz-Neuendorf mit den Gemarkungen Groß Rietz und Birkholz,
- Gemeinde Tauche mit den Gemarkungen Stremmen, Ranzig, Trebatsch, Sabrodt, Sawall, Mitweide und Tauche,

— Landkreis Dahme-Spreewald:

- Gemeinde Jamlitz,
- Gemeinde Lieberose,
- Gemeinde Schwielochsee mit den Gemarkungen Goyatz, Jessern, Lamsfeld, Ressen, Speichrow und Zaue,

— Landkreis Spree-Neiße:

- Gemeinde Schenkendöbern mit den Gemarkungen Stakow, Reicherskreuz, Groß Drewitz, Sembten, Lauschütz, Krayne, Lübbinchen, Grano, Pinnow, Bärenklau, Schenkendöbern und Atterwasch,
- Gemeinde Guben mit den Gemarkungen Bresinchen, Guben und Deulowitz,

— Landkreis Märkisch-Oderland:

- Gemeinde Zechin,
- Gemeinde Bleyen-Genschmar,
- Gemeinde Golzow,
- Gemeinde Küstriner Vorland,
- Gemeinde Alt Tucheband,
- Gemeinde Reitwein,
- Gemeinde Podelzig,
- Gemeinde Letschin mit der Gemarkung Sophienthal,

- Gemeinde Seelow – östlich der Bahnstrecke RB 60,
- Gemeinde Vierlinden – östlich der Bahnstrecke RB 60,
- Gemeinde Lindendorf – östlich der Bahnstrecke RB 60,
- Gemeinde Fichtenhöhe – östlich der Bahnstrecke RB 60,
- Gemeinde Lebus mit den Gemarkungen Lebus und Mallnow – östlich der Bahnstrecke RB 60,

Bundesland Sachsen:

- Landkreis Görlitz:
 - Gemeinde Bad Muskau,
 - Gemeinde Krauschwitz östlich des folgenden Straßenzuges: B115 nördlicher Teil (Jämlitzer Weg) - S123 (Geschwister-Scholl-Straße) - B115 Südlicher Teil (Görlitzer Straße),
 - Gemeinde Rietschen östlich der B115 und nördlich der Südgrenze Truppenübungsplatz Oberlausitz,
 - Gemeinde Rothenburg/ O. L. nördlich der Südgrenze Truppenübungsplatz Oberlausitz und Welschgraben,
 - Gemeinde Weißkeißel östlich der B115.

CZĘŚĆ III

1. Bułgaria

Następujące obszary w Bułgarii:

- the whole region of Blagoevgrad,
- the whole region of Dobrich,
- the whole region of Gabrovo,
- the whole region of Kardzhali,
- the whole region of Lovech,
- the whole region of Montana,
- the whole region of Pleven,
- the whole region of Razgrad,
- the whole region of Ruse,
- the whole region of Shumen,
- the whole region of Silistra,
- the whole region of Sliven,
- the whole region of Sofia city,
- the whole region of Sofia Province,
- the whole region of Targovishte,
- the whole region of Vidin,
- the whole region of Varna,
- the whole region of Veliko Tarnovo,
- the whole region of Vratza,
- in Burgas region:
 - the whole municipality of Burgas,
 - the whole municipality of Kameno,
 - the whole municipality of Malko Tarnovo,
 - the whole municipality of Primorsko,

- the whole municipality of Sozopol,
- the whole municipality of Sredets,
- the whole municipality of Tsarevo,
- the whole municipality of Sungurlare,
- the whole municipality of Ruen,
- the whole municipality of Aytos.

2. Łotwa

Następujące obszary na Łotwie:

- Aizputes novada Kalvenes pagasta daļa uz austrumiem no ceļa pie Vārtājas upes līdz autoceļam A9, uz ziemeļiem no autoceļa A9, uz austrumiem no autoceļa V1200, Kazdangas pagasta daļa uz austrumiem no ceļa V1200, P115, P117, V1296,
- Kuldīgas novada, Laidu pagasta daļa uz dienvidiem no autoceļa V1296,
- Skrundas novada Rudbāržu, Nīkrāces pagasts, Raņķu pagasta daļa uz dienvidiem no autoceļa V1272 līdz robežai ar Ventas upi, Skrundas pagasts (izņemot pagasta daļa no Skrundas uz ziemeļiem no autoceļa A9 un austrumiem no Ventas upes), Skrundas pilsēta,
- Vaiņodes novada Embūtes pagasta daļa uz ziemeļiem autoceļa P116, P106.

3. Litwa

Następujące obszary na Litwie:

- Jurbarko rajono savivaldybė: Seredžiaus ir Juodaičių seniūnijos,
- Kauno rajono savivaldybė: Čekiškės seniūnija, Babtų seniūnijos dalis į vakarus nuo kelio A1 ir Vilkijos apylinkių seniūnijos dalis į rytus nuo kelio Nr. 1907,
- Kėdainių rajono savivaldybė: Pernaravos seniūnija ir Josvainių seniūnijos pietvakarinė dalis tarp kelio Nr. 229 ir Nr. 2032,
- Plungės rajono savivaldybė: Alsėdžių, Babrungo, Paukštakių, Platelių ir Žemaičių Kalvarijos seniūnijos,
- Raseinių rajono savivaldybė: Ariogalos ir Ariogalos miesto seniūnijos,
- Skuodo rajono savivaldybės: Barstyčių, Notėnų ir Šačių seniūnijos.

4. Polska

Następujące obszary w Polsce:

w województwie warmińsko-mazurskim:

- gminy Bisztynek i Bartoszyce z miastem Bartoszyce w powiecie bartoszyckim,
- gminy Kiwity i Lidzbark Warmiński z miastem Lidzbark Warmiński w powiecie lidzbarskim,
- gminy Łukta, Morąg, Miłakowo, część gminy Małdyty położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr S7, część gminy Miłomłyn położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr S7, część gminy wiejskiej Ostróda położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr S7 oraz na północ od drogi nr 16, część miasta Ostróda położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr w powiecie ostródzkim,
- powiat olecki,
- gminy Barczewo, Giętrząwałd, Jeziorany, Jonkowo, Dywity, Dobre Miasto, Purda, Stawiguda, Świątki, część gminy Olsztynek położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr S51 biegnącą od wschodniej granicy gminy do miejscowości Ameryka oraz na wschód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od skrzyżowania z drogą S51 do północnej granicy gminy, łączącej miejscowości Mańki – Mycyny – Ameryka w powiecie olsztyńskim,
- powiat miejski Olsztyn,

w województwie podlaskim:

- część gminy Bakalarzewo położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę 653 biegnącej od zachodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą 1122B oraz na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 1122B biegnącą od drogi 653 w kierunku południowym do skrzyżowania z drogą 1124B i następnie na południowy zachód od drogi nr 1124B biegnącej od skrzyżowania z drogą 1122B do granicy z gminą Raczki w powiecie suwalskim,

w województwie mazowieckim:

- gminy Łaskarzew z miastem Łaskarzew, Maciejowice, Sobolew, Trojanów, Żelechów, część gminy Wilga położona na południe od linii wyznaczonej przez rzekę Wilga biegnącą od wschodniej granicy gminy do ujścia do rzeki Wisły, część gminy Górzno położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Łąki i Górzno biegnącą od wschodniej granicy gminy, następnie od miejscowości Górzno na południe od drogi nr 1328W biegnącej do drogi nr 17, a następnie na południe od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od drogi nr 17 do zachodniej granicy gminy przez miejscowości Józefów i Kobyla Wola w powiecie garwolińskim,
- część gminy Iłża położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 9 w powiecie radomskim,
- gmina Kazanów w powiecie zwoleńskim,
- gminy Ciepeliów, Lipsko, Rzecznów i Sienno w powiecie lipskim,

w województwie lubelskim:

- powiat tomaszowski,
- gminy Białopole, Dubienka, Kamień, Żmudź, część gminy Dorohusk położona na południe od linii wyznaczonej przez linię kolejową, część gminy Wojsławice położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę 1839L, część gminy Leśniowice położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę 1839L w powiecie chełmskim,
- gmina Rudnik i część gminy Żółkiewka położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 842 w powiecie krasnostawskim,
- powiat zamojski,
- powiat miejski Zamość,
- powiat biłgorajski,
- powiat hrubieszowski,
- gminy Dzwola i Chrzanów w powiecie janowskim,
- gmina Serokomla w powiecie łukowskim,
- gminy Abramów, Kamionka, Michów, Lubartów z miastem Lubartów, Firlej, Jeziorzany, Kock, Ostrówek w powiecie lubartowskim,
- gminy Kłoczew, Stężycza, Ułęż i część gminy Ryki położona na północ od linii wyznaczonej przez linię kolejową w powiecie ryckim,
- gmina Baranów w powiecie puławskim,

w województwie podkarpackim:

- gminy Cieszanów, Horyniec – Zdrój, Narol i Stary Dzików w powiecie lubaczowskim,
- gminy Kuryłówka, Nowa Sarzyna, miasto Leżajsk, część gminy wiejskiej Leżajsk położona na północ od miasta Leżajsk oraz część gminy wiejskiej Leżajsk położona na wschód od linii wyznaczonej przez rzekę San, w powiecie leżańskim,
- gminy Krzeszów, Rudnik nad Sanem, część gminy Harasiuki położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 1048 R, część gminy Ulanów położona na południe od linii wyznaczonej przez rzekę Tanew, część gminy Nisko położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 19 oraz na południe od linii wyznaczonej przez linię kolejową biegnącą od wschodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 19, część gminy Jeżowe położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 19 w powiecie niżańskim,
- gminy Chłopice, Jarosław z miastem Jarosław, Laszki, Wiązownica, Pawłosiów, Radymno z miastem Radymno, w powiecie jarosławskim,
- gmina Stubno w powiecie przemyskim,

- część gminy Kamień położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 19 w powiecie rzeszowskim,
- gminy Adamówka, Sieniawa, Tryńcza, miasto Przeworsk, część gminy wiejskiej Przeworsk położona na wschód od miasta Przeworsk i na wschód od linii wyznaczonej przez autostradę A4 biegnącą od granicy z gminą Tryńcza do granicy miasta Przeworsk, część gminy Zarzecze położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 1594R biegnącą od północnej granicy gminy do miejscowości Zarzecze oraz na północ od linii wyznaczonej przez drogi nr 1617R oraz 1619R biegnącą do południowej granicy gminy w powiecie przeworskim,

w województwie lubuskim:

- gminy Nowa Sól i miasto Nowa Sól, Otyń oraz część gminy Kozuchów położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 283 biegnącą od wschodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 290 i na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 290 biegnącej od miasta Mirocin Dolny do zachodniej granicy gminy, część gminy Bytom Odrzański położona na południowy wschód od linii wyznaczonej przez drogi nr 293 i 326, część gminy Nowe Miasteczko położona na wschód od linii wyznaczonych przez drogi 293 i 328, część gminy Siedlisko położona na południowy wschód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od rzeki Odry przy południowej granicy gminy do drogi nr 326 łączącej się z drogą nr 325 biegnącą w kierunku miejscowości Różanówka do skrzyżowania z drogą nr 321 biegnącą od tego skrzyżowania w kierunku miejscowości Bielawy, a następnie przedłużoną przez drogę przeciwpożarową biegnącą od drogi nr 321 w miejscowości Bielawy do granicy gminy w powiecie nowosolskim,
- gminy Babimost, Czerwieńsk, Kargowa, Świdnica, Zabór, część gminy Bojadła położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 278 biegnącą od wschodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 282 i na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 282 biegnącej od miasta Bojadła do zachodniej granicy gminy i część gminy Sulechów położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr S3 w powiecie zielonogórskim,
- część gminy Niegosławice położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 328 w powiecie żagańskim,
- powiat miejski Zielona Góra,
- gminy Skąpe, Szczaniec i Zbąszynek w powiecie świebodzińskim,
- gminy Bobrowice, Dąbie, Krosno Odrzańskie i część gminy Bytnica położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 1157F w powiecie krośnieńskim,
- część gminy Trzciel położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 92 w powiecie międzyrzeckim,

w województwie wielkopolskim:

- gmina Zbąszyń, część gminy Miedzichowo położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 92, część gminy Nowy Tomyl położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 305 w powiecie nowotomyskim,
- gmina Siedlec w powiecie wolsztyńskim,
- część gminy Rakoniewice położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 305 w powiecie grodziskim,
- gminy Chocz, Czermin, Gołuchów, Pleszew i część gminy Gizałki położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 443 w powiecie pleszewskim,
- część gminy Grodziec położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 443 w powiecie konińskim,
- gminy Blizanów, Stawiszyn, Żelazków w powiecie kaliskim,

w województwie dolnośląskim:

- gminy Jerzmanowa, Żukowice, część gminy Kotla położona na południe od linii wyznaczonej przez rzekę Krzycki Rów, część gminy wiejskiej Głogów położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogi nr 12, 319 oraz 329, część miasta Głogów położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 12 w powiecie głogowskim,
- gminy Gaworzycze, Radwanice i część gminy Przemków położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 12 w powiecie polkowickim,

w województwie świętokrzyskim:

- część gminy Brody położona na wschód od linii kolejowej biegnącej od miejscowości Marcule i od północnej granicy gminy przez miejscowości Klepacze i Karczma Kunowska do południowej granicy gminy w powiecie starachowickim.

5. Rumunia

Następujące obszary w Rumunii:

- Zona oraşului Bucureşti,
- Judeţul Constanţa,
- Judeţul Satu Mare,
- Judeţul Tulcea,
- Judeţul Bacău,
- Judeţul Bihor,
- Judeţul Bistriţa Năsăud,
- Judeţul Brăila,
- Judeţul Buzău,
- Judeţul Călăraşi,
- Judeţul Dâmboviţa,
- Judeţul Galaţi,
- Judeţul Giurgiu,
- Judeţul Ialomiţa,
- Judeţul Ilfov,
- Judeţul Prahova,
- Judeţul Sălaj,
- Judeţul Suceava
- Judeţul Vaslui,
- Judeţul Vrancea,
- Judeţul Teleorman,
- Judeţul Mehedinţi,
- Judeţul Gorj,
- Judeţul Argeş,
- Judeţul Olt,
- Judeţul Dolj,
- Judeţul Arad,
- Judeţul Timiş,
- Judeţul Covasna,
- Judeţul Braşov,
- Judeţul Botoşani,
- Judeţul Vâlcea,
- Judeţul Iaşi,
- Judeţul Hunedoara,
- Judeţul Alba,
- Judeţul Sibiu,
- Judeţul Caraş-Severin,
- Judeţul Neamţ,

- Județul Harghita,
- Județul Mureș,
- Județul Cluj,
- Județul Maramureș.

6. **Słowacja**

- the whole district of Trebišov,
- in the district of Michalovce, the whole municipalities of the district not included in Part I and Part II,
- Region Sobrance – municipalities Lekárovce, Pinkovce, Záhó, Bežovce,
- the whole district of Košice – okolie, except municipalities included in part II,
- In the district Rožňava, the municipalities of Bôrka, Lúčka, Jablonov nad Turňou, Drnava, Kováčová, Hrhov, Ardovo, Bohúňovo, Bretka, Čoltovo, Dlhá Ves, Gemerská Hôrka, Gemerská Panica, Kečovo, Meliata, Plešivec, Silica, Silická Brezová, Slavec, Hrušov, Krásnohorská Dlhá Lúka, Krásnohorské podhradie, Lipovník, Silická Jablonica, Brzotín, Jovice, Kružná, Pača, Rožňava, Rudná, Vidová and Čučma,
- in the district of Gelnica, the whole municipality of Smolník and Úhorná.

CZĘŚĆ IV

Włochy

Następujące obszary we Włoszech:

- tutto il territorio della Sardegna.”
-

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)